

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN 16TH 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXVI.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1914.

ČÍSLO 1.

NA ROZLOUČENOU.

Draží bratři! Milé sestry!

Posledním dnem tohoto měsíce končí naše činnost, k níž nás sjezdy N. J. S. za minulých dvacet let opět a opět povolávaly — a tu budiž nám dovoleno slovo poslední.

S dobrým svědomím můžeme říci, že za celou tu dlouhou dobu úřadování našeho při všem našem jednání měli jsme vždy na zřeteli hlavní cíl: Dobro a prospěch Národní Jednoty Sokolské. Jestli jsme snad někdy pochybili, nestalo se tak jistě zámyslně, a proto žádáme za bratrské odpuštění.

Zažili jsme během našeho působení mnoho chvil slastných i strastných. Těšilo nás vždy nad míru, kdy jednoty, at' v jakémkoli směru, prospívaly, a rmoutilo nás, když jednoty v činnosti upadaly, i snažili jsme se vždy takové jednoty povzbuditi, pomoci jim, pokud právomoc naše sahala; půjčkami na tělocvičné náradí, zaopatřením cvičitele, atd. Při této příležitosti nemůžeme mlčky přejíti skutečnost, že mnohá jednota sama zavinila truchlivé poměry ve své tělocvičně nedbalostí — nevysláním posluchače k tělocvičnému kursu, aneb vyslání posluchače nehodného, neschopného, nebo nespolehlivého. Proto radíme všem jednotám: Vyslejte posluchače do tělocvičných běhů, kdykoli budou pořádány, a buďte opatrní při výběru posluchačů.

Ve příčině administrativní dosud nejslabší stránkou jest nepravidelné zasílání čtvrtletních zpráv — věc nejdůležitější ve správě vnitřní Národní Jednoty Sokolské. Jenom několik jednot v tom ohledu vykonávalo správně svoji povinnost, a těm patří náš vřelý dík, kdežto velká většina odbývala tuto povinnost nedbale, ba od některých jednot ani přes opětovné upomínání nebylo možno obdržeti vyplněných prázdnotisků čtvrtletních zpráv. A tu hned podotýkáme, že v takovém případě není vinen jen tajemník, který má prázdnotisk vyplniti a zaslati, nýbrž především starosta, jehož povinností jest dbáti toho, aby se tak stalo. Doufáme, že toto upomenutí nevyzní na prázdnno, a že příští Výkonný Výbor v Chicagu nebude míti v této příčině tolik obtíží, jako jsme měli my, hlavně jednatel br. Jan Černý.

Ku konci budiž nám dovoleno zmíniti se o nemilé věci, v řadách našich v minulých právě dnech se vyskytnuvší a při té příležitosti prositi bratry, aby podobné jednání za příklad si nebrali, neboť škodí svornosti v řadách našich a jest na škodu cti celé Národní Jednoty Sokolské. Jedná se o útok jisté staré jednoty naší ve veřejném tisku proti našemu starostovi a delegátu ku konferenci na sloučení Sokolstva, odbývané koncem listopadu v Clevelandu. Nevíme, proč právě dotyčná jednota vybrala si za terč svého útoku starostu N. J. S., br. K. E. Hrbka, když všichni tři naši delegáti, jak br. Šiman, tak br. Filip, i br. Hrbek na konferenci v úplném souhlasu jednali. Prohlašujeme se za solidární s br. Hrbkem v jeho jednání a schvalujeme je, uznávajíce, že na konferenci jednal ve smyslu usnesení minulého sjezdu v Baltimore a na prospěch Nár. Jed. Sok. i všeho Sokolstva, jakož i odsuzujeme jednání dotyčné jednoty co nevhodné a nebratrské. Máme svůj list a domnívala-li se ona jednota, že naši delegáté nejednali správně, měla svůj náhled zaslati do tohoto. Pořadatel jistě by jej uveřejnil, kdyby psán byl způsobem slušným. Vyřídíme si své záležitosti doma a nenosme je na veřejnost.

Přejíce našemu nástupci v Chicagu hojně trpělivosti a horlivosti neunavné u vykonávání jeho povinností, voláme celé Národní Jednotě Sokolské naše upřímné, bratrské "Na zdar!"

Výkonný Výbor Nár. Jed. Sok. ve Sp. St. Sev. Ameriky.

V New Yorku, dne 4. ledna 1914.

Anna Veselá, Frank Bartůněk, Fr. Lier,
užší výbor.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Upozorňujeme všechny činovníky sokolské, bratry a sestry, naše píšáky, členy a členky dopisující a hlavně spolupracovníky a přispívatele vůbec, aby veškeré dopisy, rukopisy, ilustrace a záslky posílali přímo a to na novou adresu: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill., kamž byli jsme se ve dnech těchto přesídlili. Také listy na výměnu a vše pro redakci určené prosíme, aby se dle toho adresovalo. Změny adres členstva, odstouplí aneb vyloučení, necht' přímo oznamují se tiskárně, kdežto oznámky, změny těchto a p. vyjednávají se s jednatelem nového Výkonného Výboru br. T. Vonáskem, 1647 S. St. Louis Ave. Jemu také dlužno posílati předplatné na list náš a veškerá úřední zdělení týkající se našeho ústředí N. J. S.

Nemůžeme říci, že jdeme do nového roku s poctou nějakého zvláštního uspokojení, ba naopak. Tolik chovali jsme nadějí a tolik jich v nivec uvedeno! To týká se hlavně jednotného postupu Sokolstva volného, pokrokového všech tří sdružení. Jest sice pravda, že v této době ještě v mnohých jednotách se hlasuje na základě usnesení porady v Clevelandu odbývané, ale to vše nemůže nás nikterak nadehnouti, at' již výsledek jest jakýkoliv! Již v minulém čísle jsme pověděli proč, očekávajíc sražení šiků všech tří jednot, a dnes jen s politováním poukazujeme na různé ty cesty a zbraně jakých některých našich lidí, někteří bratři v St. Louisu, z osobních choutek dovedou vymýšleti a z osobní msty používají, nedbavše vážnosti doby, jen, aby poškodil se i v tisku veřejném co nejvíce zde nenáviděný New York sokolský a tam opět Chicago, které sotva, že v ústředí novém začalo pracovati již v mnohém narazilo. A tu věru, že odvěta br. Hrbka býv. starosty V. V. jest jen na místě! Ano, došlo u nás i tak daleko, že provedena byla docela "bratrská stávka" tak zvaného Technického Odboru v Chicagu, jenž podle usnesení sjezdu nedošel ve výběru svém schválení nového Výkonného Výboru. Nepochybujeme ani dost málo, že věc bude náležitě urovnána, jsoutě činovníci nového Výkonného Výboru skoro vesměs "ze staré gardy", ale bolí nás, když se stále a stále mluví o "členstvu a členstvu cvičícím", i rozlišuje se mezi závodníkem a staršími již necvičícími. Toto podivné rozlišování nesluší kruhu bratrskému, jako na divně působí za nedlouho po sjezdu naší N. J. S., když z nejsilnější Župy Střední čtete zprávu náčelnickou. Jsou pravda jen suché číslice, ale dokazují, že i v těch největších jednotách nastalo ve cvičení členstva nápadné stanutí. Co to a jak vysvětliti se dá? A jak srovnáte si bratři a sestry, když jednota jedna z prvních ani náčelnické zprávy nezašle, takto ku padesátiletí Sokolstva v Americe se hotoví? Nenapadne vám ihned cos' jako o zametání u vlastního prahu? Omluvy tu jistě není a nemůže býti, jako není omluvy pro nejstarší jednotu v Chicagu a činovníky její, aby jednoduše upřímně přiznala, že zprávy nepodala, protože není tu členů cvičících vůbec. Jinde jen

mají dorost a žactvo obého pohlaví a po případě Sokolky, že se tuží a ještě jinde pro samé "spojování" ve vlastní jednotě, neshody a spory maličerné dnes se starostou, jenž zároveň jest náčelníkem a majitelem místností hostinských a zítra s evičitelem jde to s tím "sokolstvem" šikovně s kopce! Kde pak mají starostu, jenž docela dobře srovná se "sokolským svým svědomím", že jako hlava Táboritů, Č. S. P. S., aneb jiné svobodomyšlné podpůrné jednoty na schůzích této zapomene co hlásá na schůzích sokolských a opáčně, kde činovníci sokolští jsou agenty největších nepřátel Sokolstva a proti lidu svému blahu i zdraví jeho, kde pořádají se "velkolepé" zábavy v Sokolnách všeho druhu a náradí se skoro denně stěhuje do přístěnku, aneb pod jeviště — tam věru, že nedaří se věci naší a jestli daří pak jest pouze na povrch, pak jest jen k vůli zdání! A tak žel není jen v jedné Župě naší jednoty, ale téměř ve všech Župách vůbec, ba z některých nebyla již náčelnická zpráva uveřejněna od vlastního zřízení župního, co zatím v dopisech z těch kterých jednot k Župě takové náležejících se píše znovu a znovu, že na poslední "kaničkové zábavě" se mnoho nevydělalo. "Hospodaříme" v pravém toho slova smyslu skoro všude, kdežto tam kde se práce opravdová provádí: "Národ na nás patří" s radostí, když čte o nás v anglických novinách a "nepatří" potřebuje-li ten Sokol také nějaký ten groš na tělocvičnou školu. Neradi stěžujeme a to hned na začátku nového ročníku, ale jaká porada, zla sobě zakrývati nehodláme, jako za časté nás tak mimoděk napadne proč a zač vydáváme ještě ten náš list. O náležitý obsah a úroveň co nejvyšší jsme se vždy starali, jenže dotazujete-li se i bratři a sestry "na špici", jest-li to či ono znají, jestli čtli a z listu svého čerpali, žel dostáváme až příliš často odpověď zápornou. A to bolí, protože když již ti starí takto "pokračují", jakž můžeme něco jiného očekávati od těch mladších. Omrzelost, lhostejnost a netečnost zmocnila se mnohých a na nás bude znovu, abychom budili, pracovali a snažili se i ujišťujeme bratry své i sestřičky milé, že v tom ohledu se přičiníme a na místech těchto půjdeme znovu cestou svou volnou, poctivou a vždy dle pravdy, at' již se tato komu líbí, či nic. Jinak stačí přečísti si slova Tyršova psaná kdys u podobné příležitosti jako tato, psaná, aby se čtla, aby se o nich uvažovalo, přemýšlelo a dle nich pak jednalo

Potěšilo nás, když minulého roku ku konci prosince čtli jsme ve "Svornosti" velice vřele psanou vzpomínku vydavatele listu toho na přítele jeho osobního, spolupracovníka a šlechtetného svobodomyšlníka a Sokola prvního řádu br. Augusta Volenského. Bylo tou dobou dvacet let, kdy tento dobrý muž a přítel náš, bratr upřímný a poctivý vydechl v Chicagu naposled. T. J. S. Čechie měla ve Volenském svého zakladatele a činovníka jakých není všude, jednoty chicagské měly ve Volenském rádce přímého, Výkonný Výbor kdys v Chicagu čle-

na pilného a také list náš v těch dobách prvotních pořadatele, jenž snažil se, pokud síly jeho, třeba slabé, stačily. Za časté vzpomínáme dobrácké té tváře jeho, jeho úsměvu a jeho nadšení vždy kdy jednalo se o věc naši, o věci národní a zájmy strany svobodomyšlných. A jako pilným byl spolupracovníkem Geringerovým, jako hbitým byl rozšiřovatelem, zkušeným, listů svobodomyšlných a ovšem hlavně "Svornosti" a "Ducha Času" i "Amerikána" a "Svojana" a to za času, kdy nebyly ty steztičky volné tak pěkně ušlapané jako v době přítomné všelikých "kritýgrů", tak dobrým byl i člověkem. Znali jsme se po leta a to od prvních těch kroků našich na poli zdejší žurnalistiky, prodělali lecos dobrého i zlého na vzájem a jen nemůžeme pochopiti, že to naše Sokolstvo chicagské a hlavně T. J. S. Čechie, třeba chudší, třeba odvislejší a v poměrech stísněných mohla zapomenouti rovu svého zakladatele, ba zapoměla i u této příležitosti vhodného uctění jeho památky.

V každé naší jednotě zvolili jste si na tento rok nové činovníky, aneb zvolili ty, již po druhé a vícekrátě hodni se ukázali vaší důvěry. Dobrá — jestli pak ale uvažovali jste někdy o tom, že práce tajemníka a po případě starosty a jednatele nepozůstává jen v tom, aby se schůze vedla, zápis pořídil a jen ve schůzi jednalo. Naopak takový tajemník, po případě jednatel podává o činnosti spolku i širší veřejnosti zprávy, píše do novin o působnosti místní jednoty sokolské, aby lid náš se dozvěděl, že se pracuje a jak se pracuje. Mimo to povzbuzují se tím i ostatní spolky ku činnosti a jestli i listy anglické a jiné s prací sokolskou seznamujeme dozví se i širší kruhy o dobré a výchovné práci sokolské, tělocvik spíše si cestu razí po případě i do škol veřejných a zásluhou takovéto činnosti mnoho se docíliti dá. A tak budou-li v čele našich jednot státi opravdoví činovníci, pracovníci, opravdoví "jednatelové", bude-li se více pozornosti věnovati četbě sokolského písemnictví a postupu našeho celku, dohlédnou-li tací a podobní nadšenci tu a tam do cvičení, jinde přesvědčí se u nejbližší jednoty jak se pracuje v Sokolně, aby návštěva jejich byla opětována, slabé jednoty na vzájem se povzbuzovaly a vedením Župy své tím spíše na příští slet připravovaly, oč bylo by tu lépe, oč bylo by Sokolu vůbec na prospěch. A jestli i náš odb.or vzdělavatelný a osvětový do práce vytčené mu sjezdem co nejdříve zasáhne a odbor zdravotní o poučení šiků našich pečovati bude, oč budou řady naše lepší, lid náš i na venku a v menších osadách vlivem Sokola probudilejším, vzdělanějším. Vymizí pak stezky na pitky, karban a všeliké jiné neřesti, které nyní již i škole sotva odrostlou mládež uchvacují do svých spárů a naše Sokolny stanou se pak stánky opravdové výchovy těla i mysle. Jednatelové jednejte, činovníci všichni snažte se, aby o vás nikdo nemohl říci, že za vašeho jednatelování, za vaší tak zvané "činné nečinnosti" jednota vaše spala, cvičení poklesalo a hlavní naše cíle a hesla malovali jste si pouze na zaprášené zdi tělocvičen, aneb v dopisní

části našeho listu, který tu přece není jenom proto, aby zastíral vaši pohodlnost, zmalátnělost a nečinnost nezaslouženým dýmem kadidla vašeho dopisovatele, jenž vidí všechno v černých barvách u sousední jednoty, ale o své, kde je třeba totéž již se nepoví tak upřímně a tak silně! Někteří naši lidé vůbec považují všechny ty své "vymoženosti" za "báječné", kdežto vymoženosti svého daleko moudřejšího a méně titěrného souseda za méně cenné, přihlednete-li však věci trochu blíže, přesvědčíte se, že mnohý bratr náš a sestra ještě nedovedli se vymaniti vlivům "mašliček a kudrlínek pouhých" národního, aneb vlasteneckého zbarvení.

Na vánočním trhu minulého roku objevily se české hračky již v jiném rouše. Nebyly totiž označeny jako leta minulá: "Made in Germany", ale za to neméně zajímavým: "Made in Austria". A od těchto hraček počínaje, zdá se, že páni Rakušáci a celá jejich reakcionářská vláda, až dolů po všechno co jest české chtěli by označovati tímže cejchem. "Co jest české bývá hezké" a jsou věru hezké ty výsledky nejen českého průmyslu a českého obchodu, ale hlavně i českého umění, vědy a práce. A hezké jsou i ty výsledky práce sokolské, která od jednoho vítězství k druhému se nese na mezinárodním poli zápolu lidského a protože to Vídeň náramně silně šimrá pod bradou, když se o těch Sokolech píše v tisku zahraničním a Čechy se chválí, usmyslili si páni, že se musí stůj co stůj změnit a ve smyslu tom nechali již vědět v listopadové schůzi České Akademii Věd, Slovesnosti a Umění. Tedy na mezinárodní sjezdy nesmí se zváti kdo zrovna c. k. ministerstvu kultu a vyučování není po chuti a to zejména z Ruska, kdežto zase naši nesmí na mezinárodních sjezdech vystupovati jako Češi, ale jako Rakušané. "O du mein Oesterreich" jak by se chuděrka rádo pochlubilo českým peřím, aby tím spíše kultura německá získala, třeba nepřímou. A tu dobře vystihl br. Dr. Scheiner, jsa tázán, jestli se Sokolstvo účastní po vítězství pařížském mezinárodního zápolu olympického v Berlíně. Řekl jednoduše, že možnost není vyloučena, pokud účastí borců se týče, ale stalo by se výhradně a jedině pod českými barvami, čili české Sokolstvo vystoupilo by jako z království a nikoliv jako Rakušané. Tak jest pokud Olympiady se týče, kdežto naši vědátoři, lékaři a odborníci na slovo vzatí, již odbývají letos svůj sjezd v Praze, k němuž dostalo se i nám lichotivého pozvání, pochybujeme, že budou chtít vymoženosti vědy své, umění a velkolepých snah přebarviti na "černožluto", jen k vůli tomu, že si někdo ve Vídni přeje.

V minulém čísle stěžovali jsme si, že nedostalo se nám z českých kruhů sokolských ani jediného slůvka zvěsti o vítězství našich v Paříži, ačkoliv jestli se dobře pamatujeme psalo se své doby, že prý styky vzájemné od posledního sletu zase jednou navázány budou Byly navázány, ale pouze a výhradně před sletem! Na doklad toho jest tu průběh schůze redaktorů sokolských listů i hlídek so-

kolských v českých časopisech, jakž konala se v Praze dne 30. listopadu m. r. v tajemnickém úřadě Č. O. S. Schůze vykazovala celou řadu referátů o tisku sokolském a jeho potřebách a jakž se praví mnohé dobré se docílilo, ano i to, že "Sokol" pražský přejde nyní v majetek Č. O. S. Revue tato vedením br. Dr. Jos. Scheinera vykonala skvostný kus práce na poli sokolském, kdežto Věstník Č. O. S., "Sokolské Besedy", Prapor," a druhé listy sokolské, župní i hlídky po časopisech přispěly značnou měrou k pochopení věci sokolské tam doma — ano tam doma! Nás však bratří amerických a sester, tak jako oněch v zahraničí jakoby ani nebylo. Nikde ani slůvka o tom, že na příklad list náš dnes již do 36. ročníku jdoucí a listy druhých organizací sokolských v Americe také pracovaly a také potřebovaly by nejen povzbuzení, ale i trochu vzájemné podpory mravní, když jiné naprosto se nečeká, třeba a řekneme si otevřeně, pokud listu našeho se týče, trochu těch našich snah přímých, volných, demokratických i vymožeností moderních by ani v Čechách neškodilo! Že tomu tak dokazuje okolnost, že do Čech čísel "Sokola Amerického" jde již dosti slušný počet, kdežto posudky mnohé zejména v době poslední kruhů odborně i nejpřísnějších o listu našem a konání našem veškerým vyzněly co nejpriznivěji. Ano, stalo se, že některé práce naše v poradatelstvu na požádání museli jsme přeložiti do angličtiny, kdežto technické věci oetly se i na trhu kněhupeckém v Praze. Nás několik slov fráze nikterak neomráčí, ale tolik bychom aspoň a dojistá jen právem od bratří českých očekávali, abychom zařazení byli rovněž do tisku sokolského, aby se i s námi počítalo!

Němečtí Turnéři, jichž ovšem v zemi této jest mnohem více, nežli nás Sokolů, stěžují si trpce do netečnosti lidu svého, a až nápadně amerikanisování vlastní řady a to zvláště od té doby co v některých sborech dovolili těm mladším angličtinu jako jazyk vlastní správy úřední a na cvičišti zvláště. Také "ta jejich druhdy silná svobodomyšlnost nápadně vázne a ramenářství i "business" namnoze převládá, ano zakládají se všeliké organizace bezbarvé, jimž volné zásady oteu jsou ničím a pod rouškou "národní" se provádí lecjaké tahy vypočítané na zisk jednotlivců a místo ušlechtilých kdys zábav pořádají se pitky, aneb holduje se celkem věcem bezcenným!" Tak stěžoval si nám své doby i vynikající činovník jejich Philip Rappaport, jenž po celých 47 let pracoval v té "německé Americe" a dnes již jej není. Zemřel v prosinci minulého roku a Turnérstvo i svobodomyšlníci němečtí utrpěli jeho odchodem ztrátu citelnou. Také u nich ti staří, jakž ovšem jinak očekávati se nedá, odchází, ale odchází již v té době, kdy poměrně u nich jest prý hůře, nežli u nás, třeba všechno to co pověděli jsme si výše hodilo se i na naše poměry znamenitě.

Šíření známost o věcech českých a ovšem hlavně sokolských náleželo vždy k našim snahám a jest již věru pěkná řada těch různých článků informačních a jiných odborných i ilustrovaných, jakž vyšly

z brků našich čilých písmáků, kdežto br. R. de Szalatnay z Prahy po úspěších s pohyblivými obrazy šestého sletu roku minulého zajel si k nám minule znovu a ukazoval krásy Prahy, Šárky a p. po všech možných divadlech. Mimo to slibuje ukázati i pohyblivé obrazy z "Prodané nevěsty", jakž byla v Šárce provedena a některé výjevy některých odborů typicky českých jako rybaření, chovu husí atd. Br. Szalatnay podniká vše pravda jen na svůj vrub, přednáší o sletu a Sokolstvu jako nadšenec a účastník v dotyčném výboru sletovém i koná tak hlavně v kruzích amerických dojistá jen dobrou práci. A vidíte, my dovolujeme si tvrditi, že práce taková a v angličtině pořádané přednášky o sletu a krásách Prahy i půvabech staré vlasti naší vydá zde u nás více, nežli jakékoli přednášky v esperanto a tu i sokolský tisk český měl by znát.

Řekněme si upřímně, že tohle povídání o tom, máme-li se spojit "federativně, aneb celkově" jest pouze a jediné malicherné "štípání vlasů", zvláště když to či ono sdružení v celkovém a nově se vyskytnuvším spojení si snaží uchovati svoje vymoženosti a v první řadě ovšem i vlastní kroj. Jestli tomu tak, pak jest opět jen snaha federativního rázu čili vlastně to co všechna tři sdružení si přála a co sjezd Župy Fuegner-Tyršovy a potom náš v Baltimore byly přijaly. A kdyby se bylo těchto usnesení sjezdových dbalo na poradě v Clevelandu, kdyby se bylo nehartusilo zbytečně palašem: "Bud' celkové spojení aneb nic" mohli jsme dnes již míti vypracovanou ústavu všech tří sdružení v jeden mohutný celek federativně spojených. Nestalo se, ale stalo se, že se záležitostmi sokolskými běželo se na forum veřejnosti, věci naše probíraly se všude jen ne v listech sokolských a dnes výsledky se dostavily! První nadhodila celkové spojení způsobem výše označeným Župa Fuegner-Tyršova ve veřejném tisku, pak již se přištrachal náš St. Louis s jeho resolucí a aby věc byla ještě zajímavější vytáhl a to žel opět v tisku veřejném i jeden člen poradního výboru v Chicagu proti druhému, vyčítaje zde nějaké "politikářství" a tam bratřím na Východě, že prý se chtějí od N. J. S. odtrhnout, když nebude v tomto našem "spojování" po jejich. **Bratři drazí tak daleko se jíti rozhodně nemělo, ve veřejnosti české se octnouti nemuselo a osobnosti čili napadání jedinců a zdatných činovníků té či oné strany ponechati jsme měli jiným živlům a nepřátelům našim, jimž ta naše malichernost a spojovací hořečka dělá jen náramně veliký frc a nám zbytečnou ostudu a samý "cures".** Jest mimo to i pozoruhodné, že jsme si popletli docela i snahy o zlepšení společnosti lidské s politikou, jakž vyčítá zcela neoprávněně D. A. S. dopisovatel jednoty v St. Louis, Mo. i snažíme se namlouvati sami sobě, že některá ta usnesení sjezdová v Racine a v Baltimore dají se hnísti jako vosk, podle toho jakž se nám osobně právě hodí do krámu. Jednou jest sjezd nejvyšší instancí naší jednoty a po druhé pravoplatná usnesení jeho, třeba si zrovna neodporovala, vykládati se musí jen podle určité šablony určitých lidí.

Dr. Miroslav Tyrš:

V ROCE NOVÉM. *)

Uplynul rok plný jarých nadějí a dumných klamů, sklamání jednak, však přec doufající, vstupujeme v rok nový.

Přeceňovali jsme síly své vlastní? Přeceňovali jsme poměry a okolnosti, v nichž jsme s myslí vřelou nastoupili dráhu svou?

Nechceme rozsuzovati při, v kteréž bychom se sami jakožto strana ocitli.

Jen neúnavná činnost nás spasí, jen opravdová práce nás zachrání a zvelebí!

Smíme snad říci, že jsme se přičinili poněkud k práci takové, že jsme nehodlali s listem svým jen prázdné chvíle krátit, že jsme povzbudit chtěli k působnosti rázné a rozvážné, k podnikům ceny skutečné a trvalé.

Že někdy nutno bylo **myslet**, ne jenom číst, a slovo psané v řeč **skutků** přeložit, nebude výtkou, vždyť myšlením je člověk člověkem, a skutek především sluší muži, sluší Sokolu!

Chorobou doby naší je spousta planých řečí a nedostatek plodného činu, jakmile tento vytrvalé a nejen okamžité napnutí sil a skutečnou dělnost za účely povšechnými vymáhá. — Nestačí "hrdla a statky" v ústech mít. Nehodno staroslavná slova tato nadarmo brát, nutno každým dnem se činit, pružnost a křepkost sbírat, k nevyčerpatelné vytrvalosti při každém odporu se odchovat.

Je tu snad způsob lhostejný, jímž se to děje? **Neběží i na tomto poli o čest jména českého**, jež ve všem povznéstí sluší na výši jinými nepřekonanou? A dále — čím vhodněji se všechno ve vedení a řízení celé věci stane, čím více a čím řádněji všem nárokům podstatným se zadost učiní, tím větší bude úspěch našich snah silotvorných, tím více a tím trvaleji připoutáme účastníky k denní a stálé činnosti utužující a sílící, tím více a tím zdatnějších branců a obhájců národu odchováváme, **tím plněji plníme takto i svou národní povinnost**. — O tom tedy sluší napořád přemítat: v tom smyslu dlužno neustále ku předu spěť, věc naši tříbit a zdokonalovat. **Kdo takto nečiní, má lásku k vlasti na rtech, v srdci však sobětnou netečnost a zrádnou lhostejnost, ten jako zvrhlý potomek se chvástá slovy a slávou předků svých bez vůle a bez zdatnosti, by hotoval se jednat za příkladem jejich.**

Nestačí zbraň, nestačí nadšení, jak děje našich dnů opět ukázaly, když k zbrani není mužů úhodných a k nadšení síla bez ochabnutí. Pozdě a marně vzhopit se bez přípravy k odporu, když hodiny zkoušky zahřmí a zaduní.

Tak tedy k činu čas! Pracujme pilně, bez omrzení, povzbuzujme a udržme se bdělými a čilými navzájem. — Rozhostila se ochablost, nelze to upřít, jinde snad ještě víc než v kruhu našem, avšak je tu ještě mnoho přátel a druhů jarých a neúnavných, nikoliv marnivých mluvku a vlasteneckých

peciválů, než junů a mužů dělných, bystrých a statečných.

Jejich a s nimi i naše snaha přece naprosto na zmar nepřišla, bylt' přece rok předešlý rokem postupu a ruchu ve věci sokolské jako žádný před tím...

Nesplnilo se vše, co mysl rozechvěná a nadšená před rokem slibně zřela, však přece nejedno se splnilo, strážlivěji však, nikoliv bez naděje, patříme v budoucnost.

Ta náleží činnému a smělému. Chtějme plnit svou povinnost, ba chtějme všechny předčít, chtějme to všichni, chtějme to upřímně a vytrvale a snaha naše cílem se nezmine.

Tak znova ku předu! Kdo měl nadějí oprávněnějších a lépe zaručených než národ náš a přece sklaman byl a přece nezoufal a jde svou drahou dál. Může též být, že klam je jenom stanicí na cestě k cíli, zastavíme se, rozhlížíme se, poznáváme snad blud své důvěry, pak s myslí poučenou a s krokem pevnějším spějme dál. Cesta je snad obtížnější, než jsme mysli, je snad jiná též, kterou jsme sobě zprvu vytkli. Zas jiné tužení! Tím líp! Naprej!

NAŠE SNAHY.

O úkolech našich, našich snahách a cílech sokolských již mnoho se napsalo i povědělo a nyní se poznává, že v tom boji životním to Sokolstvo hlavně usiluje i o zdatnější a lepší příští pokolení, nejen tedy utužení českého člověka a bratra jeho Slovana doby přítomné. Tím, že posilujeme, vzděláváme a vychováváme lid svůj nyní, dítky jeho a dorost obého pohlaví, posilujeme a vychováváme všechny ty, kdož po nás budou a v naše šlepeje vkročiti mají, aby opět i oni usilovali o lepší příštích pokolení, o lepší muže i ženy, lepší společnost a lepší národy vůbec. Vždyť víme, že člověk již v šerém dávnověku musel bojovati o své žití, odkázán pouze na své tělesné síly, přírodou mu udělené. Bil se se zvířaty i spoludruhy svými a během doby změnily se zbraně, jakž dobře Benda vystihl, pravě: "Vítězil méně ten, kdo měl sílu tělesnou, více však ten, kdo lépe připravil mysl svou k boji duševnímu. I přestalo se dbáti o tělo a lidstvo stále stávalo se choulostivějším, změkčilým. Ochablost tělesná stala se zdrojem vratkosti povahy, nedostatku energie, požívačnosti a skleslosti mysli. Se zakrňujícím tělem slábla i mysl." Vždyť tělo není břemenem, aneb vězením mysle, jak tehdy se věřilo a katolická církev zvláště do nedávna nám namlouvala, dokud si podle vzoru našeho nepořídila zde i v Čechách své "Orlíky" a v jiných katolických zemích "gymnasty". Tělo koná vše vlivem mysle a jestli jest tato vzdělávána, tož i ono musí býti pěstováno. Tak člověk poznal, že jen v zdravém těle jest zdravý duch i hledal prostředky, jež by vedly ku zdravějšímu stanovisku životnímu a volal k návratu po přirozeném životu! Obrátil pak ovšem svůj zřetel k soustavným tělesným cvičením. A dnes již se uznává, že tělo-cvikem nejen utužuje se tělo, mysl jará a bystrá zajišťuje, ale i charakter se tříbí, že výchova celých mužů, nových a statečných, tak jako žen dobrých se

*) Článek tento psán byl jako úvodník k I. číslu časopisu "Sokol" v roce 1872.

takto provádí a všude jen pochopení dosáhnouti by mělo, jest-li nynějším poměrům smutným ve společnosti lidské čeliti se má . . .

Však to nejsou nikterak snahy naše poslední. To nejsou snahy Sokolstva veškery. V Čechách naši dokázali na paměť svého padesátiletí a jindy a my tu zde v té české Americe připomenouti holdáme lidu veškerému v roce příštím. Bude rovněž padesát let od té doby co založen byl v St. Louisu, Mo. první sbor sokolský. Jak oslavíme my, jak zdůrazníme, že i nám jde o výchovu lidu, že i nám se jedná o zlepšení jeho v jakkosti? Živý o tom bude nutno podati doklad . . .

A tu uvědomiti si musíme, že poctivost jest prvním požadavkem moudrosti. Upřímnost nutnou ku vlastnímu porozumění a PRAVDA stává se chybou jen nepoctivé mysli. Předpoklad — dítě to nevědomosti — vždy, že byla protivníkem pokroku. Paprsek sluneční, který přímo projíti musel devadesát tři miliony mil, vstupuje do domova našeho, narazil pojednou na kaz skleněné tabulky okna a již zlomil se a složil na podlahu. A pravda, která po celá století šla přímou cestou najednou zadržána a na postupu svém zhanobena neščetněkrát byla předpokladem zrodilým se v mysli člověka a rozhlašována za mylnou, lživou a kacírskou . . .

Sokolskou proto budiž enost, aby každý z nás byl poctivým, aby každý z nás byl upřímným a předpoklad pitomé, abychom zanechali těm, kdož v pravdě sobě neradi libují. A jestli jdeme a chceme jíti po stezkách pravdy, pak přistupuje tu snaha nejlepší, abychom rozřešiti napomáhali dvě veliké záhady života — jak býti šťastnými a jak učiniti i jiné šťastnými — záhady to egoismu i altruismu zároveň, tedy sebelásky a hned ethického směru cílení a myslení, při němž dáváme přednost prospěchu jiných před prospěchem vlastním! Tyto základní dvě otázky zahrnují ovšem i mnoho jiných. Tu jest na příklad nerozluštěná záhada poměru člověka a dolaru. A která vlastně řídí svět? Otázka kapitálu a práce — a jak bylo by lze je navzájem harmonicky upravit? Hned pak následuje otázka monopolu — jak měli bychom poskytovat organizovanému bohatství právo, aniž by otročily se davy lidu? Otázka černocho — jak učiniti z něho pořádného občana, aniž bychom při tom narazili na náhledy Jižanů. Jak postarati se o přistěhovalce, aniž bychom zadali si v právech svých a právech těch, kdož očekávají svobodu v zemi této a ochranu osobních práv člověka. Jak omeziti různé obchody nepoctivé, abychom nepoškodili zájmy obchodu a průmyslu žádoucího? Jak zařídit mnohé ve výchově lidu, jak chrániti si školství veřejné a co bylo by třeba učiniti na prospěch společnosti lidské, jež trpí v základech svých mnohou neřestí, nákazou a zvrhlostí a jak postarati se nutno o náležitý stav zdravotní společnosti lidské a ochranu proti nemocem a chorobám i uvolniti mysle všech těch, kdož pověře a všelikým lžem náboženským dali výhost a na vlastní rozum spolehati dovedou.

A jak jinak všeho toho docílíme, nežli, když postaráme se o náležité uvědomění člověka, když

postaráme se o nového člověka a novou lidskou společnost od samých základů. Vývojem těla i mysle člověk podle nauky Darwinovy, jako člen říše živočišné a v buněčném svém složení pokračoval až dospěl k opici a pak již v člověka primitivního, surového, neohrabaného, silného divocha, konečně polodivocha až ke stupni lidí, již na vzdor svým zvířeckým choutkám nad jiné se povyšující chvástali se rodem svým a předky svými, kdežto jiní ještě bohatstvím svým slynouce, posuzovali ty druhé podle toho na kolik ten či onen měl peněz na bance, aneb jakými vynikal "obchodními schopnostmi". Vedle těch tu jest však třída lidí uvažujících, přemýšlejících a takových, již vlastní mají myšlenky a dovedou mít i vlastní ideály. Mužem celým, mužem budoucna a ženou budoucna budou však ti, již dovedou spojití všechny výše naznačené vlastnosti v jeden ladný celek — to jest sílu těla vedle dobrého rodu, se snahami obchodními sie, avšak poctivými a s ušlechtilou myslí volnou a na vlastní rozumování přivyklou.

Karakter ten souhrn znaků, tvořících zvláštnost, sveráznost povahy a zásad pevných v osobivosti každého jedince, jakž jeví se ve styku jeho v síle a činnosti každého jeho konání u vlastním jeho nitru i vůči jeho okolí, nabýváme a pěstujeme i získáváme vrozenými tendencemi, silou vývoje, zvyky, myšlenkami a vůlí. Tento skvost nedá se zdědit, nemůže nám býti nikým poskytnut, nedá se koupiti za žádnou cenu. Alebrž musí býti vybudován vůlí a snahou na straně naší.

Karakter liší se rozhodně od pověsti. Pověst znamená to, čím se býti zdáme; charakter znamená to co jsme. Pověst můžeme zdědit, můžeme získati, anebo docela si i koupiti; charakter však nikoliv, ten musíme si vybudovati sami. Pověst čili reputace jest tolik co jiní si o nás myslí, aneb o nás povídají; charakter jest to co myslíme si a činíme sami vůči jiným. Pověst může býti výsledkem chvilkového pokusu; charakter vyžaduje pěstění po leta. Pověst může trvati pouze den; charakter zůstává na věky. Pověst jest asi tolik jako když napíšeme jméno svoje do písku na břehu mořském, aby bylo spláchnuto při nejbližším přílivu; charakter jest asi tolik jakoby bychom vytesali jméno své do granitu skalnatého vrchu, kde na leta zůstává. Pověst jest jako elektrické světlo, jež získává svůj zásobovací proud z jiného zřídla; kdežto charakter jest jako slunce polední, středisko veškeré síly, zřídlo světla. Pověst jest jako meteor se zalesknuvší na okamžik a pak na vždy zmizívší; kdežto charakter jest jako hvězda stálá, jež svítí ve vesmíru na věky. Pověst tudíž není ničím a charakter jest všechno.

Podle toho svět potřebuje, aby rozluštil mnohé ty záhady a otázky přítomnosti, více celých mužů, dobrých žen a co hlavního charakterů, více mužů a žen, jež činili by dobré, protože dobrým jest. Chceme tedy více mužů charakterních v dílnách, tak aby dělná třída lidu nemohla býti tak snadno svedena v pouhý řvoucí dav, jenž k násilnostem spíše dal by se svést, nežli k náležité arbitraci a jiným cestám vzájemného se dorozumívání. Chceme více mu-

žů charakterních a žen v domech obchodních, tak aby důvěra veřejnosti nebyla podlomena, aby obchod ve významu svém netrpěl a národní úvěr, aby nemohl být poškozen. A rozumí se samo sebou, že přáli bychom si více charakterních mužů i v zákonodárných sborech, tak aby hlas lidu i zde slyšán byl a vůle jeho se prováděla spíše, nežli, aby pásky vízící naši republiku propadly hnilobě a rozkladu vlivem korruptní politiky i poškodily tak jednotu, jejíž hvězdy a pruhy a barvy národní octly by se v prachu zneuctěné země. Chceme více mužů charakterních a žen, jež chápali by volná zřízení země této i pečovali o vzdělání a poučení lidu veškerého, tak aby se dostal z drápů různých církví a kněžstva všelikého, aby spíše chápal velikou Přírodu a veškeré poznatky vědy, aby stavěl spíše chrámy rozumu a nikoliv pověry i vyměnil zdravé názory pravdy za názory církevní a kult náboženský, věky pěstěný, že vlastní život lidský jest v záhrobí. Lidé toho druhu silní, pevní a utužení každým směrem odstraňovali by pak v společenském životě našem překážky a hráze předsudku i nedovolovali by všelikým chytráčkům a bezzásadním lidem, ramenářům, aby přetvářejíce se, pomáhali zatemňovati a otročiti jménem boha a spásy nebeské lid veškerý

Přímo hrozná slabost, která označuje všechny naše velké reformy, pozůstává hlavně v tom, že v té veliké Americe prováděli jsme všechno vždy jen na velko a ve velkých rozměrech a při tom z větší části ignorovali jsme stav mysle i těla, tak jako stav mravní jedinců. V tom ohledu náš Tyrš již ukázal nám cestu daleko správnější, dovozuje, že vždy nutno začítí právě u těchto jedinců národa, má-li celý národ dojítí zlepšení. A jaká jsou to slova, jež v tom ohledu k nám promlouvá: "Jsi synem národa, jemuž nejvíce ze všech, co na světě žijí, potřebí jest, aby všechny síly své napnul, aby bytost svou uhájil, a co totéž jest, aby s jinými ve všem na roveň postoupil. Čím menší počet náš, tím více na každého z nás se počítá. Smíš tedy ochabovat a odstupovat? Ba, nesmí nikdo! Tak tedy vytrvalosti záhy se uč, říkej sobě každý den, žeť ona pro nás první a nezbytnou etností jest, a nezapomeň, že co ve velkém se osvědčiti má, ve všem a všude se vyevíčiti musí. Vše, co se jí na odpor staví, musíme v sobě napořád přemáhat, nechceme-li sami přemoženými být. Jen v ní jest spása, v ní je vítězství!"

U nás, kde na jednotlivé složky národa se zapomínalo a výchova jen jedním směrem se nesla, organisovalo se, reorganisovalo, volilo se, zakazovalo se a zákonů se dělaly celé spousty, agitovalo, resoluce psaly a přijímaly a zlepšení společnosti lidské navrhovalo na papíře jen což, co zatím zdraví a síla národa poklesala, požitkářství se šířilo a s ním mnohá neřest, zločin a klam, prodajnost i lehkovážnost a úplatnost a "graft" podlamovaly i nejšlechetnější snahy jak v jedincích, tak celých třídách společnosti národa. Monopol zmocnil se politiky, peníze kupovaly zákonodárny a města, brzy větší a zase menší, skoro každé již mělo svou

dobu "boodlu", zločinů přibývá, slabomyslných jsou plné ústavy veřejné, prostitute na vzdor zákazům kvete na všech stranách a mravní pokleslost lidu nabývá hrozivých rozměrů a to na vzdor tomu, že skoro na každém jest rohu ten kostel, nějaký chrám té neb oné církve, jichž počet u nás jde do set, že by se v tom ani sám pánbůh nevyznal, kdyby si jednou tak vzpomněl a chtěl se zase podívati na ten hříšný svět.

A když tohle všechno víme, když pozorně přečtli jsme si celou tu řadu článků, jakž v listě našem o výchově a vývoji národa a lidu našeho hlavně snažili jsme se čas od času podávati, uznáme, že i v té Americe konečně se bude muset společnost lidská vrátiti ku pěstování tělesných sil a jich rozvoje, protože takový soustavný postup bude míti záhy za následek větší povznesení národa mravní a jen tak zadrží se poklesnutí a ochabnutí nejprve sil tělesných a potom i mysle vývoje. Začítí však nutno již v jedincích a v tom věku mládeže naší, kdy zvláště dobrých výsledků docíliti lze. Neříkáme a nechceme rozhodně tvrditi, že tělocvik snad veškerá ta zla výše zmíněná, všechny ty nedostatky národa najednou vyrovnati může a národ spasí, ale tolik dovolujeme si tvrditi a s námi tvrdí i nej přednější vychovatelé, že nutno začítí s každým jedincem a hlavně u té naděje naší, našeho budoucna. A tu o souměrný třeba pečovati rozvoj jak mysle, tak i těla. Na tolik vždy konali jsme v našich tělocvičnách a na vzdor mnohých ještě nedostatků i mnohé docílili jsme výsledky. Přispěli jsme k rozmnožení dělné síly a práci národa, k lepšímu uplatnění v soutěži s jinými a vychovávali lid zdravý a svěží mysle jasně, ku práci šlechetné a větším výkonům odhodlanou. A tu právě musíme uznati veliké zásluhy jednot sokolských. Sokolové byli nadšenými šířiteli výchovy národa pomocí tělocviku, ač nej přednější bojovníkům a pracovníkům sokolským bylo namnoze snášeti různých výtek, ba vyčítáno jim bláznovství a komediantství atd. Nyní ale, když jméno Sokol razí si cestu celým vzdělaným světem a soustava jeho tělocvičná za vzor se klade všude tam, kde o náležitou výchovu se pečuje, kdy i Američané nemohou bez obdivu jen tak přejíti práci vykonanou a odborníci tělocvik do všech škol doporučují, zdá se, že i v lidu našem trochu více pochopení mělo by se dostaviti a snahy naše, práce naše doznati uznání i těch kruhů našich, kde Sokol byl vždy jen dobrý k nějaké té pouliční parádě aneb za zástěrku pro náramně veliký "vlastenecký počín" odhalení praporu, aneb kladení zkladního kamene k nové "národní hospodě", síně na trdlovačky aneb místnosti ku vzdělávání se karbanem a pitkou u soudku.

Úkol náš jest výchovný, veliký a krásný! Vědomí, že Sokolstvo bojuje za věc velikou a v duchu svém nezměrnou, za věc pro nás zde v té nové vlasti dojistá jen spásnou, krásnou a vznešenou, budiž mu posilou v boji s nevědomostí a zlobou všelikou a podnětem moeným k další a neúnavné činnosti národní, volné, pokrokové a etností občanských...

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, děl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

LÉKAŘSTVÍ VE SLUŽBÁCH SVOBODO- MYSLNOSTI.

V dějinách lékařství shledávám se všude se snahou přiblížiti se všemocné Přírodě, pomáhati a napravovati, co tu či onde chorobou nějakou, neštěstím aneb nehodou zaviněno bylo a týkalo se člověka, zdraví jeho, jeho rodiny a celých společností lidských vůbec. Léčení nemocí a úrazů i poranění jest výsledkem tisícileté zkušenosti i výsledkem našich vědomostí v oboru tělovědy, fyziologie, specialní pathologie a všech moderních výzkumů o nákaze, ochraně proti nemocem a vůbec v oboru všech věd přírodních. A jestli tomu tak, tož dojista nebudeme se diviti, když ti staří Číňané, Indové aneb Egyptané, kteří milují Přírodu, snažili se různé, mnohé a velebné úkazy její, jevy a změny a hlavně záhady její co možná nejvíce proniknouti a o vlastním tvoření se, postupu a různých divech přesvědčovati a ze zkušeností takto nabytých čerpati na prospěch člověka, žití jeho a zdraví a síly! V těch dobách dávných povstala různá náboženství a vždy ten chytřejší a mazanější člověk dovedl toho docíliti, že za postrachu a pověry ovládal ty druhé spolulidi své! Tak povstávala moc a jménem bohů všelikých i všelici sluhové boží, proroci a kejkliři, vyvolení, již bohům obětovati dovedli, se vyskytovali a postupem doby již bylo lidstvo na dvě třídy rozděleno: třída vládnoucí, kněžská a třída ovládaných. Náboženství různá potřebovala však pomoc těch, kdož dovedli spíše statků svých nashromážiti a uchovati a jiné spolu s nimi otročiti a tak již zá-

hy objevuje se třída třetí, čili vládce "z boží milosti", bud' pohanských anebo boha israelského a konečně boha křesťanského, vedle všech těch bohů, jako budhistů, mohamedánů a jiných a jiných. Kněží za starodávna, jako do dnes, vždy stáli na straně těch, kdož měšce své plniti dovedli a vládu lidu na sebe strhující, zde byli caesary, tam tribuny lidu, jinde císařové, králové aneb knížata a p. A protože v každém skoro náboženství bohové aneb ten bůh byl vševědoucí a všemocný, museli i sluhové jeho podle toho si počínati, brzy byli věšci budoucí lidu a celých národů a pořádající oběti zápalné, které ovšem zase jen lid musel snésti, balamutili jej, když jménem svého boha na jatky a do bojů jej posílali, kdežto později sluhové ti, kněží a kazatelové a jejich famulusové léčbou lidských chorob se zabývali, žehnajíce, zaříkávajíce a modlitbou i jinak uzdravujíce své věřící. Poznenáhlu z tohoto pouhého říkání povstává sbírání bylin léčivých v Číně jako sídle dávnověké vzdělanosti a poznávání různých pomůcek léčebných již Homer opěvuje a později u Egyptanů lékařství se větší péče věnuje, ba v ranhojičství mnohé se provádí a to již jedinci, kteří to pouhé kněžské říkání a vyzívání bohů neuznávali, kdežto v Israeli o Mojžíšovi se již praví, jak zdravotní opatření u lidu svého prováděl, čistotu naprostou těla i patriarchům doporučuje. U Řeků však již vyskytují se jména jako Pythagoras, Demokritus a Heraklitus i jiní, kteří studují všemocnou Přírodu a sloužíce bohu vědy své, žáku Chirona, učenému Aesculapu, za tehdejších poměrů stávají se mimoděk prvými harcovníky poznávání pravd přírodních a zachování zdraví a síly člověka. A hle, tu přichází veliký učenec Hippocrates, jehož volnost v pojmání, posudku a rozboru pravd děje se takovým způsobem, že to jeho vědění odborné, že to jeho lékařství začíná stavět základní kameny vědy nynější a mnohé ty jeho poznatky ještě dnes se udržují, ještě dnes hlásají tak mnohé, co rozhodně není a nemůže býti v souhlasu s učením církví a náboženství všelikých a té tak zvané "knihy kněh" — starého i nového zákona. Za ním tu již Thessalus, Draco a podobní učenci, již nedbajíce učení o stvoření světa bohy a člověka zvláště, snaží se mu pomoci a bádajíce pilně, jdou stezkami jen toho, co ohmatati a uviděti lze aneb v úkazu svém vysvětliti se dá ve složení člověka i jeho oběhu krevním a tu již Polibius o "krvi jako životu" se zmínuje a proti dogmatice kněží "dogmatická škola lékařská" povstává. Generalizace poznání fakt se zavádí a nová pozorování Přírody a člověka hlavně i jeho zdraví a štěstí se skutkem stává v praxi. Tak ti pohané na tři sta let před křesťanstvím již v Alexandrii mají svou školu lékařství a na škole té přednášel dojista v oboru tomto jeden z prvních "myslitelů volných", jenž poznání Přírody žákům svým doporučuje. Týž byl již tehdy proti pouštění žilou, všelikým spíše škodným létkvarům na všechno užívaným a nabádal hlavně ku zachování životosprávy a žití střídmu zvláště i dovozoval, že žactvo v gymnasiích tužiti se má a v rozpravách s mistry a učiteli svými

samo rozumovati musí i rozlišovati, nikoliv jen papouškovati věci naučených nazpaměť. Byl žákem Erasistrata a Herophila a jmenoval se Chrysippus. Ten také první vystoupil proti jakémukoli dogmatismu a uvolnit se snažil vědu svou i vědění veškeré. Lékařství jako věda do Říma se dostalo hodně později, nežli umění a vědy jiné. Tu veliký Archagatus prospíval a pracoval, stavě se rovněž proti jakémukoli dogmatismu věstců a učení kněžstva, jež vždy předstíralo oběť bohům a mravní čistotu svých vestálků, aby z lidu tím spíše těžiti mohlo, kdežto tito a jiní mužové vědy poznání a pravdu vepsali si ve štít na dobro lidstva usilující i jeho uvolnění. A tak již v těch dobách tělocvik a hry tělocvičné se zavádí na posilu a utužení lidu veškerého i zdraví jeho i předejití chorobám, jež z požitkářství všelikého se rodily. Totéž hlásal Asclepiades v Bithynii, tak i v Řecku se učilo a psalo a výchova národa se prováděla, co zatím umění i vědy jiné volné a nádherné přímo prospívaly — s lidem statečným, volným, volného zřízení vládního a nad jiné vynikajícím. Tak bylo v Athenách a v Římě, kde hold všemu krásnému se skládal a synové Aeskulapovi bohu svému přísluhující poctivě a svědomitě, byli mezi prvými vždy bojovníky nejen za svobodu vlasti své, ale i svobodu slova, svobodu vědění, rozumování vlastního a volnosti myšlenky každého občana velikého Říma, aneb udatného, dobrovolné kázně se podrobivšího Spartana, jimž oběma po radě jejich lékařů-empiriků střídmost a mravní zachovalost s náležitým utužením těla i prospívání mysle bylo vždy zákonem. A jako v mnohých jiných, tak zajisté i v této věci Řekové předčili vzory a učitele své v Egyptě, ač smíme-li mluviti o tom, že lékařství od vlivu kněží uvolněné, do Hellady bylo z ciziny zavedeno. Jisto jest, že u národa hellenského lékařství s cvičeními tělesnými i cvičeními jiných věd co nejužší srostlo s veškerým životem a se všemi dějinami jeho a zkvétalo, když přísluhovačů božských zřeklo se, dogmat i klamů věstců schytralých, na hloupost lidu vypočítaných. Úpadkem života hellenského klesl a zvrhl se tělocvik a ku podivu, s ním mnohá jiná vymoženost vědecká a také i lékařství, jež svěreno bylo tehdy mnohemu gymnasiarchovi. Po Athenách mravně klesá i Řím a s tímto poklesnutím hyne vše krásné, dobré a vědecké. Zatím národové slovanští se svými bůžky přírodními čistotu mravní sobě hájili, krb rodinný a uctívání všeho toho, co bylo z Přírody, a tu již byli věstci, již hojením ran a chorob se zabývali, nad jiné úkazy Přírody sledující. A sotva, že křesťanství se mezi ně vedralo, již úpadek v každém volnějším pohybu se jeviti počíná, co zatím ve Španělsku a Itálii věda lékařská všelikému hokusu-pokusu církevnímu se přispůsobuje, až znovu v Boloni, Benátkách, Padui a Římě a konečně v Paříži i ve Vídni, ano i v naší Praze poznenáhlu se osvobozuje od vlivů náboženských a ve spojení s fakultou filosofickou všeliké mastičkářství, čachry, kejklářství zavrhuje a zázračná uzdravení jesuity různým svátostem, obrázkům a pramenům připisovaná poráží a v 13., 14., 15. až

do 16. století moru i malomocenství čeliti se snaží. Mezitím co národ český zvedá pochodně osvěty a pravdy a na své universitě Karlově lékařství jedno z prvních míst zaručuje, cizák již po vymoženostech národa našeho drzou rukou sahá a tu ve jménu kříže a tam kalicha se bojuje a krvácí. Začíná se konečně studie těla, pitva kněžstvem zatracovaná vede k poznání ústrojí lidského, lučba se rovněž uplatňuje a vědecké pravdy snoubí se s pravdami a poznáním těch, kdož již učili se volněji mysleti, uvažovati a na život lidský a světa běh jinak názíráti, nežli bylo kněžstvu toho či onoho vyznání a církvi vhod. Jména jako Eustachius, Fallopius, Asellius, Harvey, Rudbeck, Bartholin, Sylvius, náš Kampanus a jiní již o oběhu krevním mluví, mozků jako schránce veškerého rozumování a jiných ústrojí těla, vůli jeho podmíněných. Že by tu bylo sídlo nějaké duše, učenici naši již zavrhuji, kdežto církve dále ohlupují a jejich theologické fakulty začasté ve spor s učením vynikajících anatomů přichází. V 17. století, vedením Sydenhama, lékařství po stránce lučební ještě více důkazů hromadí, že ten, kdo jednou studii této se upřímně a poctivě odevzdal, jen s Leydenem a Boerhaavenem souhlasiti musí, že tělo naše spíše jakés lučební baterii elektrické se podobá a nervy jeho vznětlivé jen rozkazy mozku konají a svalstvo i ústrojí všeliká v pohybu náležitě vedou.

A jako každá věda měla své mučedníky a zvláště která nechtěla se podrobiti aneb přispůsobiti hlavně církvi katolické, dožila se pronásledování, tak bylo i v těch dobách těžkých zejména i u nás v Čechách s lékařstvím, které jestli nechtělo snížiti se na pouhé kněžské šarlatánství a kupčení, muselo vydati i mnohého z mistrů svých, kdežto u volně Žižkových byli ranhojiči vždy mezi prvými "protestanty". Církev katolická však v pronásledování těch, kdož chtěli nahlédnouti trochu hlouběji do tajů veliké Přírody, nebyla rozhodně sama, vždyť byl i Kalvín kázal upáliti a mučiti lékaře a vynikajícího vědátora své doby, Serveta, protože dovolil si o krvi páně ve víně pochybovati a učení Kalvinistů zamítal, jako John Brown nesmysle o stvoření člověka popíral a na život v záhrobí nevěřil dle učení církve. A v 18. století již byli Monroe, Blane, Hunterové, Jenner a jiní, již považující tělo lidské za součást toho vesmíru po příkladu kolegů svých francouzských, sledovníky byli po většině Priestleye, Voltaira, Paina, Rousseaua a jiných. V pozdější době již vyskytuje se učení Huxleye, Darwinovo, Spencerovo, Buechnerovo a tu náš učenec prvního řádu, veliký náš Purkyně, buduje již svou velikolepou stavbu na důkaz, že všechno, co životem zoveme, pochází z hmoty, hmoty vlastní síly, jež tvoří prvou a jedinou buňku tkáně jakékoliv a z této buňky pak dělením a pohybem, vlivem vesmíru a různých pochodů lučebních nové povstaly buňky a ty pak v celku tvoří každou část těla živočišného i rostlinného, co zatím říše nerostná, jakoby byla zjevem rozpadu čili dokladem stálého a nekonečného, věčného rozpadu — života ve vesmíru...

Tak a nejinak věda lékařská pokračovala až na doby nynější, kdy věru žet' právě ona, která koná pravé zázraky a dovoluje si dnes pánu bohu plésti se do řemesla. Před jejími ochrannými opatřeními proti bakteriím Pasteura, Listera, Menčíkova atd., před její pokusy a vynálezy dnes nejhroznější mor ztrácí na své ničivosti, dítky záškrtu propadlé sérem se zachraňují, nákazám různým se čelí, příčiny příjice zjišťují, nitro těla za živa fotografuje, poruchy tak rozpoznávají a nejhroznější nemoce středověku musí ustoupiti umění ranhojiče a lékaře, jehož dnešní snahou nejkrasší jest, lidstvo před jakoukoli bolestí a pohromou těla nejen lékem pouhým, ale zavedením vhodné životosprávy zachraňovati a jsou mezi nimi v době přítomné i vynikající muži, lékaři upřímní a dosti poctiví, kteří snaží se dnes také zachraňovati **mysl lidu** až dosud učením náboženským otročeného, ve tmě udržovaného a sliby o blaženosti nebeské vydíraného! A vidíte, takovýchto synů dobrých, takových "volnomyšlenkářů" vchoval i národ náš celou řadu, již nyní v Praze persekuci vzdorují, vchoval ten národ, jenž bude záhy slaviti pětistiletou památku "toho, jenž proti Římu prvou vedl ránu..." My svobodomyšlní věru, že nemusíme se nikterak za to stydět, že naučili jsme se na život náš a lidstva vůbec s učením a vědátory všech věků a všech národností nazíratí jináče, pochopující, že **jest zapotřebí poznání pravd ve všech věcech nám i dětem našim! A toto poznání jest prvý základ ke všemu lepšímu; bez poznání není žádného pokroku, žádného zlepšení ani zdokonalení.** A jestli tomu tak, pak věru, že musíme litovati všechny ty, kdož v poznání a vědě stále jimi se obírajíce, nenašli ještě dnes východiště, aby jako lékaři hlavně, znali ten život lidský, znali vše to, co s ním souvisí na zemi této a podle toho i jednali, řady svobodomyšlníků rozmnožující, slabé posilující a nevědomé z "černých drápů" kněžských vysvobozující. Žel, neděje se tak však všude a u nás v Americe, jakoby stavu našeho, jenž zastoupen jest třemi podpisy mužů celých na ústavě Spojených Států, přetvářka, licoměrnictví, neupřímnost a nestatečnost namnoze se zmocnily. Není tomu ani dvě století, kdy katolický kněz s kolárkem na krku nesměl se odvážiti vstoupiti na půdu země této a kdy v novoanglických státech bylo zločinem přísně trestaným, poskytnouti velebníku římské církve přístřeší. Tehdy sotva by byl obstál tu lékař, jenž by jeptiškám a klerice přisluhovati směl aneb lúrdskou vodu nemocným, mrzákům a paralytikům doporučoval. Dnes však jest jináče, co zatím lékaři mnozí, třeba u nitru svém nevěřili a na základě toho, co se naučili a co vše sami vyzkoumali, věřiti nemohli, znajíce sílu všemocné Přírody, chodí do kostelů té i jiné církve, podporují snahy zpátečnické a výbojnost katolicismu jim zůstává ničím. I zde totiž snahy obchodní rozhodují, kdežto klerikálové takové a podobné poměry pozorující, žádných překážek se nelekaří. Tam, kde nedostanou se upalováním kacírů, čarodějnic, inkvisicí a násilím, ohněm a mečem, potoky krve, jako dělo se kdys za středověku a ještě v předminulém století, tam do-

vedou se vetřítí lstí a úlisností! Tak se jediné mohlo státi a na vrub vědátorů a lékařů snadno lze přičísti i jiných kruhů, jež lépe by měly znáti, že Spojené Státy, země, která v dobách koloniálních byla Římu zcela nepřístupnou a volnému rozumování nikterak nepřekážela, ba zakladateli této republiky ústavou zajistila, stala se přímo moderním eldorádem církve katolické. Před hrabivostí těchto živlů zpátečnických není již ani škola veřejná jista, jinde bible do škol se zavádí a majetku církevní, do milionů jdoucí, na úkor druhého občanstva nepodlehají zdanění. "Černá armáda" staví kostely a hned vedle nich záračné studánky pak v křiklavém rozporu, nemocnice, sirotčince a jiné ústavy i vlastní školy soukromé, kde vyučuje se nenávisti proti všemu, co není s Římem a pod rouškou milosrdenství nemocným v nemocnicích poskytnutého a po případě hodně zaplaceného, propaguje se jejich věc poznenáhlu a jistě, kdežto do sirotčinců svých v době nejnovější snaží se i čeští klerikální kohouti cestami soudními a hanobením svobodářů zatáhnouti ubohé sirotky ze svobodomyšlných ústavů, jako jest česká Útulna a sirotčinec v Chicagu. A povážíme-li, že tyto a podobné věci dějí se za klidného pokrčení ramen, záhadného mlčení aneb útrpného úsměvu těch, kdož lépe vědí, na zkracování osobních práv člověka, protože přistěhovalce, pohlíží jako na věc správnou, jeho názory mnohdy volnější a pokrokovější, jako na drzé vmíšování se do správy veliké republiky, kdežto nepřístojnosti fanatiků věreckých, jako omluvitelné počiny státoprávních občanů a občanek schvalují, pak věru že ihned vtírá se vám na mysl vaší otázka, kdo tím vinen? Kdo jiný, nežli ten, jenž sám poučen, poučení by poskytnouti měl lidu svému, varovati, vystríhati, povzbuzovati a nabádati všude tam, kde nejen jesti těla utrpení, ale i mysl volná se otročí, snahy volné hanobí a každá poznaná pravda bije drze v tvář...

VI. Müller:

VI. MEZINÁRODNÍ ZÁVOD TĚLOCVIČNÝ V PAŘÍŽI.

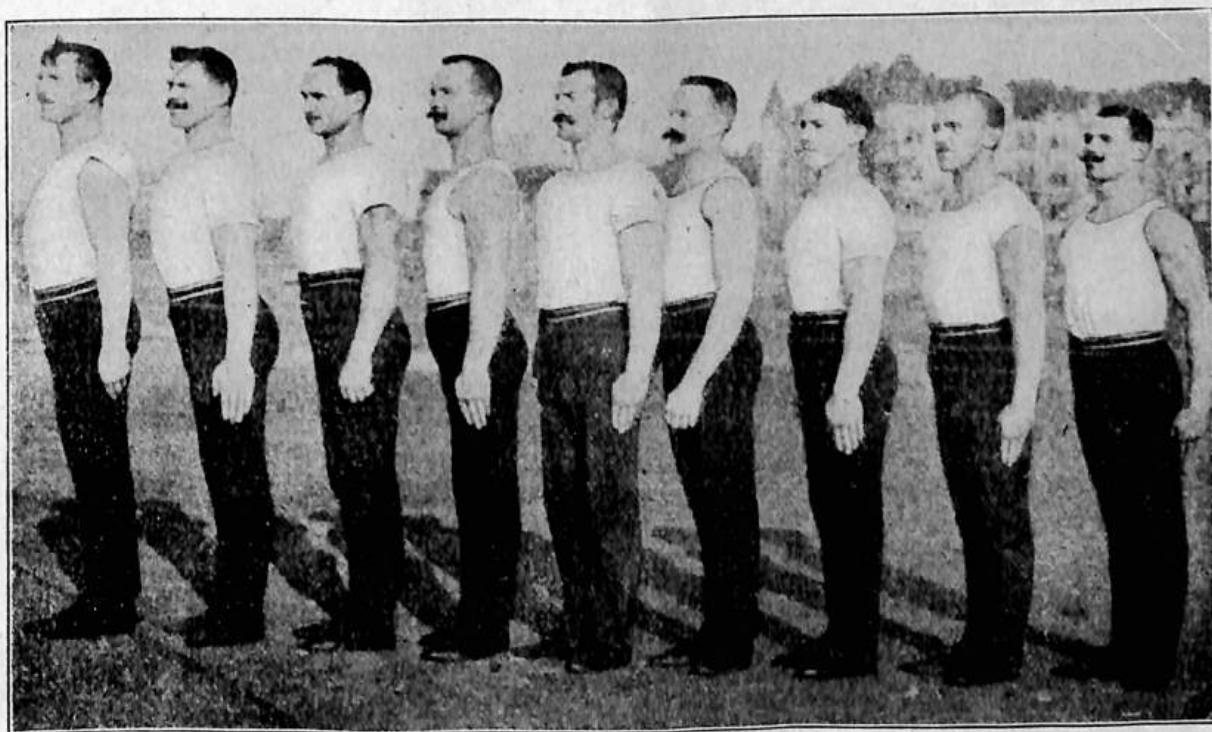
Český sokol opětne rozepjal svá mohutná křídla, zalétl do daleké ciziny a snesl se na březích Sekvany, aby podnikl tuhý hrdinný zápas se soky silnými a důstojnými. K němu přidružil se mladší jeho druh, sokol slovinský, který vytřvale o úspěchy na kolbišti mezinárodním se pokouší. Skromně vylétl sokol český ze svého hnízda, skromně, ale odhodlaně vstoupil na závodníště, bil se statečně a slavně, překonal vítězně všechny překážky v cestu mu kladené, vyrval palmu vítězství štěstěnnějším, bohatším svým sokům a přiletěv zpět do vlasti, položil ji národu svému na oltář. Stejně skromně a nehlučně jako v let se dal, byl by se i vrátil, kdyby lid český svému miláčkovi a své chloubě nebyl sám vstříc zajásal. — — —

Dne 12. listopadu po poledni sešel se v Praze na nádraží eís. Frant. Josefa hlouček bratří, připravených k odjezdu. Známé tváře našich závodníků jedna po druhé se tu zjevuje, br. Čada, Douda, Pardubský, Pražák, Starý, Steiner, Šýkora a Svoboda se svým evičitelem br. Erbenem, vůdce výpravy br. Jindra Vaníček, officielem zástupce Č. O. S. br. starosta Scheiner s chotí a br. Štěpánek, dále soudeci br.í. Havel, Očenášek a Müller. K výpravě připojili se jako soukromí účastníci pí. Doudová, bří Kysela, Šmaha, Herain, Kadeřábek a

Kačerovský. Dány poslední pokyny, nastoupeno do vyhrazeného nám vozu, poslední přání zdaru výpravě a již vlak unáší nás v dálí za hlučného volání "Na zdar!" hloučku bratří na nádraží se shromáždívších. Cesta ubíhá rychle a příjemně. V našem voze jest příjemno; br. Štěpánek s br. Havlem nedají vzniknouti náladě vážné neb pochmurné. V Plzni očekával nás četný zástup bratří se starostou jednoty br. Berdychem a náčelníkem br. Tábornem v čele a přejí nám vše štěstí a úspěch. Po odjezdu z Plzně seznali jsme k svému nikoliv nemilému překvapení, že starostliví bratři Plzeňští pepřali nám pouze štěstí cestu a plný zdar, ale postarali se i o to, aby síly závodníků neochably a mysl nepoklesla, že pak hlad a žízeň síly těla a svěžest myslí nepovznáší, známo zajisté každému. Tak bylo veselo až do večera; noc pak minula bez zvláštních příhod. Ranní úsvit pozdravili jsme již na půdě volné Francie. Leč utěšený pohled krajina neskýtá. Neustálými dešti

vaci závod francouzských boreů, na základě kterého sestaveno bude definitivní družstvo pro závod mezinárodní. Příchodem svým přivedli jsme borece, soudce i všechny ostatní pochopitelně do velmi nemilé situace, ze které vysvobodil je br. náčelník Jindra Vaníček, dav pokyn k odchodu. Bylo rozhodnuto, že druhý den (pátek) zaevidují si naši boreci v tělocvičně v předměstí Clichy, jelikož přístup do tělocvičny v Japy nebylo možno vymoci. Tak zkoušeli boreci naši a s nimi i bratři Slovinci po oba dny, pátek i sobotu, dopoledne své síly a umění na bídném náradí francouzském. K dovršení zlé přehyry zjistili jsme, že ostatní družstva závodní, kromě Slovinců, končí povinnou sestavu na kružích spádem nazad do visu vznesmo v zadu a překotem roznožmo napřed. Pro všechny případ nadřeli houževnatí naši závodníci i tento konec všichni slušně.

V sobotu ráno vypravili jsme se obhlédnouti terrain v Gymnase Voltaire rue Japy, kde zítra měl se závod od-

Družstvo Č. O. S. pro VI. mezinárodní závod v Paříži.

rozvodněné řeky rozlily své kalné vody daleko široko po lukách a polích, tak že místy vlak náš jakoby projížděl středem rybníka. Hukot rozvodněných toků přehlušuje často rachot vlaku a zaléhá až do oken vozů. Nevlídný, ba místy příšerný byl pohled na aleje stromů, vroubící pravděpodobně zatopenou silnici, třící v ranním šeru ze spousty hučících vod. Čím blíže k Paříži, obraz spousty se ztrácí a vlak řítí se závratnou rychlostí v před. Krátce po poledni stanuli jsme na východním nádraží v Paříži. Sotva že prvý z nás objeví se v okně vozu, zaznívá nádražím hlučné "Na zdar!" a již vítáme se radostně s bratry pařížskými a se zástupci gymnastů francouzských pp. Avoironem, Prévostem, Frankem a j. Spěcháme do svého dočasného domova, krásného hotelu "Moderne", na Place de la Republique, abychom spláchli prach cestovní a po občerstvení spěcháme ven protáhnouti své údy 24hodinnou jízdou zmalátnělé. K našemu velikému údivu vedou nás naši francouzští průvodci do tělocvičny Christmannovy, kde koná se právě rozřad-

bývati. Tělocvična jest upravena z bývalé tržnice, jest sice prostranná, dubovými špalíky dlážděná, opatřená galeriemi, ale hygienického příslušenství dle našich pojmů postrádá. Nemá šaten ani umývárnu, nedá se vytápěti, nehonosí se také čistotou, vše se teprve na rychlo čistí, myje a zdobí. Kdo tělocvičny francouzské zná, nikterak se nad tím nepozastavil, ale naše borece to na prvý pohled zarazilo. Na dotaz náš, je-li dovoleno našim závodníkům zkusiti si závodní náradí, byla nám dána záporná odpověď s poukazem na přísné instrukce, platné pro všechna závodní družstva. Jeli jsme tedy opět do Clichy. Tonto překážkou však boreci naši v nejmenším neklesli na mysl, naopak zahořeli zvláštní odhodlaností a bojovností naplnila i nejnesmělejšího z nich.

Večer o 9. hod. bylo v Gymnase Voltaire pozdravení a uvítání závodních družstev předsedou Unie gymnastů francouzských p. Cazaletem a předsedou mezinárodního sdružení svazů tělocvičných p. Cupérem. Na to konána schůze soudců, ve které hájil br. Vaníček naše cvičení na kružích,

tvrdě, že tak bylo ve schůzi nácvikové předváděno, tak bylo i v zaslaném nám programu vytištěno a žádná změna neunesena aniž nám oznámena. Totéž stanovisko hájil též zástupce družstva slovinského. Marně snažili se soudci naši i slovinští podporovati žádost svých družstev, většina rozhodla proti nám a nedoručení textu změněného připsáno na vrub pošty. Přidělení soudců s malými změnami schváleno. Učeni byli na:

Prostná cvičení:

Čís. 1. Vilmet Joseph — Belgie.

“ 2. Havel Bohumil — Čechy.

“ 3. Laly C. — Francie.

“ 4. Racchi Giovanni — Itálie.

“ 5. Becker Nikola — Lucemburk.

“ 6. Drenik Pavel — Slovinsko.

“ 7. Gillard Micel — Belgie.

“ 8. Müller Vladimír — Čechy.

Souhra: Piévaux — Francie.

Bradla: Tifi Cesare — Itálie, Kummer — Lucemburk.

Hrazda: Smrtník Josip — Slovinsko, De Wallens José — Belgie.

Kůň na šíř: Očenášek Aug. — Čechy, Morel — Francie.

Kruh: Radice Felice — Itálie, Lemogue — Lucemburk.

Běh: Ambrožič Mirostor — Slovinsko, — Piévaux — Francie.

Kontrolor času: Müller Vladimír — Čechy.

Skok daleký: Vilmet Jos. — Belgie, Smrtník Jos. — Slovinsko.

Kontrolor míry: Očenášek Aug. — Čechy.

Šplh: Müller Vladimír — Čechy, Piévaux — Francie.

Kontrolor času: Racchi Giov. — Itálie.

Břemena (činka 40 kg): Tifi Cesare — Itálie, Becker Nikola — Lucemburk.

Kontrolor: Havel Bohumil — Čechy.

Nazítí v neděli 16. listopadu nastal den rozhodný, den radosti neb žalu — neznámo nám, co tají v sobě budoucnost — nešťastná náhoda může v nívece uvést všecku práci a návalu příprav. Pošmurný listopadový den rozestřel šerou svou clonu nad Paříží. Rázem 7 od. (dle našeho času 8 hod.) ranní dostavila se celá naše výprava do Gymnase Voltaire. Jsme zde první. Slovinci přicházejí brzo po nás. Šero a chlad panuje v rozsáhlé budově, které náladu nazvyšují. Obecenstva jest pořádku, avšak samí horliví přívrženci těloviku, mezi nimiž značné procento tvoří naši pařížští bratři. Naše družstvo i slovinské jdou s nadšením pro věc sokolskou v závod, naše družstvo kromě toho též s veselou myslí zásluhou neunnavného šprýmaře br. Doudy.

Na tribuně shromáždil se zatím soudcovský sbor a rozdělil se ve skupiny dle svého přidělení. Vůdcové družstev vybrali si čísla v jakém pořadí družstva jich v závod přijdou, obsažená v zalepené obálce. Pořad vytažen následující:

1. Slovinci.
2. Češi.
3. Belgičani.
4. Italové.
5. Lucemburkové.
6. Francouzi.

Celý závod sestává ze 3 sestav cvičení prostných, jedné povinné a jedné volné sestavy na bradlech, hrazdě, koni na šíř a kruzích, v běhu na 100 m, ve skoku dalekém, šplhu na 8 m a vzpírání činky 40 kg těžké.

Bylo ustanoveno, že nářadí a běh se má odbyti dopoledne a ostatní odpoledne.

Závod počal cvičeními prostnými, pokračováno na bradlech, hrazdě, koni na šíř a kruzích. Dopoledne ukončeno během, k němuž závodníci převezeni v automobilech na Boulevard Piépus, kde upravena dráha závodní.

Prostná jdou Slovincům i našim až na menší poklesky velmi dobře. Začátek jest tedy dobrý. To nelze říci o ostatních družstvech, z nichž v prostných cvičeních nedostihlo našeho a slovinského ani jedině. Nejmeně se vyznamenali Italové a Lucemburkové. Při tom dlužno podotknouti, že všecka cizí 4 družstva hleděla zvýšiti dojem svých výkonů více méně okázalým úbořem cvičebním. Naši borci a bratři Slovinci imponovali svým skromným, jen praktické potřebě hovičím a přece elegantním úbořem. Po prostných jde první družstvo na bradla; bratřím slovinským se sestavy celkem daří, nářadí toto jest příznivo jejich složitým, svalnatým postavám. Naši borci povinnou sestavu jeden za druhým, jak se říká, píší, Italové a Francouzi ihned vycitují, že mají v nich nebezpečné soupeře i na nářadí. Začátek povinné sestavy na začátku bradel (přešvih roznožmo do přednosu, přešvih přednožmo nazad a kolo odbočmo do zášvihu), provedli poctivě bez doteku a výsedu pouze naši borci. Žel, že soudci nedovedli se povznést na absolutní nestrannost, jak byla žádoucí, a nezapomínali, že mají před sebou nebezpečné soky svých závodníků. Výsledek bodů na bradlech ani u Čechů ani u Slovinců neodpovídá kvalitě provedených cvičení. Volnými sestavami vynikli zde ze Slovinců Vidmar a Miklave, z Čechů Starý, Douda, Sýkora a Pardubský, z Italů Zampora. Celkem dlužno se zadostiučiněním konstatovati, že naši borci vnesli do závodů nejvíce nových eviků, v kterémžto ohledu ostatní družstva daleko se jim nevyrovnala.

Hrazda přinesla některým našim boreům pravý triumph. Na povinné sestavě jeden za druhým vletli ze vzepření kmihem nadhmatem přešvihem odbočmo do vzporu vzadu; vzepření vzklopmo do váhy bez oporu prováděli jediní poctivě (s výdrží).

Ve volných sestavách hýří zejména br. Czada v překvapujících obrazech a veletečích, provedených s přesností a jistotou uchvacující. Br. Starý omračuje přešvihem odbočmo napřed z velkotouče napřed do váhy ve visu vzadu podhmatem. Br. Pardubský končí pak svou volnou sestavu z veleteče napřed přemetem napřed u zákmihu s krásně prohnutým křížem a v bezvadném upažení do klidného postoje. Ze Slovinců pěkně provedli povinnou sestavu Vidmar, Miklave a Jezeršek. Volné sestavy končili 3 z nich přemetem do stoje na zemi z veleteče napřed. Miklave provedl z váhy ve visu v předu celý obrat jednoruč opět do váhy ve visu vpředu. Italové a Francouzi při povinné sestavě z obavy, aby nepřepadli napřed ze vzepření kmihem z přešvihu odbočmo napřed, raději se zaklání a dělali přešvih do visu vznesmo vzadu, což jest nepoměrně lehčí. Kromě toho Italové nezadržovali dobře výmyk po veletečích a přepadli prudce do váhy ve visu vpředu nebo přebrali. Volné sestavy Francouzů a Italů nepřinesly nic zvláště pozoruhodného. Dva Italové sřítli se při volných sestavách s hrazdy, ale vážnějšího poranění neutrpěli.

Na koni na šíř sklízeli opět vavříny Italové. Naším boreům vadila blíže k sobě postavená madla než jak byli zvyklí, věc na koni velice povážlivá. Přes to zůstali pouze o 2 body za Italy. Jedině tato dvě družstva přinesla nové prvky ve svých volných sestavách. Ostatní měli věci známé neb z povinné sestavy upravené. Z Italů vynikli zde Palazzi a Zamporo krásnými koly přednožmo snožmo s přechody a obraty. Z Čechů vynikli Starý, Douda, Sýkora a Pardubský. Slovincům se na koni nedařilo.

Na kruzích ztratili naši nejvíce bodů, jednak tím, že byli nuceni prováděti jiné zakončení než jak měli nacvičeno a jednak tím, že provazce kruhů byly příliš blízko u sebe zavěšeny, tak že borci naši stále na ně rameny naráželi a o ně se dělali. Od kruhů mnoho jsme si doma slibovali — šly vždy při předběžných závodech nejlépe — a tak trpce byli jsme zklamáni. Zde dařilo se Francouzům

a Italům, kteří jsouc útlejších postav než naši borci a Slovinci, nedfeli se ramený o provazce. Nieméně i zde za zmíněných okolností obstálo naše družstvo čestně. Volná sestava br. Pražáka byla nejtěžší ze všech. — Z ostatních družstev Belgičané byli dosti dobří na nářadí, ale slabí v prostém tělocviku. Lucemburští byli vůbec slabí.

Jakmile první dvě družstva byla hotova na kruzích, byla odvezena automobily k běhu. Dráha k běhu byla upravena na vzdáleném Boulevardu Piépus na půdě váleované, ale posledními dešti dosti rozmoklé. Bylo tedy nutno dráhu srovnati, což se stalo pískem s ostrými kaménky; přes to zůstala půda místy měkká. Dráha byla tedy nepříznivá, kromě toho bylo nutno běžeti proti větru. Tím se stalo, že žádný ze závodníků nedorazil k cíli za 12 vteřin. Nejlepší čas měl br. Starý 12-1/5 vt., po něm 2 Francouzi 13-3/5 vt. a 1 Ital 12-3/5 vt. Nejvyšší počet bodů na běhu získali Češi 33, po nich Francouzi 32.50, Italové 31.50, Belgové 21, Lucemburští 16.50, Slovinci 12.50 bodů.

Po polední přestávce pokračováno o 3. hod. v závodech. Na skoku dalekém se borečům našim nedařilo ani tak jako bývalo v Praze. Jedině bratři Starý a Sýkora dosáhli plného počtu bodů. Bratru Starému nutno vysloviti neliceny obdiv, že téměř o jedné noze, přemáhaje vší silou své vůle bolest v poraněné noze, skočil přece 5.70 m, Czada skočil 5.40—9 bodů, Steiner a Pražák 5.20—7 bodů, Douda 5.10—6.5 bodů. Napjetí dosahuje vrchole, když Italové dobrými skoky naše borce dohánějí, ba dokonce o 1 1/2 bodu předhánějí. I Francouzi měli některé pěkné skoky, zvláště mladý Alžiran Ben Saduň skočil 6.40 m. Bylo zřejmo, že mezi prvními 3 družstvy rozhodne šplh. Slovinci ani zde nezáskávají jako na skoku ztracený velký počet bodů na běhu. Dva z nich šplhají na 10 bodů. Za to naši borci jeden po druhém jako střela letí nahoru a dosahují kromě Doudy a náhradníků všichni plného počtu bodů. Br. Sýkora docílil nejlepšího výkonu vůbec vyšplhav za 7-3/5 vteř. místo předepsaných na 10 bodů 9 vteř., br. Starý 8-4/5, Czada 9, Steiner 8, Douda 11, Pražák 9, Svoboda 11, Pardubský 10-2/5 vteř.

Příchodem ministra vnitra Klotze a po krátké době i presidentem republiky Poincaré-a nastala v závodech delší přestávka. Zaujati cele závody, ani jsme nepozorovali, že polprázdná dvíře, rozlehlá dvorana naplnila se zatím do posledního místečka zvědavými občany republiky, toužícími spatřiti nového svého presidenta. Závodní družstva nastupují v abecedním pořádku za sebou seřazená před tribunou. Ostatní prostor evičiště vyplnily jednoty gymnastické z Paříže v slavnostním úboru s prapory. Slečna René de Méme, člen Theatre Français, vystupuje na stupně tribuny a krásným, eitem prohvětlým hlasem přednáší báseň zvláště k dnešnímu dni složenou od Emila Hinzlina, v níž oslavován ušlechtilý dnešní závod a pozdravováni všichni národové, jeho se účastníci. O Sokolech mluví báseň déle a nadšeně. Po té vítá presidenta republiky předseda Unie gymnastů Cazalet a předseda Mezinárodního sdružení svazů tělocvičných Cupérus; ministr Klotz promlouvá pak dleší řeč o tělesné výchově. Na to evičí závodní družstva kromě našeho a slovinského společně protná evičení závodní a 4 členové družstva belgického některé sestavy na bradlech. Za krátkou chvíli president Poincaré se zvedá a provázen všemi pány jej obklopujícími za zvuků marseillaisy a nadšeného volání obecnstva opouští závodníště. Většina obecnstva hrne se za ním, tak že na evičišti vzniká naprostý nepořádek a zmatek. Teprve na zakročení p. Cupérusa zjednan pořádek a pokračuje se v závodech. Naše družstvo odbylo si již vzpírání činky, získavši téměř plný počet bodů. V tu dobu věděli jsme již jistotu, že jsme vítězi. Pořádilo se nám zjistiti dosažený našim družstvem počet bodů na evičeních prostných a vypočetli jsme si snadno, že jsme značně

napřed. Mezitím přistupují ku šplhu Belgové, šplhají špatně; Italové pak ztrácejí na šplhu druhé místo proti Francouzům. Nejlepší čas Italů jest 9-4/5 vteř., jehož docílují 4 borci, jeden 10 a jeden dokonce 12-3/5 vteř. t. j. 0. Francouzi získávají zde 41 bodů proti italským 31.50 bodům a tím zatlačili Italy na místo třetí. Vzpírání činky nepřineslo do výsledků celkem žádných změn. Tím tuhý, téměř celý den trvající závod ukončen, a úřední prohlášení výsledku o 8. od. večerní očekával četný zástup vytrvalců a nadšenců. Na tribuně shromáždil se celý soudcovský sbor, přineseny čestné dary, věnované svazy, závody obeslavšimi a vše napjatě očekává prohlášení výsledků závodu. Předseda závodů J. N. Cupérus povýšeným hlasem oznamuje, že první ceny dobylo závodní družstvo České Obce Sokolské, docílivši 804.50 bodů z dosažitelných 914. Bouře potlesku a volání "Na zdar!" shromážděných pod tribunou bratří a krajanů našich zatřásla dvoranou. Bratr náčelník Vaníček vystupuje na tribunu a přejímá z rukou p. Cupérusa prozatímní diplom a volí z čestných cen dar krále belgického, krásný stříbrný pohár. Cupérus (Belgičan) zřejmě tím potěšen, se zářící líčí potřásá br. náčelníkovi pravici. Dále ohlašuje, že druhé ceny dobylo družstvo Francouzské, docílivši 777.75 bodů. Opět bouřlivé volání "Vive la France!" a potlesk. Vůdce družstva Castiglioni vybírá si našeho štitonoše v bronz; třetí ceny dosáhlo družstvo italské s 772.25 body — ticho, ani hlásku se neozvalo, jen tu a tam tleskla ruka v dlaň; čtvrté místo uhájili Belgové se 720.25 body; páté jest družstvo slovinské se 706.50 body a šesté Lucemburské s 668.25 body. Všeobecný byl dojem, že Slovinci osud svůj nezasloužili, ovšem třeba uznati, že v prostém tělocviku byli slabí a v něm místo aby body získávali, ztratili jich mnoho. Tímto aktem závod i formálně byl ukončen a vše obrací se k východu. Však co to? Dvoranou zazněl mohutný sbor naší písně "Lví silou!" To naši bratři a krajané, seřadivše se v mocný proud, táhnou širokým východem až na ulici pařížské k údivu kolemjdoucích občanů, nechápajících co se děje.

Tím mohl bych vlastně ukončiti svou zprávu o mezinárodním závodu, leč zpráva tato byla by dle mého mínění neúplná, kdybych nezmínil se též o oslavě 40. výročí založení Unie gymnastů francouzských, jež v přímé souvislosti se závodem sice nestálo, avšak jednotlivé části obou podniků se navzájem proplétaly. Z důležitějších bodů bohatého pořadu uvádím uvítání delegátů cizích sdružení tělocvičných a představení jich presidentu republiky v paláci elysejském; valný sjezd (congres) v sále university Sorbonne; schůze výboru mezinárodního sdružení svazů tělocvičných rovněž v Sorbonně. Ve všech těchto schůzích a slavnostech zastupoval Českou Obec Sokolskou starosta br. Scheiner, jež provázela vzácná jeho chot'.

Závěrek slavností tvořil skvělý banket uspořádaný v neděli dne 16. listopadu o 8. hod. večer v nádherném hotelu "Continental".

Ohromný hlavní sál se třemi postranními, též prostorými sály, byly do posledního místa naplněny. Všude šum a slavnostní nálada. Sem hodlali Francouzi přinést zprávu o vítězství svého družstva, leč zklamali se, neznajíce síly soupeřovy. Nieméně nedávajíc na sobě ničeho znáti chovali se stejně roztomile ku všem svým hostům. Naše závodní družstvo s br. náčelníkem banketu se nesúčastnilo, toužilit' po klidu a přátelském veselí mezi sebou. Banketu předsedal vojenský guvernér pařížský generál Michel, jenž též ujal se slova. Mluvíli pp. Cazalet, Cupérus, zástupci téměř všech evropských sdružení tělocvičných. Br. starosta Scheiner odevzdal při té příležitosti Unii gymnastů francouzských čestný dar bronzovou sošku štitonoše z naší sletové brány a věnování doprovodil krásnou obsažnou řečí českou a francouzskou.

Pondělí, dne 17. listopadu věnovala celá naše výprava

prohlídce Paříže a její památností, neboť posavad všechn čas a zájem byl věnován jen závodu. Večer ztrávili jsme s pařížskými bratřími a krajany na intimním večírku na počest vítězného družstva pořádaném. Naše bratry pařížské navštívili jsme hned druhý večer po příjezdu při práci v tělocvičně, kde promluvil k shromážděnému členstvu stručnými, jasnými a srdečnými slovy br. náčelník Vaníček. V úterý odpoledne většina výpravy opustila Paříž, neboť chtěli se vrátití oklikou přes Basilej a Kostnici, shlédnouti památná pro Čechy místa. Když však bylo v Praze rozhodnuto, že cvičení družstva v divadle Vinohrad-

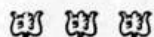
ském má býti již v pátek večer, bylo nutno předepsanou trat' v největší rychlosti projet, aby ve čtvrtek večer dorazili do Prahy. Ač nebylo nikomu známo, kdy vítězné družstvo naše se vrátí, přece připravil lid náš borcům na všech stanicích, od hranic až do Prahy vřelé uvítání.

Opětne tedy ozdobil český Sokol prapor svůj vítězným věncem slávy, avšak nezhrdne tím, vždyt' vykonal činem tím dle svého přesvědčení jen svou povinnost k národu a drahé vlasti své. Vráť se skromně, jak vyšel, do svých tělocvičen k tuhé vytrvalé práci a bude očekávati až národ k novému zápasu jej povolá. Na zdar!

Celkové výsledky jednotlivců VI. mezinárodního závodu v Paříži 1914.

	bodů		bodů		bodů
1. Torrès, Francie	142	13. Palazzi, Italie	128	25. Jerin, Slovinsko	117
2. Starý, Čechy	141.50	14. Douda, Čechy	124.75	26. Salvi, Italie	116.25
3. Sýkora, Čechy	136.50	15. Wagemans, Belgie	124.25	27. Thommes, Lucembursko	115.75
4. Zampori, Italie	135.50	16. Ben Sadoun, Francie	123.25	28. Labeen, Belgie	115.50
5. Vidmar, Slovinsko	133.50	17. Boni, Italie	122.75	29. De Mol, Belgie	115
6. Czada, Čechy	132.50	18. Hentges, Lucembursko	122	30. Rabič, Slovinsko	114.75
7. Romano, Italie	131.75	19. Aubry, Francie	120.75	30. Miklave, Slovinsko	114.75
8. Marquelet, Francie	131.25	20. Segura, Francie	120.25	32. Horn, Lucembursko	113.50
9. Steiner, Čechy	131	20. Patteson, Belgie	120.25	33. Jezeršek, Slovinsko	109.75
10. Erech, Francie	130.75	22. Dumont, Belgie	119.50	34. Sever, Slovinsko	107
11. Pražák, Čechy	128.50	22. Keinpeners, Belgie	119.50	35. Adam, Lucembursko	94.50
11. Bianchi, Italie	128.50	22. Lanners, Lucembursko	119.50	36. Bordang, Lucembursko	94

—Sokol.

F. K. Šnepp:

SIVÁK—SOKOL.

Připsáno bratřím za Atlantem.

ZVEDL sivý Sokol kruhy očí,
potrás' peřím, protáh' dráp svůj, zob
mávl křídlem, vzpjal se nad úbočí
rodných hor a víří s vichrem směle
v před a letí ostrážitě, bděle
s myslí na děj lepší zaslých dob.

Podletěl až k lemu, třásním slunce,
vhoup' se dychtivě v jich živný znoj,
vykoupal se v něm (žár ožeh' junce),
oheň v krev a jiskru nabral v oko,
hbitěj' zakroužil, vzdych' přehluboko:
Nuž, a nyní dál! Když boj, tak boj!

Rozletěl se jako střela břitká,
do bouře se, hromů, lesků hnal
bez bázně, ač lec'kás bolná mžitka
šlehla perutě a zdrala peří.
Ej, jen zbabělci se strachem šerí,
dál, jen dál, přes mraků a běd val.

Sivák, v krvi oheň, v zorech jasy,
Vesmírem pře Azur protíná,
tam, tam dole rabské nechal žasy!
Ted' se nese, vzpírá všemi vzpony . . .
V boji s celým světem, kde na stony
čas? Ach, Sokol jiné vzpomíná.

Sténá druhdy pod hnětem jen vasal,
pod ranami dětek mlčky rab,
on se jarosti a vůle nassál
ve paprscích slunce, nebe šíru;
z blesků, bouří vyrval hromnou víru:
Boj je vítězství a bání — svrab.

Ku předu, dál míří bez přestání
k lesku, moci pohádkových vod —
dnem, až večer — nocí do svítání!
Dalný jeho cíl, však dostihne ho,
dospěje, hoj, kouzla velebného,
zdatný jeho, ztužený je rod.

Sivý Sokol letí, víří, pne se . . .
Poslední mu zbývá nápon, let —
ještě živé vody napije se,
aj hle, z velka, vláhy Okeánu,
pak už jeho boj se vzepne k ránu!
Přes vody přec v nový život vzlét'!

J. Klenka:

CVIČENÍ A JEHO VÝSLEDEK.

Dokonale vyvinuté tělo jest nejlepší zárukou k dosažení stáří, ale nikoli ještě úplným jeho zajištěním. Chceme-li se udržeti zdravými, silnými a obratnými v době celého svého mládí i v době zralosti, jest nutno starati se o to, abychom nabytých těchto vlastností, v době vývoje, dovedli si udržeti dalším cvičením. Kdo přestává cvičiti dospěv v muže, ztrácí znenáhla na síle i obratnosti, za to ovšem často získává na tělnatosti, nehybnosti vůbec a nehybnosti všech kloubů zvláště a co nejvíce na váhu padá, zhusta nehybnosti kloubů hrudníku, následkem čehož životní jeho síla ochabuje a schopnost ku práci znenáhla mizí. Přiměřeným cvičením ve věku dospělým udržíme sobě síly a schopnost životní neztenčenou pro věk mužný i pro stáří.

Každý dospělý člověk má cvičiti, aby "pohyb" stal se mu zvykem tak potřebným jako nápoj; vždyť bez pohybu není života a tělo nehybně zakrňuje a odumírá předčasně.

Kdo získal si cvičením v mládí dobře vyvinuté tělo, může snadno pokračovati ve cvičení i přes svůj 40. rok a potom teprve bude pozorovati, že jemu začíná ubývatí síce pružnosti a snad i trochu obratnosti, nikoliv ale síly a vytrvalosti.

V době po 40. roku opět dlužno se vystříhati přepínání sil a výkonů velice namahavých, ale hojně za to pěstovati snadnější eviky, vyžadující úplných pohybů ve všech kloubech a všech částech těla. Zkrátka řečeno: cvičeními všestrannými udržovati co možná největší pohyblivost kloubů okončením a zejména hrudníku a tím udržovati si pružnost těla a lehkost pohybů až do stáří.

Kdo v mužném věku udržuje "stálým a rozumným cvičením" tělo v nabytých pohybech, oddaluje dobu svého stáří za hranici 60 let a zabezpečuje si schopnost ku práci i ve stáří i dlouhý věk. — Kdo oddán jsa lenosti a pohodlí, bojí se vydatnějších pohybů, ten rychle stává se neschopným ku každé práci, jeho stáří jest neplodné, není životem, ale jen živořením a jeho život stává se jemu i celému okolí obtížným.

Výsledek:

Cvičení sloužíž v mládí jen jako povzbuzující prostředek vzrůstu a vývoje všech ústrojí, neboť jen tím způsobem dovésti možno tělo k největší možné dokonalosti. Cvičení bud' časté, třeba každodenní a mnoho eviků, ale unavujte málo.

V době dospělosti lze napínati síly až do krajnosti, ale nikdy nesmí se meze překročiti ku přepínání a vyčerpání sil. Cvičení musí se konati ob den, je-li namahavé, aby únava vzniklá cvičením mohla býti úplně vyrovnána odpočinkem. Je-li námaha větší, jest třeba odpočinku delšího.

V době mužnosti a zralosti opět námahy musí ubývatí, aby po krátké době únava byla co možná dokonale vyrovnána. Bud' me pamětlivi toho, že člověk zralý snadno se unaví a proto cvičení pro něho bud' těžší, vyžadující malého napjetí sil, ale za to velmi častá, málo unavující a po nich následuj úplný odpočinek, po němž se cítí člověk osvěženým. Tak podrží si každý svěžest a pružnost do stáří, již i potom stále může opatrně udržovati.

K. F. Šnepp:

SKAUTI A SOKOLSTVO.

Odsuzovati všechno cizí šmahem a bez rozvahy, není dojista správně — zrovna tak jako bezpodmínečně chváliti je a zaujmouti se jím.

Naopak — rozvášná zásada učí nás všimati si všeho a všude, a co dobrého je, přiznati dobrým a snažiti se je přispůsobiti a využíti pro poměry a poznatky domácí. Zásadu tuto vyslovil už ostatně Tyrš a naše doba i pozdější zkušenosti sokolské dovedou leckdes uplatnit pobídku zásady té co nejužitečněji a s výsledkem rozhodným.

Pouze v duchu takovém vítali jsme radostně onu četnou, ba přechetnou účast sokolských zástupců na turnérském sjezdu v Lipsku a jejich snažnou touhu viděti výsledky práce nejpočetnější na světě organizace tělocvičné.

A v tom smyslu nezáleží, pozorujeme-li zkušenosti a vyspělost v zemích nepřátelských nebo nám nakloněných, u národů cizích nebo spřátelených. Ne, na tom nemůže záležeti, tak jako záleží na pravé podstatě myšlenky a zkušenosti.

Zavrhovati nové myšlenky jenom proto, že vznikly z cizího umu a horliti proti vyspělejšímu poznatku proto pouze, že vyrostl v nesympatickém prostředí, zapuzovati dobrou zkušenost, získanou nepřáteli — není nejen moderní, není rozumné, aniž odůvodněné. Především pak v životě sokolském, který má se vyhýbatí všemu zpátečnictví a zůstatí navždy a docela vzdálen šovinismu. Pro zdůraznění takového náhledu našli bychom v Tyršových myšlenkách mnohou a zřejmou poučku.

V nejzazších dobách v české vlasti s hlučným ohlasem a bouřně vzdušnou reklamou ozývá se hnutí, přenesené z Albionu a zvané "scouting" nebo "junáctví", jak se chtělo, jistě přepodivně, zčeštití pojmenování jeho.

Nejsme jeho nepřáteli, ale také ne přáteli v té tvářnosti, s jakou u nás bylo nasazováno, by se jistěji ujalo, ale nebudeme tuto také psáti proti němu; chceme toliko reprodukovati několik myšlenek a paralel, které vznikly v naší hlavě, když jsme četli reklamní oznámení o jedné z posledních knížek, propagujících "skautování".

A snad myšlenky vznikly proto, že také v sokolských časopisech četli jsme ty reklamní oznámky o knížkách "Den v táboře junáků" a "Význam skautování" — a zvláště tato nás zajímá.

V redakčních reklamkách, rozesílaných po časopisech, četli jsme doslova i v nejrozmanitějších parafrázích asi toto:

"V knížce "Význam skautování" nejlepší český psycholog, znatel dětské duše, univ. prof. Dr. Fr. Čada rozebírá vědecky jednotlivé jevy nového hnutí a slovy naprosto přesvědčivými dokazuje, jak výborně hodí se hnutí skautské pro duši mládeže vůbec a naší české zvláště..."

Možná, že když toto nebo nějak podobně čtete, pomyslíte si: docela nevinná, snad zasloužená kritická reklama!

Nám rozbouřila však myšlenky a vznítla přemítání poněkud jiné.

"Scouting" je hnutí cizí a cizího ducha.

Sokolstvo, které trvá již padesáte let, vzniklo v české duši a prodechnuto ryze slovanskou snahou, je vskutku naše.

Ani nám nenapadá srovnávati význam "Sokolství" a "skautování"!

Ale podiv při nejmenším vzbuzuje, že Sokolstvo, které trvá již přes půl století, nedošlo DOSAŽENÍ v českých vědeckých kruzích té pozornosti, jaké se v nich dostalo "scoutingu".

Máme tvrditi, že nás jímá trpkost, bolest?

Co by to bylo platno, když i svi bloudí!

Než za pováženou stojí říci si, že sokolskému hnutí ani jediný vědec český nevěnoval ještě knížky podobné, jako významu skautování.

Ba nenašel se pouhý prostý český psycholog, aby rozebíral "vědecky jednotlivé jevy" sokolského hnutí a "slovy naprosto přesvědčivými" dokázal, "jak výborně se hodí" hnutí sokolské "pro duši mládeže vůbec a naší české zvláště".

Aby si povšimnul vědecky sokolského hnutí a jeho významu — třeba mravní výchovy — nejlepší český psycholog, o tom nesmíme ani sníti.

Nebo sokolské hnutí nemá ceny pro duši české mládeže?

Ani mravní podstata sokolské věci — ona všeobecná ethika, když už pomineme nacionální jiné vztahy Sokolstva??

Ba, ani si netroufáme vzepřít otázku, ač bylo by zajímavé, kdyby na ni ku příkladu univ. prof. dr. Fr. Čada odpověděl, až by prostudoval sokolské hnutí, jmenovitě jeho psychickou a ethickou podstatu:

“Je význam “skautování” větší, nežli “Sokolství”?”

Zájem českých vědeckých a odborných kruhů je o skautování vskutku zaznamenání hodný, zejména při té hlásné propagandě, která se činí po českých luzích “skautům”.

Mimovolně při tom připomínáme si obtíže, s jakými sokolské ústředí musilo a musí vzbuzovati zájem českých vědátorů o vybudování vědecké základny pro sokolský tělocvik.

A duchovní stránka Sokolstva?

Ještě jednu paralelu:

Propagandy “skautingu” všiml si v Čechách kde kdo — stejnou pravdou je heslo “Ce Čech, to Sokol”, zůstává stále ideální touhou.

“České junáctví” mněli jsme do nedávna viděti v sokolském dorostu a zactvu.

Zvláště když školské úřady a vládní administrace zakazovaly školákům cvičiti v Sokole a cvičením dorostu kolaly obtíže.

Chovají se tak vládní administrace a školské úřady ke “scoutingu”?

Naopak — “skautování” přejí právě v přísežných školských a byrokratických kruzích.

Než to jenom mimochodem.

Chtěli jsme upozorniti pouze na to, jakým dvojím loktem čeští lidé měří domácímu a cizímu hnutí, byt vlastní myšlenka (ovšem podle našeho skromného soudu) jest cennější, nežli cizí netoliko z praktického stanoviska, nýbrž také ze stanoviska vědeckého a theoretického.

Jsmo toho neochvějného přesvědčení, že kdyby se čeští vědci zahloubali do “Sokolství”, nalezli by v něm mnohem a mnohem hlubší, ušlechtlejší a povznešenější podstatu a vědeckou látku, nežli na skautování, které, přísně a objektivně soudíce, je v lepší své části též obsaženo v sokolském hnutí.

Na tvárnosti nezáleží.

Záleží na hloubce a významu podstaty.

Kdyby vědci prostudovali mravní a psychickou podstatu Sokolství, snad by v ní nalezli leccos, čemuž by sami dodali mnohem zajímavější, lákavější a celistvější tvárnost, nežli domnívají se viděti ve skautování.

A to s hlediska obecného, všelidského i národně českého.

Ars longa...

A věda je věčná!

PODĚKOVÁNÍ VÝKONNÉMU VÝBORU NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ V NEW YORKU.

Tímto Těl. Jed. Sokol v New Yorku vzdává dík starému Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severo-Amerických za dvacetiletou a neúmornou práci, již ve prospěch a rozkvět českého Sokolstva ve Spojených Státech vykonal.

Novému Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské v Chicagu přeje Těl. Jed. Sokol v New Yorku mnoho zdaru. Se sokolským “Na zdar!”

Resoluční výbor Těl. Jed. Sokol v New Yorku: Dr. J. Radda, Michael Kafka, Martin Klein, Jos. Gregor, Fr. Bartuněk.

Josef Modr, starosta.

Rud. Pokorný, tajemník.

DOPISY.

Edwardsville, Ill., 11. prosince.

Dne 7. prosince t. r. jsme měli konat svojí celoroční schůzi. S velkým úsilím se nás přece přes 10 členů sešlo. Jaké bude jednání, jsme již předem tušili. Byli jsme přesvědčeni, že pro nedostatek peněz musíme naší T. J. S. rozpustit, anebo činnost na čas zastavit.

Jsmo členové Sokola sami horníci a že letošní rok se zde velmi špatně pracuje, bylo již více bratří přinuceno se po jiném zaměstnání ohlédnout a jinde. Kteří jsme zde ostali uskrovnujeme se jak jest jen možno, abychom se mohli udržet. Pro nedostatek členů jsme mnohdy i měsíční schůze nemohli konati; též i celé leto se necvičilo. Naše místnost jest v Nár. Domě Č. S. P. S. a musíme platit na nás dosti velký nájem, tak že časem ani nevíme, kde ho vzít.

Když jsme zahájili schůzi, jaksi zaraženě každý mlčel; ale když se přečetl dopis Střední Župy, ve kterém nám nabízejí pomoc, nálada naše stala se veselejší. Byl pak podán návrh, abychom jednotu na dále si uchovali, což bylo jednohlasně přijato. Pak se volil výbor: Jos. Hodina starosta, Václ. Nový náměstek, Karel Slavík tajemník, účetní a pokladník Jos. Podhora, náčelník Fr. Šimáně, zástupce do sdružení Fr. Šimáně, přednáškový výbor Václ. Nový a Karel Slavík, školní výbor Václ. Korbělík a Jos. Eisman st., knihovní výbor Jos. Podhora a Jos. Hodina, přehlížeč účtů Frant. Malý a Václ. Hladík, dopisovatel Fr. Šimáně a správce domu Václ. Šnjadr.

Doufáme, že v tom novém roce se nám trochu lépe povede, a když my sami budeme mít trochu té dobré vůle, že zas znovu naše Těl. Jed. ku zdaru všech nás působiti bude.

Na zdar!

Karel Slavík.

Chicago, Ill., 16. prosince.

Zkušenost poučila nás, že k dosažení cíle Sokolstvu vytknutému a hlavnímu našemu účeli musí býti věnována veškerá pozornost. A tu náhledem jest mnohých, že k uskutečnění toho dalo by se hlavně zde docílití lépe společným zařízením sokolského stánku, který by byl nám všem zdrojem pravé věci. Že se tak dosud nestalo není vinou věci samé jako se tu staví v cestu různé okolnosti. Kdo zná a pozoruje ten náš dnešní lid přesvědčí se, že sotva v brzké bude lépe. Hospodářské poměry jsou takové, že práce a ná-maha zabírá veškerý náš čas, a vše to jest spojeno starostmi — o to bytí, o to živobytí všech nás. Dokud člověk mladým jest leccos tak ještě vydrží, ale později shledává, že oni velcí mravokárci a tak zvaní vůdcové třídní, kteří tak tu práci odporučují, to s dělníkem zrovna vždy dobře nemyslí a sami toho moc nepodřou. Účel náš sokolský nás k tomu přímo nutí, abychom hlavně o zdraví pečovali hned v mládí a kdo tak moudrým se stane ten bude zajisté sobě a celku prospěšným jakož i pomahatelem ku zlepšení sociálních poměrů na cestě k pokroku a dobru vůbec.

Litovati tu také jest, že když činnost v našich tělocvičnách byla dosti velikou, že jsme se tu nedovedli lépe zocelit, nechávajíc rozhodovat o věcech důležitých lidem v sobě nesokolských. Dnes pouhé odsuzování a bédování na nedostatek pravého Sokolství nestačí, ale musí tu být práce — vydatná a hlubší a to pro celek. Dnes třeba pracovat statisticky, neboli prací důkaznou a tuto moc má v sobě mítí nově zvolený Technický Odbor, z kterého by se mohlo utvořit vzorné mohutné těleso a pak spíše bychom se dočkali snad i společného sokolského stánku jakého nám třeba.

Na zdar!

Aug. Raisler.

Chicago, Ill., 25. prosince.

V Sokole Chicago zavládli nyní vskutku čilý ruch. Těloevična jest pilně navštěvovaná a veškeré odbory jsou v plné činnosti a upřímně snaží se dostát účelu vytknutému. Dne 18. t. m. odbývána výroční schůze, jenž byla četně navštívena a z panovavší nálady dá se předpokládat, že během roku 1914 zavládne v Sokole zdatná činnost. Volba činovníků provedena a zvoleni byli: Ředitelstvo: Václav Roubal, Václav Fišer, Bohumil Hlava, Josef Plaček, Jan Juřena, Frant. Zunt, Ant. Pecivál, Jos. J. Novák, Jos. Mikoláš. Starosta Václav Roubal, náměstek Jan Mrázek, tajemník Josef Zeman, účetník W. Oteovský, pokladník Jan Juřena, náčelník Václav Brouk, podnáčelník Gustav Doubek, praporečníci: Vác. Rusý a Fr. Skala, účtující výbor: Ant. Machata, Karel Vrba, Josef Piša, zástupci do školy Vojta Náprstek, Karel Vrba a Ant. Pecivál, dopisovatel W. A. Koss, zástupce do Útulny Jos. Piša, zástupce do Sdružených spolků Anton Čermák, Jos. Z. Uhlíř, Jos. Štátný, Rudolf Stoklasa, Vác. Roubal a Jos. Plaček, do Mezinárodní Unie A. Pecivál, Ed. Martiny a V. Lukeš, do gymnastické Gust. Doubek a V. Brouk. Výbor na maskarní ples (Sufražetek), jenž bude odbýván 10. ledna rozvinul včasnou činnost mezi členstvem s výsledkem, že asi 800 lístků má zaručeno v prodeji.

Na sobotu večer, dne 20. prosince uspořádal sbor na oslavu třetího výročí zbudování své nové síně výroční ples, jenž byl obohacen pestrým programem. Mužstvo sboru provedlo na jevišti ukázková cvičení prostná, jakož i na hrazdě, Sokolky pak provedly zdařile svičení prostné a dospělejší žákyně tančily v pestrých národních krojích "Besedu". Nácvik děl se pod dohledem snaživé Sokolky Baumrukové. Pěvecký odbor Sokola Chicago přednesl několik zdařilých písní. Výborná hudba Sokola Ant. Brouška dovršila zdar této zábavy. Všichni účastníci podali ukázky své vyspělosti. Výkony byly v celku znamenité a velice se líbily což dosvědčoval za každým oddílem dlouho trvající potlesk obecnstva. Tato zábava byla původně zamýšlena, aby se sešlo členstvo jehož jest přes 300 ku vzájemnému se seznání a pobavení, však starší Sokolové se dostavili v počtu velmi skrovném, za to v náhradu dostavil se mladý lid velmi četně a bavil se znamenitě a agitace tato zajisté přispěje ku rozmnožení členstva právě z těchto malých lidí, již dojísta jsou každému spolku nejlepší zárukou zdatu v budoucnosti. Jest jen třeba, aby členstvo naše dostoupilo počtu 500, při dobré vůli a snaze může se to docílit v této sezoně. Náš starosta V. Roubal není sice činným členem pěveckého odboru však "sokolské písně" zná výborně a zvláště jednu opakuje bez únavy, jenž jest velice zajímavá a začíná slovy, že "Sbor potřebuje peníze a hodně peněz". Když ji někdy zanotuje v pravý čas a místě bývá úspěch vydatný. Však jest ta naše budova jedna z nejkrásnějších a prostorných sokolských budov v Americe, jest to útulek do něhož jest mílo vkročit. České Sokolstvo může býti hrdo na skutečnost, že těloevičná výchova sokolská dochází uznání stále širší veřejnosti americké a že těloevik byl pěstován českým Sokolstvem v národním směru dříve, nežli jiné národy mu věnovaly pozornost. Teprve nyní přichází čas, kdy potřeba těloeviku ku povznesení tělesného vývinu lidstva počíná býti uznávána nejen širším obecnstvem ale i velké obchodní závody po celé Americe uznávají potřebu těloeviku pro své zaměstnance a staví místnosti pro těloevik. V Chicagu se organizuje "Sportmen's Club of America" v jehož popředí jsou vynikající milovníci těloeviku a chtějí založit těloevičnu dole ve městě, jež by vyhověla členstvu v počtu 50,000 s ročním poplatkem \$5.00 a tu by se pěstovaly všechny odbory těloeviku. Mnohé firmy již slíbily spolupůsobení, to jest že za své zaměstnance zaplatí poplatky jelikož uznávají, že v osvěženém těle se vyvine větší činnost.

V poslední schůzi sboru uneseno odbývatí schůze první a třetí středu v měsíci jako se dělo v letech dřívějších, aby obchodníci mohli spíše se schůzí účastnit.

Na zdar!

Wm. A. Koss.

St. Louis, Mo., 27. prosince.

"Sokol Americký" by měl míti po každém sjezdu vykázané místo, kde by se uveřejňovaly všechny pochybnosti, dotazy a vysvětlení o jednání i usnesení sjezdovém. Tím by se ušetřilo zbytečné opakování, neboť jak se zdá ani dopisující nečtou dopisy z jiných jednot a táží se neb znovu pochybují o člancích dříve již vysvětlených. Tak br. Mareška z Cicero uvádí znovu pochybnosti o T. O. ač již byly vysvětleny. Pokusil jsem se o to v minulém čísle listu našeho stránka 385—6. Píši "pokusil" protože buď nebylo to dosti jasné, neb br. Mareška nepochopil, neb ani nečetl. Znovu podotýkám, že dopisující členové ustanovení V. V. mají též práva jako volení pakli se do schůze dostaví, mohou tudíž mluvit (ústně br. M.), navrhopati, hlasovati atd. Pakliže se do schůze člen dopisující nedostaví, tu doufám, že i br. Mareška dozná, že dopisování jest způsob nejvhodnější. Nebylo by to od nás bratrské, ani lidské, nutiti dopisující členy, aby ze vzdálenosti sta mílových ohlašovali návrhy ústně a účastňovali se jednání; na to lidské smysle nestačí. Dále sestra Česká z Baltimore se vrací k volbě redaktora technické části. Odpověděl jsem též v listopadovém čísle na str. 385 na poznámku ses. Č. o návrhu dříve přijatém upozorňuji na usnesení sjezdové "vše cokoliv se týče stránky těloevičné a technické platí to co bylo přijato na návrh výboru na těloevik". Na poznámku o resoluci o spojení Sokolstva souhlasím se ses. Č., že to byli mnozí, kteří proti resoluci bojovali a sice z toho důvodu, že resoluce navrhovala spojení federativní a sjezd bylo pro spojení celkové a jak další vývoj dnes ukazuje i Župa Fuegner-Tyrš doznává, že jedině celkové, úplné spojení nám prospěje.

U nás s napjetím bylo očekáváno jednání výboru spojovacího v Clevelandu a ač nemohu říci, že jsme spokojeni se vším, těší nás, že přijato bylo spojení celkové se Župou Fuegner-Tyrš. Že D. A. S. nepřistoupil na spojení úplné vysvětluji si tím, že nechce se vzdáti politické činnosti v Sokole, na což mi bychom přistoupiti nemohli. Starosta N. J. S. br. Šiman při poslední zastávce v St. Louis nám řekl, že po bedlivém srovnání stanov našich i Župy Fuegner-Tyrš shledal, že není mezi námi rozdílu ani v jednom směru, ani v jednom bodu naší činnosti. Tak co vlastně jest to, co stojí nám v cestě ku sloučení splynutí v jednu mocnou silnou a zdravou základě postavenou organizaci. Nic z toho co se dá říci a objasnit. Obě dvě sdružení jak N. J. S. tak Župa F.-T. ve svých sjezdech se vyslovily jasně a určitě pro spojení. Obě strany vyslovily se a navrhly totéž jméno novému tělesu. N. J. S. přijala ve sjezdu a schválila jméno "Česko Americká Obec Sokolská" kdo si to z našich řad neuvědomil podívej se do čísla zaříjového stránka 298 zasedání ve středu ráno. Mimo to sjezd uložil V. V. bude-li možno provést spojení úplné, aby k tomu pracoval. Zástupce Župy jménem této měli právě takové instrukce. Co to bylo, že výbor nepracoval tak jak by každý očekával. Celky si tak přejí, dají zástupcům návod (jenž by měl býti příkazem) a tito na novo dali se do debaty o jméně o což bylo u nás všech již vyřízeno. To způsobilo u nás nespokojenost, výsledkem jejímž byla resoluce zasláná na všechny jednoty i veřejnosti. Chceme tím odmítnouti jakoukoliv zodpovědnost nedůslednosti jako jednota i jako člen N. J. S. Bylo odhlasováno pro spojení před sjezdem na návrh Clevelandu, bylo přijato jména i nařizeno pracovati pro spojení celkým sjezdem. Necht' uváží každá jednota i každý člen co by to znamenalo, kdyby dnes ku spojení nedošlo. Nepřipouštím si však žádnou pochybnost, jsem přesvědčen, že

N. J. S. v každé své jednotě jest si vědoma vážnosti doby, bude jednati důsledně a budoucnost uvidí nás spojené v jeden celek, silné, schopné ku provádění našich povinností v celém rozsahu. Zajisté již příští závody v Omaze uvidí nás v jednom šiku.

Letošní volby přinesly změnu, poněvač některým dřívějším činovníkům nebylo možno letos přijati. Doufám, že noví bratři povedou naši správu touže cestou jakou dosud byla vedena, že každá dobrá změna najde v nich dobrou podporu.

Výroční cvičení a obdarování žactva v neděli, dne 21. prosince vydařilo se náležitě. Cvičily žačky v jednom nastupu, větší a menší kroužily obdobně kuželi. Žáci skupinová s tyčemi v pětích. Sokolky taneční rej při šotyšové hudbě. Zde br. Paskovský dokázal jak rychle může cvičitel z Čech osvojit si znalost ozdobných kroků. Sokolky vdané, jež cvičí ve středu odpoledne, poprvé vystoupily na našem veřejném, čtveřice s tyčemi. Nescházelo předem na nesokolských poznámkách některých bratří vůči cvičení vdaných. Se stanoviska estetického vystoupením tímto dokázaly sestry, že sokolský tělocvik má vhodná cvičení pro každého a vedením své domácnosti zajisté každá sestra dokáže, že činnost sokolská jí není na ujmu. Návštěva byla velká a veškerá cvičení pěkně prováděná těšila se napjaté pozornosti obecnstva. Po cvičení vystoupili na jeviště ti, kdož za celý rok ani jedno cvičení nevynechali, k nim promluvil br. starosta, byla jich k naší radosti hezká řada, nejvíce Sokolek. Před cvičením uvítal obecnstvo pěknou řečí náměstek br. Žaloudek.

Po dlouhou dobu jsme skoro záviděli br. cedar-rapid-ským jejich pěkný šibřinkový list. Tentokrát však máme slibný výbor pročež doufám, že nám náš list bude také dělati čest.

Dne 14. prosince sehráli naši mladí 2 jednoaktovky, sám jsem se nemohl dostavit, ale slyšel jsem se všech stran chválu, což mně upřímně těší. Potřebovalot' naše divadlo mladé síly mužské i ženské po delší dobu již nevyhnutelně. Doufám, že starší bratři i sestry uvítají tyto mladé ochotníky ve svůj střed laskavě a ne jak leckde bývá, že si každý dělá nároky na úlohy pro něž bývali velice dobří ale dnes by v nich bylo třeba síly mladší. Velkou radost u nás způsobila zpráva o vítězství družstva Č. O. S. v Paříži. V jedné zábavní schůzi byly četny časopisecké zprávy o celé výpravě, každému blahý úsměv pohrával v lici nad výsledkem a tichý nelíbený obdiv nad vytrvalostí zraněných bratří i úžasnými výkony.

Spojení našeho sympatického br. starosty N. J. S. v manželskou unii nás mile překvapilo, necht' přijme od nás upřímné blahopřání. Všem dobrým Sokolům v novém roce a spojení Sokolstva českého v Americe v nejbližší budoucnosti. Na zdar!

Michael Wimmer.

Baltimore, 27. prosince.

Rok 1913 chýlí se ku konci, rok, který měl zaznamenán býti v dějinách Sokolstva amerického písmem nesmazatelným, rok, v kterém mělo se docílití sloučení všech sokolských jednot pod jeden prapor, jedno jméno, jednu tužbu. Žel, nestalo se tak. Snad ta nešťastná třináctka to zavinila. Jisto jest, že výsledek akce slučovací překvapil mnohé z nás. Byli jsme téměř jisti, že sloučení všech tří organizací na základě federativním jest takřka hotovou udalostí, a nyní pojednou vyskytne se fakt, že Župa Fugner-Tyršova přeje si sloučení úplné. To opět ponechává jednu jednotu mimo a jest naděje na nové potírání se, nové tříštění sil, a sporům nebude konce. Právě nás došla výzva ku hlasování o jméno nového svazku a nevím dosud, jak hlasování se utváří, avšak zde opět bije do očí houževnatý odpor Župy F. T. vůči jménu Nár. Jednoty Sokolské. Proč? Což nemá

N. J. S. za sebou 35 let práce poctivé, pokrokové, což není štít její čist, bez té nejmenší poskvrny? Když N. J. S. přijala všechny podmínky Ž. F. T., neměla by Župa ona míti tolik úcty ku jednotě tak zasloužilé a přijati jméno její? Připadá mi jako, když do obchodní firmy vstupuje nový společník. Má-li firma dobré jméno a jest známa po celém světě svou solidností a poctivostí, zajisté že jest jen ku prospěchu celku, by jméno firmy zůstalo nezměněno. A právě tak má se věc s naší jednotou. Ostatně zdá se mi název Česká Obec Sokolská nanejvýš nevhodným, jelikož by pak jméno to nesla sdružení dvě a sice Č. O. S. sídlem doma v Čechách, a nyní zde v Americe. Když již to jméno N. J. S. jest tak protivné Župě F. T., byl by správnějším název Americká Obec Sokolská. Prozatím nezbývá nám nic jiného, nežli vyčkati výsledek hlasování a pak další konference výboru společného. Kéž zdar korunuje práci další! . . .

Jako každoročně, skládala S. J. Blesk účty z celoroční práce své veřejným, dne 25. pros. Veškeré eviky, až na malé výjimky, provedeny bezvadně. Nejlépe však bez odporu počínala si ta malá drobotina. Ta souměrnost a hladkost eviků překvapovala. Pořad byl následující:

1. Proslov, starosta J. R. Cihlár; 2. "Svoji k svému", zapěl Smlíšený Pěv. Sbor S. J. B.; 3. Prostná žaček do 12 r.; 4. Prostná žáků do 12 r.; 5. Tělocvičný tanec, Sokolky; 6. Prostná, Sokolové; 7. Směs národních písní, orchestr; 8. Cvičení na náradí, hrazda, bradla, kruhy — Sokolové; 9. Cvičení se švihadly, dívčí dorost; 10. Skupinová cvičení, žáci od 12 r.; 11. Cvičení se sněhovými koulemi, Sokolky; 12. Cvičení s dutým míčem, Sokolové.

Po skončeném programu odevzdal starosta br. Cihlár došlé diplomy a ceny ze VI. sletu br. Aug. a Edwardu Novákovi, a po té následovala taneční zábava. Každý návštěvník odcházel s úplným uspokojením.

Na "Sylvestra" chystá S. J. Blesk zábavní večírek a na nový rok sehrajeme "Naši furianti" od Stroupežnického. Zábavy bude tedy dosti.

V roční schůzi Sokolek zvoleny následující činovnice pro rok 1914: Starostka Rozalie Stíhova, nám. Bohumila Cihlářová; taj. Emma Stupkova, úč. Marie Hýblova, pokl. Jos. Vaněurova, dopisovatelka Marie Česká, náčelnice Helena Bartůňková; výbor majetku: Aloisie Mizerovská, Josefa Tábořská, Otilie Pokorná; účtující výbor: Marie Česká, Valentina Ševčíková, Božena Klečková. Do školního Patronátu "Aug. Heřman" Al. Mizerovská, Rosalie Stíhova. Na zdar!

Marie Česká.

New York, 28. prosince.

V sobotu, dne 20. prosince konaly se v Jersey City mezi studenty různých vysokých škol gymnastické závody, jichž účastnil se český student a té doby 18-letý čekatel jednoty naší Sádlo, který na bradlech dobyl 2. ceny, na hrazdě 1. cenu, na koni na šíř 1. cenu, na kružích 2. cenu a při závodech "all round championship" byl druhým. Velice lichotivé uznání projeveno mu i různými vynikajícími profesory a tak nyní již br. Sádlo mladší sbírá vavříny sobě, rodičům i jednotě naší.

V úterý, 23. prosince obdrželi hoši tělocvičné školy naší různé užitečné dárky. Nejprve pamatováno na sirotky chudých rodin a 27 nejchudších sirotek obleky i obuvi poděleno bylo, vedle dárku, který každý chlapec si vybral mohl podle návštěvy cvičení a dobrého chování v hodinách tělocvičných. Přes 300 chlapců s tváří veselou a šťastnou odnášeli si dárek a rodiče, kteří přítomni byli, zajisté i nadále svěří nám své děti, neboť ve škole tělocvičné si osvojují kázeň a pořádek, utužují tělo a sílí mladý rozum v pravdě a volnosti.

Však Sokol cvičitel, který zasvětil téměř celý život svůj škole tělocvičné, který z žáků mnoho dobrých a poetických charakterů jednotě naší odechoval, Sokol který št'asten byl, když v hodinách cvičebních různá cvičení dle schopností čet ukazovati mohl, Sokol, který od dítek mu svěřených byl milován jako otec pečlivý, Sokol Jan Pavlík v den radosti dítek zápasil boj o život, byv operován v ústavu stížen jsa nebezpečnou nemocí krční. Doufejme, že vypracované, svalnaté tělo i tuto nebezpečnou operaci předrží a že co nejdříve našeho Pavlíka mezi sebou uzdraveného uvítáme.

Br. účetní žádá důtklivě každého bratra, který snad opomenul zaslati zpáteční volební lístek, aby obratem pošty tak učinil, neboť koncem ledna musí být znám výsledek hlasování o jménu, které připojením se Župy Fugner-Tyrš k Nár. Jed. Sokolské většinou přijaté bude. A při této příležitosti zmíniti se musím, že resoluce zasláná jednotou st. louiskou byla v jednotě naší čtena a po bedlivém přečtení všech zápisků z konference v Clevelandu konané se známo, že br. Hrbek, zástupce za Nár. Jed. Sokolskou pracoval poctivě a spravedlivě a že resoluční výbor Těl. Jed. v St. Louisu, respektive jednota sama některým jejím členem ze zášti neb zlomyslnosti uchvátiti se nechala a v resoluci na pranýř postaviti chtěla K. E. Hrbka, pracovníka dobrého a osvědčeného, který s br. Šimanem hájil dle přání naší Těl. Jed. Sokol v New Yorku jméno nejstaršího sdružení sokolského, naší Nár. Jed. Sok. ve Spoj. Státech. Bratru K. E. Hrbkovi byla vyslovena důvěra jednohlasně a zvolen taktéž resoluční výbor na odpověď T. J. S. v St. Louis, Mo.

Dík Výk. Výb. N. J. S. za 20-letou práci konanou poctivě a spravedlivě v městě New Yorku pro celou N. J. Sokolskou a přejeme mnoho zdaru novému V. V. v městě Chicagu.

Operetta "Zvonky Cornevillské" se vydařila nad očekávání. Návštěva veliká a úspěch znamenitý.

Všem Sokolkám a Sokolům přeji št'astný a veselý Nový rok. Na zdar!
Michael Kafka.

Detroit, Mich., 29. prosince.

Již opět mne osud zanesl do Detroit, Mich., nepomyslel jsem, když jsem zde projížděl s výpravou českého Sokolstva, že se zde usadím. Automobilová industrie mne sem vábila, jež jest zde v ohromném rozkvětu. Upozorňuji br. Sokoly, že velmi dobří strojnici, "tool die makers", mají zde dobré pole existenční, zajisté asi za 3 měsíce práce bude zde dosti a platy dobré. Ocitnul jsem se u detroitské jednoty a zvolen dopisovatelem listu našeho. Chei míti vždy prospěch jednoty naší na zřeteli a překvapuje mne, že tak malý zájem u mladých členů pro cvičení nalezám. Po závodech župních přestalo se cvičit a šlo se na odpočinek po dobytých vavřínech, vyjma několika bratří, kteří cvičí dosud, jsou naši borei jako rytíři v Blaníku. Doufám, že nová tělocvična, která bude příštím rokem postavena, vše asi na nové koleje uvede, vím, že nynější místnost nevyhovuje modernímu pokroku v oboru tělocvičném a nie nepřispívá k rozkvětu naší jednoty, slovem jest vše při starém.

A což sestry Sokolky jsou též uzavřeny v Blaníku? Proč se necvičí, když sbor Sokolek jest zde a děvčata též? Co jsem zde, ani jsem nevěděl, že tu jsou Sokolky, až na jedinou měly zábavu! Ocitnul jsem se mezi nimi, ale jak jsem viděl, přízeň lidu nemají. Kdo jest tím vinen? Sestry samy, odpovídám na tuto otázku sám, protože se nie nedělá. Doufám, že v příštím dopise podám radostnější zprávu, že sestry napravit co se zameškalo. Nastává nám práce dosti.

Máme veřejné domácí v nejkratší době, pak hlavní veřejné na otevření tělocvičny a závody N. J. S. v Omaze,

Neb., takže jest býti stále v činnosti. Či by bylo lépe nedělati nic? Záleží to na vás ná celé jednotě br. Sokolů jak Sokolek, aby se připravovalo vše na věci budoucí. Mám naději, že tyto řádky vproudí drobet krve sokolské do tělesa našeho a přispějí dobré myšlence sokolské.

Zvolení činovníci na příští rok jsou vesměs zase staří jen náměstkem zvolen Hubert Rosa, tajemníkem Jos. Brožík, náčelníkem a dopisovatelem moje maličkost a místonáčelníkem Vác. Levý. Doufám, že činnost každého bude směřovati co nejvíce za heslem: "V před a nikdy zpět."

Na zdar!

Jan Jirásek.

San Francisco, Cal., 29. prosince.

Přišla řada opět na mě, abych podal výkaz naší činnosti za uplynulých 5 měsíců, kteréž byly v naší historii od založení Sokola, co se týče vnitřní harmonie, nejuboženější. Sváry a osobní zášti slavily pravé triumfy v jednotě té, která by mohla býti tak mnohým jednotám dávana za vzor, a proč se to vlastně dělo, bezpochyby asi z té příčiny, že příliš jsme sobě důvěřovali a stavěli se jeden vůči druhému až moc bratrsky. Trochu více opatrnosti v budoucnosti nebude škodit a dnes již Sokol ví o svých dobrodinečkách a bude opatrnější, jak v jednání ve schůzi, tak i mimo a dá si pozor, aby se více věci podobné vyvaroval, nežli bude pozdě.

Naše cvičení následkem rozbrojů zanikala a často bylo zřiti jenom asi 7 bratrů cvičit, když před rokem nás cvičilo přes 20, vzdor tomu, že máme svou síň a nářadí, vše co jen velké Sokolovny mohou míti. Netečnost jeví se ke všemu ušlechtilému ustoupila "politice", která se tak často u baru a ještě jinde provozovala, náhledy se vyměňovaly a často potřísnil se bratr, který má o jednotu zásluhu, a tak vznikly strany. Jeden druhému dělal na vzdor a výsledek praubohý. Každý hleděl na druhého skrze prsty a úšklebky děly se vůči tomu či onomu, jako bychom nebyli svoji, tak jako bychom se proměnili v lidi, kterým na blahu celku nezáleží, jen na osobních zájmech. Vše jest odbyté, rozvaha lidská zvítězila, věděli jsme dobře, že po bouře bývá hezky, zavládl opětně klid a doufáme, že přinese kýženého ovoce.

Dne 15. listopadu pořádáno bylo veřejné společně se srbským a chorvatským Sokolem. Musím říci, že to byla jen jakási ukázka sbratření Slovanstva, neboť jsme cvičili jenom prostná ze VI. sletu, která již jsme měli po dvě veřejná a tudíž nebyl zájem o ně z naší strany, ale ostatním bratřím Slovanům se to líbilo, neb nejsou na podobná zvyklí a přijmou jak se podá; lépe bylo, když Sokolky vystoupily. Cvičily se sněhovými koulemi, novinka to ze VI. sletu, nacvičil náš náčelník br. Ludek Jirsák. Dalo mnoho práce a odporučoval bych jiným jednotám, neboť skutečně krása se jeví v každém pohybu, úbor zcela bílý, tak nás připomínalo na skutečné sněhulačky, líbilo se velice, odměnou byl bouřlivý potlesk.

Účetní výbor podal uspokojivou zprávu od otevření Sokolovny do 1. srpna. Abych se zmínil jen stručně vydělalo se za 15 měsíců přes \$400. Slušný to výdělek, ale dluh vázne ještě na 17 tisíc, tak se máme pořáde čím ohánět, dík sboru říditelstva za jejich obětavou práci a zvláště br. Lašťufkovi, který jako podnáčelník zastává jeho úřad nezištně a obětavě.

Naše "svobodná škola" musela býti po 1 roce opětně zavřena, neb bývalý učitel Novák se místa toho vzdal za příčinou odcestování. Jest nám velice líto, že není mezi námi bratra, který by mohl toto místo zastávati, neboť je spojeno s vyučováním denním a jiní schopní bratři jsou všichni zaměstnáni.

Ani bych nevěděl, že zde máme Župu Pacifickou, až náhodou br. z Los Angeles se zmínil, že prý nějaká existuje, ale vím, že byla v posledním roce zvolená a také vím, že ani jednou se nesešla, také máme dostat nějaké poplatky od jiných jednot, je jich tuším 7, ale nikdo se o nie nestará

a tudíž je mojí povinností touto cestou se tázat, proč se tak nestalo.

Volby konané tento měsíc dopadly jak následuje: Starosta, Gabr. Harasin; náměstek, Jan Lašťufka; tajemník, Josef Tomšovic; účetní, Ant. Kepka; pokladník, Václav Stibr; náčelník pro nepřítomnost 3 bratrů ze cvičitelského sboru zvolen nebyl. Odloženo do příští schůze; knihovník F. Horký.

Končím blahou nadějí, že příští rok bude příznivější.
Na zdar! Antonín Kepka.

Long Island City, N. Y., 31. prosince.

Tak to musím vzít z kraje. Dne 21. prosince uspořádal divadlo Sbor Zástupců České Svobodné Školy v Duch Kills v Long Island City. Bylo dětské divadlo pod názvem "Perníková chaloupka", které bylo slušně navštíveno, což jest jen zásluhou našeho příčinnivého učitele obě. J. J. Kárníka. Vše to jej těší a ještě více by jej těšilo, aby navštěvovalo více dítek školu, což jest jen žádoucí, neboť je jich zde třikrát tolik, než jich navštěvuje školu českou. Nemůžeme dávat vinu nežli jen rodičům, snad si myslí, že dítky jejich nepotřebují. Ale to jsou jen zpozdilé myšlenky. Zástupci školy též pracují a věnují času, aby se vše vedlo v tom nejlepší pořádku, a aby se česká škola udržela.

Dne 27. prosince jsme měli prohlídku stejnokroje. Dostavilo se nás asi třicet a z těch asi polovička v kroji sokolském, tak že bude mít stížný výbor dost práce psát pokuty.

31. prosince se odbyval Sylvestr jako každého roku. Návštěva byla slušná a obecnost se bavilo až do pozdních hodin ranních i měli jsme několik zajímavých výstupů, že se každý musel zasmát. Jistě, že obecnost toho nezapomene a přijde zase, neboť se žádnému z místnosti ani nechtělo. Příště máme Šibřinky a to, dne 31. ledna. Na ty se též naše obecnost velice těší, neboť zábavní výbor má již vše připraveno ku překvapení téhož.

Též musím uvést naše nově zvolené činovníky: Starosta, Ant. Sádlo; náměstek, Fr. Červený; účetní St. Kostka st.; tajemník, Vojt. Filip; pokladník, Jin. Velebil; náčelník, K. Polák; podnáčelník, K. Svorík; hosp. správce, Rud. Sklenka; dopisovatel, Jos. Koutník; praporečník, Fr. Červený; druhý praporečník, V. Filip; důvěrníci: Vin. Zvoník, Ant. Podskočil; finanční výbor: St. Kostka ml., Stan. Vozáb, A. Vančura; výbor stížný: Fr. Vozáb, Jos. Drle, Al. Klovra, Jos. Svoboda, Fr. Filip; účetní výbor: Rud. Roženberg, Al. Vančura, Fr. Růžička. Na zdar! Jos. Koutník.

Cedar Rapids, Ia., 1. ledna.

Ačkoliv nejeden dopis v "Sokole Americkém" psán jest zajímavě a věcně, přece nedovedl jsem se nikdy pro část onu dosti nadehnout. Po mém skromném náhledu měly by jednoty svými dopisovateli orgán uvědomovati o činnosti své, br. pořadatelé však by mělo býti ponecháno, aby z toho použil jen "zrna", jenom věci, které by celku byly prospěšny nebo celku na výstrahu. Co v jednotlivé jednotě leckdy se musí podniknouti, jako zábavy a dýchánky, aby pokladna nebyla stížena úbytými a mnohé jiné, co jednotlivé mysle dost zabývá, pro celek je bezvýznamno a není-li skutečně, zdravé činnosti, na niž by dopisovatel mohl poukázati a psát ehudák musí, "aby dostal své povinnosti", nezbyvá mu, nežli sáhnouti po tom, co jest a kromě několika bratrů jeho jednoty — kdo pak to čte? A začne-li s kritikou, dopadne teprve jako sedláci u Chlumece. Buď vskutku je kritika strannická a více ublíží než prospěje, zavdává podnět k osobním rozmrzelostem, zvídá polemiku a působí pořadatelstvu trampoty nebo se dopisovatelí hodí v tvář výtku, že to nemusil dávat hned do veřejnosti, že se mohlo spravit pouhou domluvou atd. atd. Zda-li by se bylo spravilo čili nic, je těžko říci. Časem domluva ústní

bývá jako házení hráchu na zed', poněvač česká hlava hlavou tvrdou, ale dopisovatel to odstůně. Z těch a jiných důvodů nedovedl jsem se nikdy pro dopisovatelskou část dost nadehnout a podle toho také před několika lety dopadlo, když jsem tím byl pověřen. Měl jsem radost, že úkol ten vykonával br. Halq, poněvač on dovedl vše, co se dalo i nedálo (ale díti mělo), tak zdařile dávat do větrníku své soudnosti a oddělovati zrno od plev a bylo-li třeba, zasáhl i do věcí všeobecných, celé naší jednoty se týkajících, neb má bohatou zkušenost a znalost našich poměrů. Při poslední volbě padl však úkol ten na mne, a ujišťuji jej — neb stalo se hlavně na jeho návrh — že mu toho do nejdelší smrti nezapomenu a jistě že mu podkují po čase i bratři ostatní. . . . Volba činovníků dopadla jinak k úplnému uspokojení. Starostou zvolen jednohlasně zase br. Jan W. Pichner, který se o dobro jednoty vskutku stará upřímně a který se proto u všech těší účtě a lásce bratrské; náměstkem opět br. Jos. Halq, který s ním pracuje ruku v ruce a tvoří s ním předsednictvo ideální; za tajemníka br. Emil Tůma, činovník nadšený, který má už ze staré vlasti za sebou skutečnou práci; za účetníka osvědčený br. Fr. G. Kaňák a za pokladníka upřímný Sokol br. Tomáš Suchomel st.; za náčelníka Franta Jirásek a podnáčelníka Rud. Novák, kteří v kruzích sokolských už jistě nepotřebují žádného představování. Technickým dopisatelem zvolen br. Frant. Šnajberk, jenž za krátkou dobu svého pobytu v Cedar Rapidsích se u nás hodně uplatňuje, k práci je ochotný a co odborník jistě bude psát posudky cenné. Budeme se po úmluvě střídati měsíčně. Také do výboru majetku a různých ústředí spolkového ruchu našeho zvoleni dobří činovníci a tak vcházíme do nového roku alespoň v tomto ohledu s naprostým uspokojením a důvěrou.

Zápol s německými Turnéry z Davenport pro nás potěšitelný, třeba že by naši hoši byli raději viděli odpůrce zdatnější, ježto by pak vítězství bylo více znamenalo, měl pro nás dozvuky trapné. Nevěděli jsme, koho sem vyšlou a jak jsou silní, předcházela čtu pouze zpráva, že získala první cenu v Denver a tak byli naši přirozeně na stráž. Tužili se svědomitě a ačkoli dva bratři z vyšší čety naznačovali, že — nebudou cvičit, mělo se za to, že to jest žert. Ale ukázalo se, že to byla pravda, že měli nejlepší vůli nechat po případě svou vlastní jednotu prohrát a jméno sokolské uvést v potupu a když ani na žádost cvičitelského sboru ani na žádost starostovu od tvrdosťi své neupustili, sbor cvičitelský předložil jednotě doporučení, aby oba bratři pro hrubé porušení kázně dostali odstupní listinu. Pravda, stanovy nic takového, jako nucená odstupní listina neznají, leč cvičitelský sbor vzhledem k minulé činnosti obou bratrů nemohl a nemohl se rozhodnouti k tomu, aby doporučil vyloučení nebo suspendování, které by jistě bylo následovalo, jednal tedy z ohledu na ně samotny a oni jistě nemají příčiny k stížnosti. Byl vysloven náhled, že to není kázeň, když necvičí jiní, kteří by dle stanov cvičiti měli, ale nejsou-li poměry takové, aby jednota v ohledu tom mohla všechno členstvo své přidržovati ke cvičení a necvičící členové zase v jiném ohledu jsou prospěšní, to ještě neznám, že by v cvičírni mohla zavládnouti anarchie a že by se mělo zambouřiti oko i nad jednáním těch, kteří už cvičí a od kterých máme právo očekávati, že budou ostatním v kázi vzorem. Cvičící členstvo jenom potud je jádrem Sokolstva, pokud se v každém jedinci zreadí mužné etnosti sokolské, mezi něž na prvním místě patří sebezapření. Cvičením samým pomáhá každý sobě, z toho celek nemá jiného užitku neli přímého, teda toho, že prostřednictvím svých čet dokumentujeme při veřejných vystoupeních účelnost soustavy naší, ale my chce právě ukázat, že v silném těle je i silný duch. Kdo nechce pochopiti, co je dobrovolná kázeň, kdo si myslí, že jednati dle svých libůstek anebo své

dospěti k něčemu, musí se pracovatí svorně a se sesterskou láskou! Jsem též náčelnice našeho sboru, a tu musím se přiznati, že mnoho roků co navštěvuji evičení, nikdy jsem neviděla, aby naše drobtina se tak chápala s radostí tělocviku, jako dnes. Vedením našeho trpělivého a obeznámeného evičitele, br. Bohumila Bartoše, spolu s tou jejich chtivostí se učít, naše zákyně používají té nejkrásnější věci: "Vzdělání ducha a těla."

Připravujeme se nyní na 25leté založení našeho sboru v měsíci březnu a doufám, že tato slavnost se nám vydaří.

V neděli, dne 21. prosince, náš Dramatický Odbor sehrál divadlo "Žabec", veselohra o třech jednáních. Hra tato jest zcela realistická a lituji, že nebylo větší návštěvy.

Četla jsem již v našem listě, že Technický Odbor zahájil činnost, dne 30. listopadu 1913. Doufám, že ustanoví na příští slet (který každým okamžikem se blíží), pro naše sestry Sokolky takové společné, které všechny uspokojí.

Na zdar!

Marie Kmentova.

Chicago, Ill., 3. ledna.

2. ledna 1914 připadlo tak, že Sokolky a Sokolové Tábor odbyvali svou schůzi, při které se "nastolovali" činovníci a po schůzi té všichni se shromáždili ve větší síni Sokola Tábor ku pobavení se. Chutná večeře a dobrá hudba byla obstarána, tak že se každý měl velmi dobře. Pomyslela jsem si, že kdyby ti naši Sokolové tak rádi evičili jako rádi tančí, že by Sokol Tábor byl znamenitý sokolský sbor.

Při schůzi naší byli jsme potěšeni návštěvou čtyř Plzeňských Sokolek a Sokolkou z Berwyn. Doufám, že se naši schůze zase účastní a budeme hledět na jejich též se dostaviti. My Sokolky bychom měly častěji navštěvovati schůze jiných sborů, neboť takto se získává větší přátelský zájem mezi Sokolkami vůbec a mnohdy se něco nového naučíme a můžeme vidět co jiné sbory dělají a jak pokračují.

V minulém čísle byla zmínka o mé práci učení anglické řeči našich českých služebných dívek. Děkuji Sokolu Skleničkovi za zájem o mé snahy a ráda bych dodala, že práce ta mne velice těší a třída pokračuje velmi zdařile. Věnuji jim dvě hodiny každou neděli odpoledne a to úplně zdarma. Počet v třídě nyní jest sedmdesát.

S přátelským pozdravem a s přáním všem čtenářům šťastného a veselého nového roku, jsem

Millie Šusterova.

Z ÚŘADOVNY T. J. SOKOL ST. LOUIS.

St. Louis, Mo., 8. prosince 1913.

RESOLUCE.

My členové "Tělocvičné Jednoty Sokol v St. Louis" shromáždění ve výroční svolané schůzi, sledující bedlivě zprávy časopisů o jednání výboru pro spojení Sokolstva českého zde v Americe, vyslovujeme nesouhlas s jednáním br. Hrbka, jímž celé spojení bezmála by byl v nivec uvedl.

Kdokoliv cítí nemožnost své přesvědčení obětovati, přání a vůli celku se podrobiti, nemá úkol tak zodpovědný jakým jest zastupitelství na sebe přijímati.

Přání N. J. S. a usnesení posledního sjezdu bylo "pracovati pro spojení" a sjezdem bylo přijato jméno právě takové jako navrhovala Župa Fugner-Tyrš, proti čemuž bratr Hrbek vystupoval, zcela proti přání v N. J. S. tak zřetelně vyslovenému.

Děkujeme všem zástupcům, již rozvážností svou a sokolským citem vedeni jsou, usnesli se předložiti Sokolstvu k ohlasování návrh všem přijatelný.

Jsme přesvědčeni, že všechny jednoty jsou si vědomy důležitosti spojení českého Sokolstva v Americe a budou hlasovati dle sokolského citu pro spojení. Nám na formě nic nezáleží, nám výše stojí ideál sokolský, proň jsme hotovi

obětovati vše ku prospěchu celého národa a ne titěrně lpěti na jakékoliv formě jen proto, že stará; to není pokrokové.

Máme úctu ku jménu, jež nejstarší sdružení naše N. J. S. přes 30 roků se etí nesla, však k vůli dalšímu úspěšnému postupu jsme ochotni k změně navrhované.

Sokolská myšlenka jest pro celý národ, my jsme jen její předvoj a činy naše celý národ bude souditi. U vědomí toho pryč s překážkami malichernými a každému, kdo at' z jakýchkoli důvodů by se spojení v cestu stavěl, necht' zahřmí od celku sokolské "Vari". Tentokráte ku spojení dojíti musí rozhodně, nechceme-li se sesměšniti před celým národem. Spojením tímto musíme dokázati, že jsme hodni dědictví Tyrše a Fugnera, že jsme Sokolové.

V plném vědomí důležitosti spojení českého Sokolstva zde, voláme my nástupci první sokolské jednoty v této nové vlasti "Na zdar České Sokolské Obci v Americe!"

Aug. Tesař, Michal Vimr, Jos. Paskovský,
resoluční výbor.

Fr. J. Holman, starosta. Václ. Procházka, tajemník.

ST. LOUISKÉ TĚL. JED. SOKOL MÁ ODPOVĚĎ.

"VARI!"

Tak hřmí mi v uších hlas ze St. Louis, Mo. Kdo hřmí to? Jest hřmění z přesvědčení, aneb z pouhé choutky, msty či zlomyslnosti? Proto, aby se vyjasnilo, chei ten mrak, z kterého to hřmění přichází, rozeznati, rozptýliti, aby ta naše stará, podle st. louisských nepokroková Národní Jednota Sokolská octla se na výsluní, a sám pak, abych mohl rozjímati v zátíší o bratrské lásce a uznání.

Doufal jsem, když jsem jel do Clevelandu na poradní schůzi, že uspokojím každého člena té naší rodiny sokolské, ale jak jsem se mylil, jak jsem se přeceňoval! Proč mně záleží tolik na té staré Národní Jednotě Sokolské? Do starého železa s ní! Byla sice dobrá kdysi k zbudování toho Sokolstva v Americe, ale teď stará, nepokroková! Vždyť z ní vlastně povstalo veškeré americké Sokolstvo. Ted' však, "černoch vykonal svou práci, černoch může jít", nám na tom nezáleží! Tak daleko jsme to dotáhli, že když nás napadne nějaké poblouznění, házíme vše na oltář obětý, jen aby se řeklo, "My jsme pro, my chceme obětovat vše! Naše ideály se nesou výše!" Ano, pouze ideály, ale činy, ty zůstanou pěkně seděti.

Díky dotyčným bratřím ze St. Louis, že vzechopili se, probudili a ještě v ospalosti ozval se jejich výkřik: "Vari" na škůdce, který rozbíti chce americké Sokolstvo. Veliký význam jste mi připsali bratři, však jsem pro tak veliký čin, jako je rozbítí Sokolstva, velice slabým a proto jsem hleděl to americké Sokolstvo pomoci spojití, tot' lehčí jest, než rozbíjení. Jsout' ty sokolské hlavy příliš tvrdé a mohlo by se státi, že ten, který bítí chce, mohl by se sám poranit.

Proto vy jistí bratři v St. Louisi pozor, dříve než budete někoho odsuzovati a na pranýř stavěti, protřete zrak a rozhlédněte se, zdali pravda jest co píšete? Vy mne viníte, že jsem nejednal dle usnesení sjezdu. Dobrá! Rozebereme tedy blíže bod ten, a poznáme, kdo pravdu má.

Na sjezdu v Baltimore, u přítomnosti zástupců druhých sokolských těles usneseno bylo přičiniti se o spojení sokolských svobodomyslných těles stávajících na bodu federativním pouze. Podepsáno bylo všemi třemi tělesy. Jméno pro to federativně spojené těleso vybráno bylo a sice: Česká Obec Sokolská. To vše správné jest a kdyby se bylo ono připravované federativní spojení uskutečnilo, nemohla ani Župa Fugner-Tyrš, ani Nár. Jed. Sokolská, ani kdo jiný jméno tělesa navrhovati aneb měniti vůbec. Jinak' zde jméno sjezdem přijaté. Však věci se utvářily jinak a nejspíše zpráva o tom do St. Louis nedošla, neboť tamnější bratři sotva by mohli tak jednat jak jednali. Župa Fugner-Tyršova přišla do Clevelandu s hotovým návrhem úplně no-

vým na celkové spojení aneb nic! Tu ovšem celé jednání sjezdové co se týkalo spojení zrušili sami a tím též jméno **federativního spojení tělesa**. Nastalo jednání nové. V. V. N. J. S. měl právo sjezdem mu udělené, že mohl pověřiti své zástupce do clevelandské schůze, aby mohli pracovati na spojení celkovém. Dělnicko-Americký Sokol, který nemění své úmysly tak často, stál na spojení federativním a Župa Fugner-Tyrš na spojení celkovém. Zástupci N. J. S. přidali se k oběma stranám a přijali spojení celkové se Župou Fugner-Tyrš a technické s Dělnicko Americkým Sokolem. Následkem toho muselo jednání počíti od začátku. Nebylo jediného návrhu, aby všichni tři zástupci N. J. S. nejdříve navzájem se neporadili. Vždy jeden druhému zdělil úmysl svůj dříve, nežli přednesen byl výboru. Tak se připravovaly plány. Jednání bylo tudíž celkové a ne jednotlivců. Župa Fugner-Tyršova přinesla vypracované články ústavy a zástupci N. J. S. je všechny přijali až na prvý — jméno: **Česká Obec Sokolská**. Jméno podobné to jest: **Česko-Americká Obec Sokolská** přijal sjezd náš pro spojení federativní a tu jsem nemohl dopustiti, aby jméno to mělo spojení celkové, o kterémž sjezd neměl ani zdání. A tu myslím, že jsem jednal **přísně dle usnesení sjezdu** a tudíž výtka v tom ohledu mi učiněná jest zcela nespravedlivá.

Že podal jsem návrh na jméno Národní Jednota Sokolská, učinil jsem proto, že většina členstva N. J. S. a sám V. V. N. J. S. si tak přáli, neboť nechtělo se jim jména změnit, když toho třeba nebude. Sám jsem ovšem za těchto okolností potřebu změny neviděl. Kdyby se byla spojila všechna tři tělesa celkové, věřte bratři, že bych byl přemohl své přesvědčení a obětoval k vůli celku i to co mi tak k srdci přirostlo. Však spojení s jedním tělesem a to tělesem nejslabším, kterému jsme již tolik ústupků učinili, a ještě jméno obětovati měli, to jsem nemohl a nesměl dovoliti. Župa Fugner-Tyrš podmíněčně stanovila: "**Českou Obec Sokolskou aneb nic!**" Kdo to tedy byl, co skoro rozbil spojení? Byl to ten vámi tak nenáviděný Hrbek, bratři st. louisští? Ne, Sokolové, to byl někdo jiný. Vida nemožnost dalšího pokračování v poradě, byl zase jen **celý výbor** N. J. S. (tudíž i já), který vypracoval plán, jak by bylo možno přece něčeho docílit. Podali jsme návrh na jméno Americká Obec Sokolská a sám jsem byl, který br. Filipovi řekl, aby návrh onen podal. Zase důkaz, že jsem se přičiňoval všemožně o spojení. A tu pak jsem znovu navrhl jméno: Národní Jednota Sokolská. Ve výborovém hlasování jsem propadl a byl přijat návrh br. Filipa. V zápětí ale br. Šiman podal návrh na obě jména navržená a dodal, že mají býti dána členstvu k rozhodnutí hlasováním. Návrh br. Šimana jsem okamžitě pak podporoval a poněvadž byl návrh menšiny musel býti dán k odhlasování.

Tak bratři v St. Louis prosím, kdo že chtěl rozbít spojení, kdo pracoval proti usnesení sjezdu, byl to Hrbek? Přenáhli jste se, přenáhli, a dík přičinění vašeho člena, kterého jsem měl to potěšení poznati na sjezdu, pracovala mašina velmi rychle, aby celý svět zvěděl, jaký je ten Hrbek škůdce Sokolstva. Veřejného tisku jste použili, či Vy ani nevíte, že máme náš vlastní orgán a tam, že patří naše věci v první řadě? Peníze, které jste vyhodili za tisk a poštovné, mohli jste užitečněji upotřebiti k vaší etice a slávě, ale takhle — — ?

Neviním všechny bratry st. louisské jednoty za přehmat, který resolucí tou se stal, poněvadž vím, kdyby byla věc ona nebyla tak fedrována jedním členem st. louisské jednoty, že by byli bratři věřili v dobrou vůli každého z nás zástupců N. J. S. porady v Clevelandu se účastnivších.

"Vari" vám bratři vraćim, uchovejte dobře, možná, že sami budete doma potřebovat. Bud'te na stráž! Není všechno zlato co se týptí.

Doufám, že druzí dva zástupci s radostí podpíšu moji odpověď, že správná jest a pravdivá do poslední písmeny. Druhý pak bratry žádám o prostudování zápisů ze sjezdu ze schůze clevelandské a mé odpovědi a zajisté, že pak porozumí, kdo vlastně rozbíjí!!!

Srdečný pozdrav všem bratřím i sestrám, mnoho zdaru přeji všem v tomto novém roce. Kéž příští rok zaneše mezi nás více porozumění!

Karel E. Hrbek,
302 E. 79th St., New York, N. Y.

Cedar Rapids, Ia., 27. prosince 1913.

Milý bratře Hrbku!—Dopis Tvůj jsem obdržel a buď ujištěn, že jednání T. J. S. v St. Louisu jsme naprosto odsoudili a co na věci nejhoršího, že s tím šli do veřejnosti; vždyť to je velmi hrubé porušení kázně sokolské. Divím se bratřím st. louiským, že něco podobného propustili na světlo. Psal jsem již a promluvil do duše, neboť jak mohou něco posílat do světa, když vlastně o věci nejsou dobře zpraveni. Zda-li mého svědectví bude třeba, s radostí potřebné podám.

V St. Louisu si dle všeho myslí, že jsem byl ten jediný, který přál spojení; já ovšem vždy stál na tom, že na jménu mi docela nezáleží a na tom stojím i dnes, avšak Tebe obviňovat z nějakého nesokolského jednání, je křivda největší; vždyť přece k vůli tomu, že já stál na svém přesvědčení a Ty též na svém, mohli jsme oba dobře pracovati. Mám mnohem radši člověka, který je pevný ve svém přesvědčení a přímo a otevřeně jedná, nežli toho, který se chce každé straně zachovat.

Jednání Tvé bylo sokolské do detailu a to uznali i druzí zástupci. Před konferencí sám jsem se necítil jist ohledně Tebe a Tvého postavení vůči akci spojovací, to Ti řeknu upřímně, a ač bych byl rád, kdybychom snad i byli Župě Fugner-Tyrš povolili jméno, přece Jsi o hodně vyrostl v očích mých při konferenci i po ní a to právě pro Tvé v pravdě sokolské jednání. Takto jsem se vyjádřil bratřím našim, když jsem z konference přijel a jak vidíš. dosud jsem téhož smýšlení. Dopis tento máš úplné právo použít, jak budeš chtít.

S upřímným pozdravem a přáním štěstí nového roku, jsem Tvůj
Franta Filip.

Chicago, 30. prosince.

Ohledně resoluce Těl. Jed. Sokol St. Louis, Mo., ze dne 8. prosince a uveřejněné v různých časopisech, jsem nucen v zájmu spravedlnosti a pravdy vyvrátiti tvrzení a mínění, že by br. Hrbek svým jednáním v konferenci clevelandské, celé spojení bezmála by byl v nivec uvedl.

Br. Hrbek přijel na konferenci připraven pracovati na sloučení Sokolstva dle návrhů přijatých sjezdem Národní Jednoty Sokolské v Baltimore, aneb, na sloučení celkové, jsa k prvnímu vázán usnesením sjezdu, a k druhému pověřen jednati jménem V. V. N. J. S. Zápisy konferenční dokazují, že br. Hrbek i oba další zástupci N. J. S. se tak zachovali.

Zástupci Děln. Am. Sokola vyjádřili se, že přijeli na konferenci pracovati podle usnesení sjezdu v Baltimore, a divili se, že Župa Fugner-Tyrš nyní předkládá návrhy jiné, nežli přijaté sjezdem v Baltimore, kde zástupci Župy Fugner-Tyrš podíleli se na vypracování návrhů. Zástupci Župy Fugner-Tyrš na to odpověděli, že na sjezdu baltimorském nebyla Župa Fugner-Tyrš právoplatně zastoupena a předložili konferenci návrhy jiné, nežli ony sjezdem přijaté. V konferenci byla úplná dohoda se zástupci Děln. Am. Sokola, a vypracována byla kostra Svazu Sokolstva podle návrhů sjezdových. Župa Fugner-Tyrš nepřijala návrhy sjezdové, jak dříve udáno, ale vypracovala a předložila v konferenci návrhy jiné, které po opravení některých článků byly při-

jatelny zástupcům N. J. S., až na jméno nového tělesa. Jakožto zástupce N. J. S. nemohl jsem vzít na bedra svá tuto zodpovědnost a přijmouti jméno nového tělesa dle nových návrhů Župy Fugner-Tyrš, které nebyly sjezdem přijaté, tudíž dal jsem návrh, který byl podporován br. Hrbkem, aby obě jména navržená "Národní Jednota Sokolská" a "Americká Obec Sokolská" daly se odhlasovati členstvu Národní Jednoty Sokolské a Župy Fugner-Tyrš a že nadpoloviční většina celkového členstva obou těles bude rozhodující. Byl též přijat návrh br. Ditterta (zást. Župy Fugner-Tyršovy), aby počítaly se hlasy odevzdané jako jednotky. Sjezd baltimorský přijal jméno Česko-Americká Obec Sokolská pro nové sdružení podle návrhů sjezdových, a nikoliv Česká Obec Sokolská v Americe jak tvrdí resoluce T. J. S. St. Louis. Bral jsem čilý podíl na konferenci v Clevelandu jako zástupce N. J. S. a s br. Hrbkem po celý čas se radil ohledně různých návrhů, a pracovali jsme v úplné dohodě, a považují útok na br. Hrbka za nespravedlivý a nedůstojný.

Vy, bratři Sokolové a sestry Sokolky, kteří mně osobně znáte přijmětež mé upřímné a čestné slovo, že na konferenci clevelandské br. Hrbek jednal spravedlivě, řídil se dle usnesení sjezdového a pracoval pro čestné spojení Sokolstva a doufám, že se mu dostane náležitého uznání za práci vykonanou, jestli ne od resolučního výboru T. J. S. St. Louis, tak dojista od té velké a nestranné většiny členstva Národní Jednoty Sokolské. Na zdar!

Jan Šiman,

zástupce N. J. S. na konferenci clevelandské.

ODPOVĚĎ TĚL. JEDNOTĚ SOKOL V ST. LOUIS, MO.

My, členové Těl. Jed. Sokol v New Yorku, ve schůzi celoroční, konané, dne 22. prosince 1913, usnesli jsme se odpovědět na resoluci Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., ze dne 8. prosince 1913, následovně:

Odsuzujeme resoluci, již Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., uveřejnila v českých časopisech, kde byl br. K. E. Hrbek zúmyslně napaden a pranýřován za práci, již čestně zastával zájmy Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severo-amerických, na sjezdu delegátů Národní Jednoty Sokolské, Župy Fugner-Tyrš a Děln. Am. Sokola, jež měly být spojeny federativně podle usnesení sjezdu Nár. Jed. Sokolské v Baltimore.

Po prostudování zprávy ze sjezdu delegátů v Clevelandu ze dne 27., 28. a 29. listopadu 1913, schvalujeme my, členové Těl. Jed. Sokol v New Yorku, jednání br. K. E. Hrbka jako správné a poctivé, jelikož ku společnému federativnímu spojení všech tří uvedených jednot nedošlo, a zároveň vyslovujeme br. K. E. Hrbkovi svou jednohlasnou důvěru.

Žádáme ostatní jednoty, zastoupené v Národní Jednotě Sokolské, jimž, jakož i naší jednotě, resoluce Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., zajiště zaslána byla, by pozorně prostudovaly zápisky ze sjezdu delegátů v Clevelandu a učinily si potom svůj vlastní úsudek, zdali jednání Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., bylo správné a místné.

Naše mínění jest, že Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., měla dříve uveřejniti resoluci přijatou stran br. K. E. Hrbka v "Sokole Americkém", nežli ji zaslala do českých časopisů.

Za resoluční výbor:

Josef Modr, starosta.

Rudolf Pokorný, tajemník.

Dr. J. Radda, Michael Kafka, Martin A. Klein, Josef Gregor, Franta Bartůněk.

Little Ferry, N. J., 28. prosince.

Na žádost V. V. N. J. S., aby členové jednoty naší odhlasovali jaké jméno má nésti sdružení Nár. Jednoty Sokolské se Župou Fugner-Tyrš bylo v naší celoroční schůzi všemi 80. členy mimo členů přispívajících jednohlasně odhlasováno, že, jelikož nebylo možné spojení všech tří jednot sokolských v jeden celek, aby jméno sdružených jednot Župy Fugner-

Tyrš a Nár. Jed. Sokolské bylo Národní Jednota Sokolská. Náš sbor by milerád hlasoval pro změnu našeho jména Nár. Jed. Sokolská, kdyby docílilo bylo úplné spojení všech třech jednot na konferenci zastoupených.

Jaké ale bylo překvapení naše když druhý den na to po schůzi naší obdrželi jsme resoluci Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., která nesprávně a nevhodně obviňuje zasloužilého br. K. Hrbka, že v poslání svém jako zástupce pro sloučení všeho Sokolstva českého vystupoval zcela proti přání Nár. Jed. Sokolské. Bratři! Vaše resoluce byla jednotou naší s politováním jednohlasně zamítnuta a jest nám jen divné, že právě od vás, nejstarší jednoty naší, která by měla být příkladem nám mladým, jest napaden bratr, který věnovav celý mladý věk svůj ve prospěch Sokolstva má být tak nezaslouženě odsuzován; jest smutné uznání od Vás.

Sbor náš vyslovuje br. Hrbkovi tímto úplnou důvěru, že jednal tak jak každý jiný bratr naší jednoty by čestně jednal a opovrhujeme osobní záští některých vašich bratří, kteří sami dobře vědí, kde pravá příčina nezdaru spojení vězí. Proto žádné sokolské "Vari" bratři činovníkům, kteří v řadách našich sešedivěli a dosud ve prospěch náš společný poctivě pracují, ale přímé "Vari" těm, kteří skutečně naší práci národní a vlastního spojení veškerého Sokolstva zúmyslně škodí. Vás, bratři st. lounští, to důstojné není. Za Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J.

Josef Švec, předseda.

Ferdinand Kallmünzer, tajemník.

RESOLUCE.

Chicago, 30. prosince.

Plzeňský Sokol v Chicagu, v jehož schůzi odbývané, dne 27. prosince 1913, resoluce jednoty st. lounské byla čtena, usnesl se, aby jmenované jednotě tlumočeno bylo smýšlení členstva veškerého způsobem následujícím:

Plzeňský Sokol na základě zpráv, poslaných našim horlivým a upřímným členem, jenž přítomen byl sjezdu v Baltimore tak i v konferenci clevelandské a jest s usnesením sjezdu tak i s jednáním výboru pro sloučení ve všech podrobnostech obeznámen projevuje náhled, že resoluční výbor jednoty st. lounské bratru Hrbkovi křivdí, poněvač br. Hrbek jednal dle usnesení sjezdu, jednal přesně dle instrukcí jemu daných a nebylo jeho vinou, když v konferenci clevelandské náhle a neočekávaně podán byl bratry od Župy Fugner-Tyrš zcela jiný návrh na sloučení, nežli na jakém usnesl se sjezd baltimorský.

My tudíž projevujeme br. Hrbkovi neobmezenou důvěru a uznání, že jednal tak, jak za vyskytnuvších se okolností jednati by musel každý upřímný člen Nár. Jed. Sokolské.

Jelikož zástupce náš sám podá veřejně podrobné vysvětlení, pokládáme my za zbytečné náš projev ještě opodstatňovati, poněvač opakovati bychom musili totéž co on sokolské veřejnosti podává. Projevuje-li jednota st. lounská obavy před tím, že nezdar sloučení sesměšní Sokolstvo před tváří veřejnosti, projevuje Plzeňský Sokol opět upřímné politování nad tím, že bezohledné a neoprávněné vystupování v našem vlastním táboře proti zasloužilým členům, konajícím věrně své povinnosti kde nejsme ani spokojeni s útoky těmito vedenými ve vlastním středu, ale spěcháme s nimi před širší veřejností, do veřejného tisku, abychom své členy pranýřovali jen proto, že odváží se míti svůj vlastní náhled, různě se od náhledu jiných — když instrukcí — že tím ještě více sesměšujeme celou Nár. Jed. Sok. před celou veřejností — poněvač bezohledným vystupováním takovým ukazujeme veřejnosti, že při pouhém pokusu sloučení Sokolstva veškerého vyvoláváme sváry a nedorozumění a roztrpčenosti ve svém vlastním středu (domově).

Za sbor Plzeňský Sokol.

Jos. Dvořák, starosta.

Frank J. Hartman, tajemník.

ŽUPA STŘEDNÍ.

Přehled činnosti od 24. dubna 1913 do 18. prosince 1913.

V době prázdnin nebylo činnosti valné v těch kterých jednotách a také župní schůze neobdývaly se pravidelně třeba činovníci starali se vždy o to, aby Župa naše nezapoměla žádného významnějšího počínu sokolského, navazující styky s bratry ve staré vlasti co možná nejvíce. — Pokud se týče návrhů Župy Střední sjezdu N. J. S. práce zahájena a dnes jen s radostí konstatujeme, že tak mnohé co vyšlo z našich řad naší Župy i sjezdem bylo přijato, zejména pokud se týče práce vzdělávací a osvětové, pak zřízení zdravotního odboru, odboru úrazového a hlavně odboru technického. — V červnu uvedena jednota Vrchlický v Marshalltown do N. J. S. a tu starosta, jednatel i druzí činovníci župní se účastnili s celým družstvem T. J. Tyrš ze Cedar Rapids, aby podala se u té příležitosti i ukázka naší výchovy. — Na slet a sjezd Župy Fugner-Tyršovy v Racine jmenován náčelník br. Stýblo, aby nás zastupoval, kdežto z Milwaukee byl br. Záhořík pověřen za N. J. S. — Slet ten se zdařil a litovali jsme jen, že nebylo lze vyslati tam naše družstvo chicagské, jakž původně jsme měli v úmyslu. — Na sjezdu tom usneseno pracovati na spojení federativním veškerého pokrokového Sokolstva všech tří sdružení v Americe a v Župě naši ihned učiněny pak kroky, aby podle toho formuloval se návrh sjezdu našemu v Baltimore. — Vydalo se svolání ku členstvu jednot našich v Župě, aby dle možnosti se účastnili Olympiady v Chicagu na Michigan ave. pořádané. Byl pravý sokolský to den a den české písně, kde vše naše triumfovala opět, jako v zápolu mezinárodním, jenž pořádan pak na to. — Jedná se opět o pořádání župního kursu a píše se v tom smyslu br. Čermákovi i br. Paskovskému do St. Louisu. — T. J. S. Jonáš oznamuje, že přistupuje na naši nabídku ohledně cvičitele, to jest, že Župa bude jim platit polovinu platu cvičitele. — Stížnost br. Pospíšila z Iowa City přijata a odkázána jednatelem k vyšetření. — Také chyba v knihách, pokud se týče T. J. S. Milwaukee a poplatků župních odkázána jednatelem ku konečnému vyřízení. — T. J. S. Berwyn v Ill. povolena náhrada na cvičitele \$5. — Dochází několik souhlasných dopisů, aby pořádal se kurs, však záležitost ta odročena až co učiní sjezd v té věci. Na nedostatek cvičitelských sil se stěžuje rovněž z několika stran a některé jednoty zdůrazňují, že kursy župní více vydají, nežli jeden kurs hlavní. V témž smyslu vyznělo i dobrozdání br. Čermáka, který rovněž navrhuje, aby se posečkalo až po sjezdu. — Navrhuje se, aby pořadatelé listu našeho "Sokola Amerického" vyslání byli na sjezd N. J. S. do Baltimore na útraty N. J. S. — Po sjezdu naskytuje se otázka župního náčelníka, když br. Stýblo zvolen byl náčelníkem N. J. S. i ponecháno do schůze výroční s ohledem na to, že třeba přistoupení záhy ku vypracování i župních společných na slet v Omaze, Neb. — Br. náčelník obstaral cvičitele pro jednoty v okolí Chicaga vždy dle možnosti a také o jednotu v Hawthorne se postaral, ustanoviv tu br. Matějku od Plzeňského Sokola. Na mnoha jiných místech cvičil sám, pokud bylo lze. — Nový V. V. má být požádán o stanovení sídla župního, aby se mohly přípravy sletové zahájit a z Chicaga se nám zděluje, abychom jen pokračovali, vzhledem na to, že i V. V. v Chicagu ustavil se pouze prozatím, dokud otázka spojení nebude vyřízena v souhlase s poradou, jakž svolána byla sjezdem N. J. S. do Clevelandu. — Místní jednota požádána o jmenování župního výboru. Starosta též br. Pichner tak učinil i zůstává při starém, až na br. starostu Dr. Jičínského, na jehož místo jmenován byl br. J. J. Hájek. Br. starosta oznámil totiž, že přesídlí se koncem roku do Chicaga. — Nový V. V. v Chicagu byl dotázán ohledně volby technického odboru N. J. S. a jak volba ta provedena byla. Zdálo se totiž, že dotýčný článek no-

vých stanov nebyl náležitě pochopen. — Br. Prágrovi do Kolína poslána zdravotice k jeho 30letí péče o dorost. — Do výroční schůze dostavil se starosta místní jednoty br. Pichner a jako host byl přítomen i br. R. Szalatnay z Prahy. — Nový V. V. oznámil schválení Technického Odboru N. J. S., jakož i to, že nedovolí, aby závodníci v odboru tom zasedali vůbec i jmenoval dopisující členy téhož. — O sestavení odboru a nového V. V. vyměněny různé náhledy a vysloveny obavy, že snad bude těleso vlastní příliš těžkopádným. — T. J. S. Edwardsville po povzbuzení župního jednatele hodlá vytrvati. Příspěvky jednotě té se promíjí do 1. ledna 1914 a jednotám Karel Jonáš a Hawthorne povolují se dotyčné obnosy na cvičitele opět. — T. J. S. v St. Louis se dospalo, aby byla našim v Edwardsville nápomocna, seč lze. — Vzato na vědomí co jednota v Marshalltown musela již v samém začátku svém prodělání s bratry, již náleželi k místnímu Řádu Č. S. P. S. Br. Filip sám tam zajel, aby pomohl spory povstalé urovnati a tu jen se ukázalo, že Sokolu se nikde nedaří, jestli jest odkázán na jiné organisace, hlavně co se místnosti týče pro cvičení. — Bratři tamní dali se však po výhostu z Č. S. P. S. síně do práce a zbudovali si skrovný, však vlastní stánek. Mělo by se jim dostati odevšad jen podpory bratrské. — Bylo usneseno vyslati tam některou neděli cvičitele a br. Hašek znovu se uvolil podívat se do Iowa City, aby bratry a sestry tamnější ku zvýšené činnosti povzbudil. — Provedena volba činovníků: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, pokladník J. J. Hájek, náčelník Jos. Paskovský a prvý podnáčelník Franta Jirásek. — Na prohlídku kněh jmenování: Hašek, Hájek a Jirásek. — Promlouvá se o poslední zprávě župního náčelníka a právem se stěžuje do slabé návštěvy i u největších jednot chicagských a nezasílání zpráv vůbec i jednot nejstarších. — Br. jednatel navrhuje, aby se jmenovali okrskoví dozorcí, již by na činnost jednot dohlíželi a do cvičení těch kterých jednot docházeli. — Také zmiňuje se o prohloubení činnosti vzdělávací i upozorňuje na usnesení sjezdová v tom ohledu a vše to co v Clevelandě na společné poradě se skutkem stalo. — Usneseno, aby jednatel vypracoval jakýsi plán a ve schůzi příští předložil co by a jak se státi mohlo, aby činnost v Župě nejsilnější byla co největší a nejvydatnější každým směrem.

Na zdar!

Fr. Filip, jednatel.

ZÁPIS

ze schůze 13. prosince 1913 Župy Severo-Východní.

Schůzi zahájil starosta Leo. Všetečka za přítomnosti bratří: Jos. Šlapák, E. Šlapák, Jiří Janda, Jos. Tichý, Jan Tichý; nepřítomni Karel Bernreiter, Jos. Štíbr, V. Charvát, A. Pánka a Lad. Nekvasil.

Zápis z minulé schůze byl přijat.

Odpověď z Detroit přijata a mají se zaslati účty, jež Župa vyplatila a sice:

A. Pánka, jízdné do Lorain.....	\$ 1.00
E. Šlapák, jízdné do Detroit.....	7.50
Ant. Řehula, jízdné do Allegheny.....	10.00
Diplomy a ceny.....	18.60

Dohromady Župa vyplatila na závody.....	\$37.10
Schodek obnáší	36.27

Prodělalo se při závodech v Detroit.....\$73.37

Tak ujednáno, abychom každý kryl své výlohy.

Dopis jednoty Lev přijat v němž žádají, aby jim Župa zaslala čtyři železné činky. Župa se přesvědčí mnoho-li stojí a jim pak cenu zdělí. Příští schůze má býti obeslána lístky. Na to schůze skončena.

Leo Všetečka, starosta.

Jos. Wařák, jednatel.

sím mít nejdéle do 18. ledna 1914, aby mohl vypracovat zprávu od sjezdu do konce ledna 1914. Zároveň at' jsou zaslány veškeré příspěvky N. J. S. a dluh do fondu pro sjezd do konce roku 1913 počítáno.

Doufám bratři, že tentokrát nedáte na sebe čekati a vše do udaného dne zašlete, aby mohl předat úplný a správný přehled novému Výk. Výboru N. J. S. d o Chicagu.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI V. V. V CHICAGU

konané, dne 7. pros. 1913.

Schůzi zahájil předseda br. J. Šiman za přítomnosti tajemníka T. Vonáška a těchto členů: Jos. Čermáka, A. Hallera, J. Plačka, V. Roubala, Ant. Pecivala, Jos. Čapka, L. Širokýho, M. Peška, Jos. Nádra, Jos. Jurky.

Omluveni byli: Fr. Menel, Fr. Ohmatal a Ad. Vlk.

Když byl předseda seznámil přítomné s účelem schůze, jímž byl dopis Tech. odboru, podotkl, že požádání byli o účast v této schůzi R. Stýblo a tajemník J. Holan. Přečten opis dopisu zasláního T. O. a pak čtena odpověď T. O. a jelikož byla obsáhlá, rozhodnuto čísti ji znovu a probírat část po část.

“Chicago, dne 2. prosince 1913.

Bratrskému Výboru N. J. S. v Chicagu!

Ve schůzi Technického Odboru, dne 30. listopadu 1913 konané, uvažoval nově zvolený T. O. i s oněmi třemi vybranými ze sítací listiny V. V. o dopisu, který zaslán byl br. Stýblovi, který vyvolal čilou debatu a následující jednohlasné usnesení: Technický Odbor žádá za vysvětlení, z jakých důvodů V. V. neuznává provedenou volbu T. O. za správnou dle stanov, a kterému článku se to přičítá. Na návrh br. Pecivala se žádá V. V., by dle stanov na které poukazuje, nám dal členy takové, kteří by nám vyhovovali, když volbu neschválil a myslí, že nebyla správně provedena — následkem čehož T. O. nebude na tak dlouho zasedati a nahromaděné práce vykonávati, dokud mu nebude vyhověno s určitými důvody v přípisu, proč ony tři bratry z T. O. vyloučil. Důvod, že jsou mnozí závodníci uznáni jednohlasně za nesprávný a nepostačitelny — poněvadž stanovy staré ani nové (přijaté sjezdem), ba ani v řádu T. O., který byl vypracován v Baltimore a přijat — nic podobného nevyznačují. Tím V. V. zdržuje a poškozují slet a jednání o něm po stránce technické, jakož i činnost T. O., kde jest neodkladné práce již dnes nahromaděno, a není možno v ničem dále pracovat nebo činnost rozvinout a platná usnesení konat, dokud V. V. záležitost T. O. nevyřídí. Rozmnožení T. O. o dalších 6 členů V. V. přičítá se usnesení sjezdovému a poukazujeme na protokol sjezdový, uveřejněný v 9. čísle Sok. Am. na str. 303 a pak na usnesení Tech. výboru na sjezdu, které bylo v plném znění přijato, a z něhož vysvítá jasně, že T. O. pozůstává pouze z 9 členů.

Ohledně závodů a sletu odkazuje se V. V. ku vyřízení, z důvodů výše uvedených. Též se odporučuje, by pozvána byla Č. O. S. v Praze k tomuto sletu a pak všechny slovanské jednoty Sokolské.

Zároveň se dává V. V. v úvahu, by v nejbližší schůzi ustanovil sídla Žup, by i zde mohla být rozvinuta činnost ve prospěch sletu pro stránce technické. — T. O. dává V. V. 3 přílohy týkající se Techn. Odboru.

Technický Odbor žádá za neodkladné svolání mimořádné schůze V. V. za příčinou výše uvedených záležitostí.

Poznámka: Ohledně br. Vokřála bylo podotknuto, že snad není ani V. V. tak dobře znám, aby byl vyloučen z myšleného důvodu, jako možný závodník. Co přestoupil od Župy F. T. nikde nezavodil a závoditi stěží bude pro jeho stáří, jak bylo vysvětleno a podílel se dříve jak v techn. vedení jednoty, tak i Župy F. T., kde byl též členem T. O. Župy.

V pádu-li V. V. neschválí podruhé volbu T. O. — jest náčelník dosud zvoleným T. O. i s oněmi 3 členy, kteří byli V. V. dosazeni na místo oněch 3 možných závodníků pověřen ku opětovnému svolání evičického členstva.

Na zdar! Za Technický Odbor:

Jan Holan, proz. tajemník. Rud. Stýblo, náč. N. J. S.”

Technický Odbor za první žádá vysvětlení proč V. V. volbu členů T. O. neuznává za správně provedenou.

Br. Šiman čte ze stanov článku, týkající se volby. Br. Stýblovi zdá se však být tento článek v odporu s opisem téhož zaslánímu mu tajemníkem výboru technického na sjezdu. Po přečtení opisu však shledáno, že není v nich rozdílu a když seznáno, že článek v rukou br. předsedy se nacházející je původní a rukou br. Holana psaný, dokázána jasně správnost stanoviska V. V. Na to br. Stýblo omlouvá volbu provedenou tím, že by se výsledku voleb u jednotlivých jednot nebylo bývalo tak brzy docílilo, jako takhle, když evičenci svolání byli do parku Dvořákova na jeden den. Tam prý každý evičenec, jenž se o volbu zajímal, mohl přijít a hlasovat, že se jich dostavilo pouze 29, není jeho vinou.

Br. Plaček projevuje náhled, že by měla být tedy provedena volba nová. Proti tomu mluví br. Čermák s důvody: V. V. volbu schválil, aby práce přípravné k sletu nebyly zdržovány a chce-li si být důsledným, nemůže znovu volbu vypisovat. Na jeho návrh jednohlasně usneseno setrvati při původním rozhodnutí.

Druhým závadným bodem Technického Odboru bylo jmenování tří členů na místo třech možných závodníků.

Předseda v odpověď na tuto námitku čte článek stanov, dle něhož volba členů podléhá schválení V. V. a dle něhož může doplnit T. O. členy, kteří obdrželi největší počet hlasů. Vysvětluje proč opatření toto bylo učiněno — aby se předešlo možným námitkám proti pravidlům a výkonným sestaveným závodníkům.

Br. A. Haller zároveň upozorňuje na usnesení V. V. pro případ, že by v budoucnosti některý člen T. O. přihlásil se za závodníka, že bude proti němu V. V. protestováno a netají se podivením nad tím, že T. O. nepochopuje skutečnost, že V. V. má pravomoc zasahovat do technického vedení.

Br. Čermák upozorňuje, že dopisy takového znění nepodporují snahu připravit na samém počátku půdu k společné svorné práci, že žádný Odbor nemůže se stavět nad V. V.

Bratři Plaček a Roubal jsou náhledu, že závodníci nejsou v T. O. na závađu.

Když br. Stýblo sdělil, že bři. Novotný, Lukeš a Brouk nepřijímají členství, navrhuje br. Čermák, by byl br. náčelník požádán o provedení doplňovací volby, což bylo jednohlasně přijato a br. Stýblo uvolil se řídit tímto přáním, ale přeje si, by do protokolu bylo zapsáno, že bři. Novotný, Lukeš a Brouk odřikají se členství ve prospěch zvolených, ale V. V. neschválených členů.

Třetím bodem dopisu byla otázka práva V. V. rozmnožit T. O. o dalších 6 členů.

Br. předseda čte znovu stanovy a doprovází článek jednající o jmenování dopisujících členů do T. O. dopisem br. Wimmra, uveřejněným v listopadovém čísle “Sokola Amer.” Vysvětlením, že V. V. vybraní členové jednot místních jsou dopisujícími členy s právem řádných členů, když by schůzi T. O. byli přítomni, otázka tato vyřízena.

Na to tážán br. náčelník zda tato vysvětlení stačí T. O. a zda tento se chce nyní řádně do práce dát. Br. Stýblo odpovídá, že nemůže mluvit za všechny členy, že schůze T. O. bude v týdně a že na té bude rozhodnuto, co se bude dělat.

Na návrh br. A. Hallera má být rozhodnutí T. O. hned oznámeno V. V., at' již je kladné nebo záporné.

Různá odporučení T. O. dopis končí odložena k projednání do příští pravidelné schůze V. V.

Přílohy dopis provázející vráceny Tech. O. k vyřízení. Čten dopis náčelníka, v němž žádá, by společná cvičení pro slet byla dána do tisku. Na otázku, zda cvičení ta byla schválena Technickým Odborem, odpovídá kladně. Proto na návrh br. Čermáka usneseno, by jakmile se zjistí, že T. O. je ochoten v práci pokračovat, požádán byl V. V. v New Yorku o dovolení učinit vydání s tiskem cvičení těch spojené.

Tajemník oznamuje, že bři. V. Klaus, Fl. Holec a Štěpánek přijmuli dopisující členství T. O., br. Jiroušek odfekl, br. Fryš si přeje vysvětlení. Uloženo tajemníkovi, by žádaná vysvětlení podal, čímž schůze skončena.

Jan Šiman, proz. před.

T. Vonášek, proz. taj.

ZÁPIS O III. PRAVIDELNÉ SCHŮZI

ustavujícího se V. V. konané, dne 29. prosince v budově Pizenského Sokola, Chicago, Ill.

Schůzi zahájil br. J. Šiman za přítomnosti tajemníka T. Vonáška a těchto členů: Jos. Čermáka, Ant. Hallera, Jos. Čapka, Ad. Vlka, L. Širokýho, M. Peška, Tom. Továrka, Fr. J. Špačka, J. Šlapáka, Ant. Pecivala, Fr. Mancla, J. Pláčka, Jos. Jurky. Nepřítomni byli V. Matas, Jos. Nadr, Jos. Křišť'an, ml.

Zápis o II. pravidelné schůzi čten a bez opravy přijat.

Br. Ant. Pecival omlouvá svou nepřítomnost v té schůzi a omluva přijata.

Čten zápis o mimořádné schůzi a též přijat s návrhem, by v "Sokole Amer." byl také uveřejněn celý dopis Tech. Odb.

Nepřítomnost v mimořádné schůzi postačitelně omlouvají bři. Továrek, Špaček, Šlapák.

T. J. S. Čechie oznamuje nového zástupce br. J. Křišť'ana ml.

Následující bratři oznamují přijetí povinnosti dopisujících členů Tech. Odb: Ferd. Martiny, Fr. Slavětinský, F. Holec, Aug. Tesař, V. Blatný, Štěpánek, J. Fryš.

Tajemníkovi uloženo sestavit příručný seznam všech členů Tech. Odboru.

Náčelník N. J. S. br. R. Stýblo zděluje dopisem, že členové T. O. z první volby se vzdali členství a nová volba byla vypsána a výsledek téže měl být taj. V. V. oznámen do 28. pros.

Tajemník oznamuje, že některé jednoty výsledek volby neoznámily a uloženo mu, by jakmile úplný výsledek bude v jeho rukou, s předsedou sestavil seznam zvolených a oznámil je náčelníkovi N. J. S., aby mohl s nimi práci zahájit.

Čten dopis br. K. E. Hrbka, v němž stěžuje si do jednání T. J. Sokol v St. Louis a přikládá resoluci téže jednoty, jež uveřejněna byla v N. Y. Hlas Lidu a jiných veřejných časopisech. Za účelem seznámení členů V. V. s obsahem resoluce tato čtena. O dopisu i resoluci rozpravena delší debata. Br. Šiman co člen konference obhajuje br. K. Hrbka. Výsledek rozpravy byl, že dopis br. Hrbka přijat a učiněno následovní usnesení: V. V. v Chicagu na resoluci podanou jednotou st. louiskou, v níž ostře se útočí na jednoho z nejlepších členů N. J. S., posavadního starostu našeho, bra. Hrbka, usnází se na tom, že dle zpráv nám podaných jak ze sjezdu baltimorského, tak i z konference clevelandské, jednání br. Hrbka bylo takové, že nezasluhuje výtek nejmenších, poněvač jednal vždy dle instrukcí za souhlasu ostatních zástupců N. J. S. V. V. nemůže tudíž nespravedlivé vystoupení st. louiské jednoty proti br. Hrbkovi schvalovati a projevuje br. Hrbkovi plné uznání a souhlas. — Pro návrh tento hlasovalo 16 bratří, proti 1.

Na návrh bra. Čermáka usneseno vyhověti přání T. O. a poslati pozvání Č. O. S. v Praze a všem slovanským jed-

notám sokolským v Americe. Tajemník má pozvání sepsati a V. V. v N. Y. poslati k schválení, podepsání a rozeslání.

Přetřásán pak způsob hlasování o spojení u různých jednot a br. Šimanem kladen důraz na to, že usnesení celkové nebude uznáno, že každý člen má hlasovati zvlášť, protože jednotlivé hlasy budou počítány. Na návrh br. Mencla jednoty mají být na to ještě jednou upozorněny.

Jelikož úřední lhůta tohoto V. V. začíná 1. únorem, jednáno o nutnosti zvolení pravidelných činovníků, aby knihy a majetek N. J. S. mohl býti přejat od V. V. v New Yorku. Usneseno, by činovníci pravidelní byli zvoleni s tím zřejmým srozuměním, že volba tato je platnou na dobu stanovami předepsanou jen v případě, že by ku spojení Sokolstva nedošlo. Jakmile by se však utvořila nová jednota, úředníci musí se poděkovati. Výsledkem porady o volbě bylo usnesení učiněno na návrh br. Roubala, by svolána byla mimořádná schůze a v té aby byli činovníci navrženi a na dodatek br. Špačka hned také zvoleni. Usneseno konati k tomu účeli mimořádnou schůzi druhé pondělí v lednu. Jelikož bude do Chicaga vyslán z N. Y. člen V. V. k odvedení hlavních knih a majetku N. J. S. a k uvedení nového V. V., usneseno oslaviti po domácku tuto událost a jmenován výbor z brů. Roubala, Hallera a Vonáška k obstarání potřeb k tomu.

Br. Šiman, jenž byl pověřen sjezdem k jmenování výboru, který by dohlédl na mluvnickou správnost stanov, než by byly dány do tisku, zděluje, že se rozhodl tak učinit, by vše bylo připraveno a N. J. S. nebyla bez stanov pro případ, že by se vyjednávání o spojení prodloužilo a jmenoval k úkolu tomu bratry: J. Čermáka, T. Vonáška a Ad. Vlka. Na návrh br. Špačka schůze o 11 hod. skončena.

Jan Šiman, proz. před.

T. Vonášek, proz. taj.

ZE ZÁPISŮ TECHNICKÉHO ODBORU.

Dne 9. listopadu 1913 prvně svolány Cvičitelé Sborny za přičinou sestavení cvičení pro Sokoly a Sokolky ku závodům a sletu N. J. S. v Omaze. Po přečtení některých cvičení a změn přijata "prostná" pro Sokoly a "polka" pro Sokolky. Zároveň vysvětlena volba T. O., v kteréžto schůzi přítomen byl i br. Šiman, starosta V. V., který proti způsobu volby ničeho nenamítal. Dne 16. listopadu každý sbor přinesl jména nominovaných do schůze a jména ta napsána byla na tabuli, by každý člen přítomný než k volbě přistoupí, mohl si dobře rozmyslet koho voliti má; — mezi tím než byla volba provedena, znovu přečtena přijatá cvičení pro Omahu a upraveny poznámky, aby všemu mohlo býti rozuměno. Pak vykonána volba a zvoleni bratři: Pokorný, Jebavý, Pecival, Paul, Kolena, Macák, Vokřál. — Však V. V. ve své schůzi neschválil celou volbu a vyloučil z ní br. Paula, Macáka a Vokřála, možné prý závodníky, a aby místo nich dosazení byli další tři bratři, kteří obdrželi největší počet hlasů, a že bude proti každému závodníku V. V. protestovati. Dále zvolil 6 členů z Chicaga ku doplnění T. O., které má br. náčelník zváti do všech schůzí. —

Na to svolána dne 30. listopadu schůze T. O. i těch tří členů navrhovaných V. V. a usneseno jednohlasně: Není žádného důvodu, proč by závodník nemohl býti členem T. O. a pravidla o tom budou teprve sestavena T. O. Dokud nebudou jiné vážnější důvody než v přípise byly obsaženy, T. O. nebude na tak dlouho zasedati a práce nahromaděné vykonávati, dokud mu nebude vyhověno a odůvodněno. Proč ony 3 bratry vyloučil. Důvod, že jsou možní závodníci, uznán jednohlasně nesprávným a nepostačitelným, poněvač stanovy staré ani nové (přijaté sjezdem), ba ani v řádu T. O., který byl vypracován na sjezdu a přijat, není nic vyznačeno. Zároveň se V. V. žádá, by nám dal

takové členy, kteří by nám vyhovovali, když volbu neschválil a myslí, že byla nesprávně provedena. Oproti volbě 6 členů V. V. zvolených do T. O. ohraženo, poněvadž T. O. sestává pouze z 9 členů a ne 15 členů.

Tímto T. O., který zasedal, byla definitivně cvičení pro Omahu přijata i schválena a dáno br. náč. k vědomosti, by se postaral o tisk.

Dne 7. prosince na žádost T. O. konal V. V. mim. schůzi, do níž byl br. Stýblo i pisatel pozván, a v níž bylo vzájemně vysvětleno s čím oni a s čím my nesouhlasíme. Pak jsme byli tázáni, zda jsme spokojeni, načež odpovíděno, že nemůžeme vědět smýšlení ostatních, a že prozatím vysvětlení běheme k vědomosti.

Následkem toho dne 14. prosince svolána schůze T. O. a náč. jednot, kde vysvětleno stanovisko V. V. a v níž i ostatní členové T. O. se vzdali a žádali, by provedena byla nová volba tak, jak V. V. články ten vysvětluje. Zároveň všem přítomným vysvětlena volba a usneseno svolati všechno cvičící členstvo do schůze, dne 21. prosince, aby i jim vše řádně vysvětleno bylo. Na schůzi té bylo vše projednáno a určen týden času na volbu tu, která má být každým sborem zaslána V. V. ku schválení. Br. proz. taj. všem sborům ihned rozeslal přípis, listinu pro V. V. ohlášení volby a pro každého cvičence hlasovací lístek. Doba k odevzdání listiny ohlášení volby V. V. určena do 29. prosince 1913, kdy právě koná V. V. schůzi.

Usneseno též pro starší bratry vypracovati cvičení s dřevěnými tyčemi pro Omahu.

Na zdar! Jan Holan, proz. taj. T. O.

Veškerému členstvu T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia.

Činovníkům Župy Střední,
Cvičícímu sboru T. J. Tyrš, tamtéž
a všem těm našim lidem dobré vůle

nejvřelejší díky bratrské za všechny ty projevy nezměrné lásky, za mnohé ty dary sokolské a slova povzbuzení, když jsme se loučili! Snažil jsem se vždy konati povinnosti své a dostáti úkolům mi svěřeným a v tom i každém jiném počínu moji Rapičáci stáli vždy po boku mém. Toho nikdy nelze zapomenouti, tak jako přátelství tak mnohých vždy blažilo. Odejel jsem od Vás, však na vzdor tomu vždy v myslí své chci býti s Vámi a jen prosím, necht' i na dále každý z Vás se přičiňuje a u věci naší společné na svém místě jest za pravdou a ku prospěchu toho celku našeho A tomu zdar!

Dr. J. Rudiš-Jičínský,
1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

“PRODANÁ NEVĚSTA”, Praha a okolí, Podolské lázně, Mor. nár. tance, Chov husí v Libušíně, Rybolov v Třeboni, Vodní sporty na Sázavě, Vsesokolský slet v Praze r. 1912 atd. atd. — v pohyblivých obrazech levně k pronajmutí. R. SZALATNAY, 54 Covan Ave., Toronto, Canada.

PÍSEMNICTVÍ.

“Ročenka Dorostu Sokolského” na rok 1914 došla nás právě z Prahy a pořadatel br. R. V. Novákovi všechna čest. Jeho “Sokolské Besedy” a všechny práce vůbec dokazují jak velice si zamiloval ten dorost sokolský a “Ročenka” letošní novým toho důkazem. Již skvostné obrazy v čele úhledné knížky navrhovaného sousoší Fuegnera a Tyrše pro pomník na Letné musí vzbuditi úctu, jako celý vybraný obsah vůbec. Počínaje historickým kalendářem až do posledního článku jeví se tu nejen bystrý rozhled pořadatele zkušeného, ale i vzácné nadšení prospěti věci naší společné. Jest tu Tyršův úvodník “V roce novém”, pak Kafkova rozprava o “Návrhu pomníku Fuegnera a Tyrše”, Pelikánův: “Úvod do tělocvičného názvosloví sokolského”, Sokola-Borskýho přehledná a znamenitá “Husitská kronika”, články “Na cesty”, a “Pomník Mistra Jana Husa” se skvostnými ukázkami jak toto veledílo v roce 1915 vypadati má. Dále přečtli jsme si rádi práci MUDr. Tichého: “Učedníckům” a zajímavou stat’ “V tělocvičně a za tělocvičnou”. Mimo to jsou tu články “Jak jsem tábořil”, “Přátelství” a Bendův velice výstižný: “O zápase” a celek zakončen rozpravou vzácné ceny: “Dvě vzpomínky sokolské” a konečně Novákův přehled o “Sokolském dorostu 1913”. Sokolská tato publikace neměla by scházeti ani u nás v žádné jednotě a jako dárek pro mládež sokolskou hodí se znamenitě. Objednejte si u časopisu “Sokolské Besedy” na Smíchově v Praze, aneb prostřednictvím našeho V. V. v Chicagu.

Jiná zvláště pro nás zajímavá práce jest ona pod názvem “Česká Škola”, sbírka českých školských rozprav a pomůcek výchovných pořádaných Česko-Americkou Matičí Školskou. Svazek první obsahuje stat’ “Za dobrou četbou” od Vojty Beneše. Celkem musíme přiznati, že volba látky jest velmi dobrá, co a jak se žactvu čísti dáti může a co nikoliv, jako se nám líbí, že rozděleno na čtyry stupně. Jedno však rozhodně zarazí, že znovu se zapomíná vymoženosti vlastních a řekneme přímo, nikterak z těch posledních. Ve stat’ “Časopisy pro mládež” odporučuje se všechno české: “Vzkříšení”, “Jaro” a “Malý čtenář”, ale na naši “Svobodnou Školu”, doufáme, že nikoliv zúmyslně, zapomělo se docela. Což opravdu v té svobodomyšlné, české Americe musíme si vždy jen pro vzory do Čech? Nechtějtež prosím, abychom znovu museli dokazovati, že toho není a nebylo ve svobodomyšlnosti zásadní nikdy třeba! “Svobodná Škola” mimo to dokazuje sama a tu nahraditi v české Americe, vlastního rázu a svobodomyšlnosti naprosté, nemůže žádná česká protiklerikální publikace, třeba vedle ní v mnohé té naší škole volné i v mnohém doplní. A pak kde zůstaly vězeti ukázky klasických prací sokolských? Objednati lze u J. J. Kárníka, Little Ferry, N. J.

Přesvědčili jsme se zdůstatek o sletu v Praze, že v některých věcech pohlíží jistě “privilegované kruhy” tamní na vše co jest americké s jakous nevěrou. Snad zavinili mnozí z těch povedených návštěvníků z dob dřívějších, aneb i poslední výpravy z Ameriky v tak ledačems, ale jsou tu někdy i případy, že bychom i my z té české Ameriky mohli poradit. Mohli bychom poradit, aby různá česká díla, spisy a jiné, ba i práce odborné překládaly se spíše odborníky našimi v té české Americe, nežli tam doma různými diletanty. Pak musely by ty překlady někdy opravdu zajímavé a podařené jinak vyzníti, pak by i cizina s původními pracemi českými trochu lépe se seznamovala, aniž by se muselo vždy o schválení jíti pouze a výhradně do Němce. Angličina jde trochu dále němčiny a že máme pravdu dokazuje na příklad litograficky velice vkusně vypravená brožura o Praze, jak cizinecký spolek vydal a bohatě ilustroval. Ale co jest platná tato zevní krása, když na příklad výtisk anglický (totiž má být anglický) informační této práce o Praze, pod titulem “Prague” jest přímo děsný a nažene

jistě každému Angličanu a Američanu při nejmenším husí kůži. Nepovídáme nikterak ze zlomyslnosti, ale upozorňujeme, dostavše "práci" tu k posudku.

Že zásadních listů nám třeba jako koření, dokazuje nejlépe stále se zvelebující a na odběratelstvu získávající "ŠOTEK", časopis to humoristicko-satyrický, jak vydává a rediguje br. K. Vinklárěk. Lednové číslo vyniká nejen pěknými ilustracemi přírodními, ale i karrikaturami časovými. Předplatné obnáší pouze dollar. Pište si o "Šotka" na ukázkou; je to dítě sokolské, volné zcela a povedlo se po tátovi. Adresa: "Šotek", 2146 Blue Island Avenue, Chicago, Illinois.

LISTÁRNA REDAKCE.

Praha: Díky za zaslání ukázky prací sokolských, z nichž použili jsme mnohé v tomto čísle. Druhé jsme odložili, neboť poznali jsme, že již jinde uveřejněny jsou.

Omaha, Neb.: Pravdu říká, nyní od tolika slov bude třeba přistoupiti k vlastní práci sletové. Pouhá reklama nestačí, ač nelze upříti dobrou vůli dotyčnému výboru. Místo v listu našem jest velice omezeno návalem látky a mnohé musí zůstat zpět od čísla k číslu. K nácviku sletových prostných a společných župních bude se muset přistoupiti ovšem ihned, jakmile bude sestaveno a jednotám ve zvláštním otisku dodáno. Viz dotčené zápisy nového V. V. a Technického Odboru.

K. L. I.: Piš pouze po jedné straně papíru a nikdy ne tužkou. Oznamuj změny adres výpravčímu do Národní Tiskárny a nikoliv nám. Jest s tím pak zbytečné protahování spojeno a dosti nepříjemností. Posíláš-li list "Special Delivery", aby došel co nejdříve bud' tak laskav a přilep na příště dosti známek, abychom nemuseli pak zde platit pokutu. Není příjemné a do roka se těch centiků napočítá.

A. V., Cleveland, O.: Přečti si zprávu ze sjezdu v Racine, pak zápisy ze sjezdu našeho v Baltimore a konečně zápisy z poradní schůze zástupců všech sdružení tam u vás a přesvědčíš se, že jednalo se celkem o něčem zcela jiném, nežli v Baltimore usneseno bylo a poměry celkem jinak se utvářely. V dalším dlužno vyčkati výsledků hlasování v N. J. S. Proč se nehlasuje na druhé straně nevíme a také nechápeme. "Přítel pravdy": Bratře drahý zapomněls se podepsat a třeba jsme souhlasili s úsudkem tvým docela šlo jednoduše jako záslužka anonymní do koše. Ostatně najdeš v tomto čísle skoro totéž a z jiných pramenů.

NOVÍ, Odstoupilí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijati byli: Jar. Allman, Cyril Peleska, Bedř. Oužeký, Benj. Svršek, Eman Hájek. Vystoupil Jos. Čech. Vyloučení pro neplacení: Jos. Šimáček, Vác. Piška. Zemřeli Jos. Kares a Ond. Martínek.

— Z T. J. S. Iowa City vystoupil Fr. Šiman.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., uveden byl: Jan L. Čech s legit. listinou. Odstoupili Vác. L. Melša a Alois Brýdl, ml.

— Do T. J. S. Lorain, O., přijat byl Otto Mikolanda. Suspendován Alois Panoš.

— Z T. J. S. Crete, Neb., vyloučení byli pro neplacení příspěvků: Elmer Kočka a Adolf Skolil.

— Do T. J. S. Omaha, Neb., uvedeni byli: Emil Hesoun, John Drábek, Hubert Pekárek, Ernest Hladík.

— Do T. J. S. Minneapolis, Minn., přijati byli: Stan. Vondrášek, Jan Svoboda, Anton Jager. Odstoupili nebo vyloučení byli: Matěj Plaček, Grover Halebrant, Lorenz Vosika, Fr. Straka.

— Do T. J. S. Ennis, Tex., přijat byl Dr. K. H. Breuer. Přestoupili (k T. J. S. Žižka, Dallas) Fr. Vrla, Jos. a Boh. Zázvorkové. (Jaké mají adresy?)

— Do T. J. S. Waco, Tex., přijati byli: Frant. Bartoš, Frant. Keton, Adolf Rabel, Rud. Vaníček, Henry Kolenovský, Emil Krejčí, Eng. Polach, Rom. Konvička, Rom. Parma, W. A. Zebro, Jos. Tárek, Ferd. Klokik, Fr. Kubiza, Karel Černoeh, Jar. Krubert.

— Z T. J. S. Granger, Tex., vyloučen byl pro neplacení Fr. Chuděj.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijat byl Josef Tauc. Odstoupil Oldřich Šverdik.

— Z T. J. S. Edwardsville, Ill., vyloučení pro neplacení: Josef Rozum, Jos. Čejka a Frant. Kajduš. (V adresáři máme pouze John Kayduš.)

— Do T. J. S. Berwyn uveden byl Rudolf Kupka.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Fr. L. Kubeš, Karel M. Jelínek (s přest. listinou), Jan J. Pinta, Vác. J. Horák, Ant. Linhart ml., Fr. J. Budilovský. Vyloučen pro neplacení Jos. Jícha.

— Do T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Ore., přijat byl Jos. Doležal.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Wm. Kazda, S. Tlapa, Václav Homolka, James Hoffman, Frank Kořán, Jos. Triner, Vác. Sikkař, Frank Šindelář, Ferd. Bartůňek, Josef Votava, Otto Zíka. Odstoupili: Fr. Kunel, Josef Stašek, Ferdinand Roth, Alois Holubovský, Jan Kytlica, Anton Kollinger, Jos. Svoboda.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vystoupili: Jos. Houlik, Karel Trpičovský. Vyloučení byli: Štěpán Abeda, Karel Agar.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jos. Eliáš, Otakar Vyehrad, Jos. Sádlo, Bed. Bulík. Pro neplacení vyloučen byl Alois Jalovec. Odstoupili: Václ. Tichý, Ant. Zatlépal. Zemřel Frant. Kaša.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Paul Sýkora, Vladimír Vondrák. Odstoupili: Josef Hlava a Fr. Hanzlík.

— Z T. J. S. Vlast v Chicagu vyloučen byl pro neplacení příspěvků Josef Bílek. Čestně odstoupil Tom. Prášek.

— Do Čes. Amer. Sokola v Chicagu přijati byli Fr. Slanský a Jos. Průcha.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl: Rudolf Bareš. Vyloučen byl Frant. Novotný. Zemřeli Josef Pelikán a Petr Churaň.

VOLBY.

Následující jednoty zaslaly nám oznámení volby nových činovníků na r. 1914:

— U T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., zvoleni byli následující činovníci na r. 1914: Fr. Radil ml., starosta; Vojta Košťál, náměstek; J. J. Ohnesorg, taj.; Jos. Horák, účet.; Fr. Zezulák, pokl.; Jar. Vaňkát, náčelník; Vojta Košťál, evičitel; Jos. Štěrba, dopisovatel Sokola Amer.

— U T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., zvoleni byli: Starosta Jan V. Pichner, náměstek Jos. Halq, tajemník Emil Tůma, účetní Fr. Kaňák, pokladník Tom. Suchomel, náčelník Frant. Jirásek, podnáč. Rud. Novák, dopisovatel Jos. J. Hájek, technický dopisovatel Fanda Šnajberk; do výboru majetku na 3 roky: Jos. Hůrka, Václav Vorlícký; praporečníci: Jaroslav Němec, Vilém Hruška; do hřbitovního družstva na 3 roky Jos. Hůrka.

— T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: Starosta Josef Hejna, náměstek Karel Kolář, účetní Lad. Nekvasil, tajemník Jan Kálal, náčelník Josef Tichý, podnáčelník Antonín Řehula, praporečník Frank Horák, pokladník Karel Horák.

— T. J. S. Lorain, O. Starosta Jos. Němeček, náměstek Václ. Čárek, jednatel Adolf Navrátil, účetní Fr. Hartl, pokladník Jan Homolka, náčelník Al. Nezbeda, evičitel Frant. Uhlíř, dopisovatel Adolf Navrátil, praporečník Frant. Kaiser, domácí správce Alois Nezbeda.

— T. J. S. Minneapolis, Minn. Starosta Vojta Fenel, náměstek Jan Aubrecht, tajemník Josef Zajíček, účetní Vojta Lechníř, pokladník Josef Pech, náčelník Arnošt Řezanka, podnáčelník Franta Uhlíř, evičitel Karel Chmelíř.

— T. J. S. Owatonna, Minn. Starosta Karel Sršeň, náměstek Frank W. Dušek, tajemník L. E. Rypka, účetní Karel Kaplan, pokladník A. J. Soukup, výbor majetku na tři roky Karel Rypka, náčelník Emil Kubát, evičitel Sokolů Václav Chott, evičitel Sokolek Oldřich Meiner; zábavní výbor: Karel Kaplan, Marion Šusták, Ladimír E. Rypka.

— Los Angeles, Cal. Starosta Josef Belža, tajemník Frant. Sobota, účetní Frant. Šik.

— T. J. S. Newark, N. J. Starosta Václav Švácha, náměstek Roman Zípek, tajemník Jos. Sahulka, pokladník Vincenc Peřina, účetní Karel Šafránek, náčelník Josef Kačírek, podnáč. Jan Vlasák, evičitel dítek a dopisovatel Jos. Kačírek, hospodářský správce Ant. Suchánek, knihovník Jos. Duda.

— T. J. S. New York. Starosta Jos. Moř, náměstkyně Al. Wokál a K. E. Hrbek, zapisovatel Rud. Pokorný. Ostatní jako roku minulého.

— Westfield, Mass. Starosta Jan Strniště, náměstek Václav Řehoř, tajemník Anton Pelikán, účetní Josef Červený, pokladník Alois Vyskočil, náčelník Václav Kiliš.

Pozvání k oznamování v časopisu tomto.

“Sokol Americký” jest vydatnou pomůckou v oznamování toho kterého obvodu, výroby, průmyslu, podniku, aneb všeho toho hlavně, co řady naše sokolské potřebují, Sokolové a Sokolky jako jednotlivci, aneb celé rodiny jejich. List náš přijímá jen oznámky naprosto čisté, oznamovati u nás nějaký humbuk, nějaký klam a šalbu vypočtenou na vydírání lidu našeho, aneb jeho poškození vůbec a zdraví jeho zvláště, rozhodně nelze. Jsme zaplavováni nabídkami všelikých takových a podobných firem českých i cizích, však důsledně odmítáme, zachovávající v listu svém místo výhradně poctivému výrobku, poctivému obvodu a práci, a však žel, že mnohé české firmy odborné a jiné, ba i Sokolové listu našeho si vůbec nevšímají a dají přednost plátkům všelikým, bezzásadním a s poměrně daleko menším kruhem čtenářstva se vykazujícím. Část oznámková jest u nás zcela zvláště a na obsah listu nesmí míti vlivu žádného. Poplatek za oznamování jest nepatrný, kdežto rozšíření listu našeho od roku k roku vždy větší. Dnes tiskne se přes 7,000 výtisků, což zajisté dokazuje, že list náš velice výhodným je prostředkem oznamovacím a povážíme-li kam všude proniká, na co jde i výtisků do staré vlasti a po celém světě sokolském, slovanském, doporučuje se sám, co do obsahu a uspořádání rovněž nad jiné vyniká. Podmínky zděti ochotně jednatel V. V., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Pozvání ku předplacení.

Zahajujeme tímto 36. ročník listu našeho a zveme ku předplacení příznivce věci sokolské, čtenářstvo opravdové, kteří na dobrou četbu si potrpí a žádají si úsudek spravedlivý a poctivý v jakémkoli zástoji práce národní, volné a pokrokové, spolkové i života společenského se týkající a hlavně ovšem u věci sokolské. List náš byl po celou tu řadu let hlasatelem vznešené myšlenky sokolské v Americe, vytrval i v dobách nejtrudnějších a dnes i širším vrstvám přístupný snaží se šířit poučení v každém oboru vědění lidového, svo-

bodomyslného a vlastního rozumování vůbec, zůstává od dán nezměněné posile a utužení lidu svého a výchově jeho mládeže. Sokolské jednoty a jednotliví bratři a sestry naše měli by hojným předplacením listu našeho do staré vlasti pro tamní jednoty, aneb své přátele a známé, pro knihovny veřejné a čítárny, ústavy různé a školy, jednoty v zahraničí a jinde, aneb různé spolky a organizace zdejší podporovati nás v dalším vydávání a zvelebování listu, jemuž hned tak není rovno. Pravdy se říci neleká, posudku spravedlivého poskytne přímo a mnohou cennou radu i občas varování upřímné napíše a tu pomoci vás všech, jestli se dovolává, může tak činiti s jistým oprávněním. Odkazujeme vás jen na bohatý obsah minulých 10 ročníků zvláště, jakož na vše, co se k ozdobě listu od čísla k číslu koná s nezištnou obětavostí a láskou k věci naší veliké N. J. S. Předplatné na list náš obnáší poštou ročně pouze 75 ct., do Čech jeden dollar. Dopíšte si na jednatele Výkonného Výboru N. J. S., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill.

**SPORITELNA
SECURITY**
CEDAR RAPIDS, IOWA

Největší přeplavní jednatelství v lowě

Zastupujeme tyto společnosti:

ALLEN
AMERICAN
ANCHOR
ATLANTIC TRANSPORT
AUSTRO-AMERICANA
CANADIAN NORTHERN
CANADIAN PACIFIC
CUNARD
FABRE
FRANCOUZSKOU
HAMBURSKOU
HOLLANDSKOU
LEYLAND
NORVÉŽSKOU
RED STAR
RUSKOU
SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
SKANDINAVSKOU
WHITE-STAR DOMINION
WHITE STAR

Ceny a podrobnosti sdělíme na
požádání.

FRANTA FILIP,
ŘEDITEL.

KAPITÁL & ZÁLOHA
\$250,000.00

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; John Černý, jednatel, 431 E. 71st St. (Checky, poštovní a expressní poukázky dlužno vystavovati na jméno pokladníka, tedy Frank Lier, ale zaslati je jednatelem. Není-li check vystaven na New York, nutno k zaslané částce připsati 10 centů za kolekcii.); Max Grabenstein, tajemník, 991 Boston Rd., Bronx; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, Fr. Vančura, F. Bartůněk; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyn, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbyvají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2615 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Jos. Sahulka, 333 — 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Rud. Pokorný, 411 E. 78. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Ant. Pelikán, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Josefina Vančura, 910 N. Madeira St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 8th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 792 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. Halladay, 21 Orchard St., Bogota, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Vše- tečka, 7709 Cedar Ave.; náměstek L. F. Nekvasil, 4141 Cyril Ave. S. W.; jednatel Josef Wařák, 6703 E. Classen Ave. S. E.; pokladník Josef O. Šlapák, 4150 Marvin Ave.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave. S. E. Další členové: Jos. Štíbr, K. Bernreiter, J. Kolářík, Vác. Přech, Ant. Pánka, Jar. Vodraška, Vojt. Charvát.—Schůze každou 2. neděli v měsíci u Sokola Nová Vlast na Clark ulici. Dopisy zasílány buďtež jednatelem: Jos. Wařák, 6703 E. Classen Ave., S. W., Cleveland, O.

Sokol Cleveland. Schůze každou 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Lemr, 9103 Folsom Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 346 Magnolia St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Grand Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, 402 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Karel Štastka, 88 Voskamp St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílek, box 77.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Leo. Krupka, 410 N. 13. St.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník J. J. Hájek, náčelník Jos. Paskovský, St. Louis, Mo., I. podnáčelník Franta Jirásek, Cedar Rapids, Ia. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st ave.; taj. Karel Sklenička, 1250 So. Karlov Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Karel Stupka, 5125 So. Albany av. Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Louis F. Kára, 2029 W. Ashland St.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Jos. Březina, 4624 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh Emerald a 30. ul. Taj. Jar. Růžička, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Ernst Zabranský, 1836 Throop St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. John Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452—54 z. 12. ul. Taj. Jiří J. Šuma, 6617 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Synek, 5023 W. 29. Pl.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Procházka, 2012 So. 11th Street.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpolední v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Hudeček, 1020 N. 13. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. V. Trejtnar, 548 — 10. St. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Jiří Kaňák, Dewey St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Jos. Zajíček, 175 Seymour Ave. S. E. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Fr. Prehal, 401½ S. May St.